

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2011/33 • 26 Ağustos 2011 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

*Savaşsız ve sömürsüz bir dünya için...
Emperyalizme ve işbirlikçilerine
karşı mücadeleye!*

**1 Eylül'de
alanlara!**

İÇİNDEKİLER

Dinci-gerici partinin saldırganlığının gerisinde ABD emperyalizmi var...	3
Saldırganlık dizginlerinden boşalıyor . .	4
Kürt halkının özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!	5
Kirli savaşın faturasını emekçiler ödüyor!	6
İmha saldırıları protesto edildi...	7
Kürt anneleri 'canlı kalkan' oldular	8
Sendikal bürokrasi işçi sınıfının tahammül sınırlarını aşıyor...	9
Sendikalar Yasası üzerine kapalı kapılar ardında pazarlıklar... . . .	10
İşçi sınıfına topyekün saldırı stratejisi	11
İşçiler kıdem tazminatı hakkı için sokağa çıktı...	12
Tekstil İşçileri Bülteni'nden seminer . .	13
Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Gülelgül ile konuştuk...	14
Ontex/Canbebe direnişçileri: Direniş bayrağı elden ele yükselecektir!	15
Gerçek barış için sınıfsız-sömürsüz bir dünya! . . .	16-17
Libya'da Kaddafi devrildi...	18
Siyonist saldırganlığı ancak halkların birleşik direnişi önleyebilir...	19
Şili'de 1 milyon kişi yürüdü.	20
"İki, üç daha fazla Vietnam!"	21
Somali yalanları ve gerçekler.	22
Somalili kadınlar ve burjuva ikiyüzlülük...	23
Balcalı taşeron işçilerine gözaltı terörü...	24
Katliamda ihmaller zinciri	25
Direnışçi Savranoğlu işçileriyle konuştuk...	26
Direnışteki Form Mukavva işçileriyle konuştuk...	27
Mihri Belli 'Enternasyonal'le sonsuzluğa uğurlandı...	28
Hacıbektaş Şenlikleri ve bazı gözlemler	29
"Savaş politikalarında ısrar etmeyin". .	30
Mücadele Postası	31

Sosyalizm Yolunda

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2011/33 * 26 Ağustos 2011
Fiyatı: 1 YTL
Sahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten ÖZDOĞAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Molla Şeref Mahallesi,
Simsar Sokak, No: 5, D: 3 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Sermaye devletinin Kürt halkına yönelik saldırıları geçtiğimiz hafta boyunca devam etti. Kandil ve civarı aralıksız bombalanırken içeride de askeri operasyonlar sürüyordu. Beraberinde ise sokaklar polis orduları tarafından tutulmaya devam etti. Bu haksız ve gerici saldırganlığa karşı mücadele edenler karşılarında devletin zirvelerinde kararlaştırıldığı gibi gaz bombası ve cop gördüler.

Şu sıralarda, Ramazan ayı boyunca tırmandırılan bu saldırganlığın önümüzdeki "Bayram" günlerinde ya da hemen ardından bir kara harekatına çevrilmesi, ya da "PKK'nin kökünü kazımak" üzere kimyasal silahlara başvurulması gibi kan donduran ihtimaller üzerinde duruluyor.

Her yeni gelişme ise Kürt halkına yönelik bu saldırganlık politikasının gerisinde ABD emperyalizmi ve onun Ortadoğu'ya yönelik bölgesel hesapları olduğu gerçeğini doğruluyor. Öyle ki Kürt halkına yönelik kin kusan düzen güçleri sözlerini genel olarak Suriye ile tamamlıyorlar. Bu kapsamda yaşanan gelişmeler Kürt hareketine karşı saldırganlığın gerisindeki ABD desteğinin, Suriye başta olmak üzere Ortadoğu'da taşeronluk görevinin karşılığı olduğunu gösteriyor.

Bu nedenle sermaye iktidarının Kürt halkına yönelik saldırganlığına karşı koymak için ABD emperyalizmi ile kurulan bu gerici işbirliğini hedeflemek zorunludur. Kapak yazımız bu temel gerçeği vurgulamakta.

Diğer taraftan içeride dışarıda savaş ve saldırganlık politikası işçi sınıfını da doğrudan vuruyor. Zira düzenin efendileri bu politikayı aynı zamanda toplumun sömürüye boyun eğdirilmesi için kullanıyor, dahası genel olarak sokakları emekçilere kapatmak için fırsata dönüştürüyor. Geçtiğimiz hafta işçi eylemlerine yönelik saldırganlıkta da belirgin bir tırmanış dikkat çekti. Balcalı sağlık işçilerinin polis dayacağından geçirilip gözaltına alınması ve tutuklanmak istenmesi bunun en ileri örneği idi.

İçeride-dışarıda savaş ve saldırganlığın her bakımdan yoğunlaştığı bir tabloda 1 Eylül Dünya Barış Günü ise apayrı bir anlam ve önem taşıyor. Bu tablo döne döne savaşların kaynağının emperyalizm ve

kapitalizm olduğunu kanıtıyor. Emperyalistler ve işbirlikçileri sömürü ve yağma için işçi sınıfı ve emekçi halklara kan kusturuyorlar. Daha fazla sömürü, pazar ve hammadde kaynakları üzerinde birbirlerine üstünlük sağlamak için daha fazla silahlaniyor, gerici-faşist saldırganlığı tırmandırıyorlar. İşte bunun için sömürsüz ve savaşırsız bir dünya için emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı savaşmak, içeride-dışarıda işçi sınıfı ve emekçi halkların birleşik mücadelesini yükseltmek gerekiyor.

Bu anlayışla güncel gelişmelerle büyük bir anlam kazanmış olan 1 Eylül Dünya Barış Günü'nde alanlara çıkmaya çağırıyoruz.

***

Uzun bayram tatili nedeniyle baskı ve dağıtımda yaşanabilecek aksaklıkları dikkate alarak gazetemizin yayınına bir sayı ara vermiş bulunuyoruz. Bu süre içerisinde yayıncımız *kizilbayrak.net* üzerinden kesintisiz devam edecektir.

Dinci-gerici partinin saldırganlığının gerisinde ABD emperyalizmi var...

Gerici savaş ve saldırganlık cephesine karşı mücadeleyi yükseltelim!

Düzen içi iktidar mücadelesinde ezici bir üstünlük kazanarak yeni dönemine giren dinci-gerici partinin ilk işi Kürt halkına karşı savaş açmak oldu. Bir yandan Kandil ve çevresi vurulurken, diğer yandan içeride baskı ve saldırganlık tırmandırılıyor. Dinci-gerici partinin şefleri iddialı açıklamalarla, bu savaşı sonuna kadar götürmekte ve PKK'yi kökünden kazımakta kararlı olduklarını söylüyorlar. Bu iddialarına kanıt olarak da başka sorunları çözmekteki başarılarını gösteriyorlar. Medyadaki bazı kalemler de Kürt halkına açılan bu savaşın “Erdoğan'ın son büyük savaşı” olduğunu iddia ediyor. Fakat bu savaşın nasıl sonuçlanacağı konusunda kimse kesin bir şey söyleyemiyor. Çünkü sözkonusu olan, onyıllar boyunca inkar ve imha politikası başta olmak üzere her türlü yöntemle çözülmeye çalışılan ancak her defasında acz içerisinde kalan Kürt sorunudur ki, dinci-gerici partinin bugün yaptığı, çaresizlik içerisinde geleneksel yöntemlerde karar kılmaktan başka bir şey değildir.

Dinci-gerici parti kuşkusuz savaş ve saldırganlıkta geçmişteki düzeyi aşabilecek olanaklara sahiptir. Bu bakımdan en önemli üstünlük alanı olarak ordu ve polisi bir arada kullanabilme olanağı gösterilmektedir. Ordunun profesyonelleştirilmesi, polisin daha etkin bir biçimde kullanılması, bu askeri gücün yeni teknolojinin ürünü silahlarla donatılması vb. gibi, devletin zorbalığını her bakımdan uç noktalara taşıyacak adımlar atılmaktadır. Ancak şiddetin düzeyi ne olursa olsun, Kürt sorununu yeni bir imha savaşıyla çözmeleri mümkün değildir. Zaten dinci-gerici partinin önünde hizaya girmiş olan medyadaki kalemler de bir biçimde bu gerçeği kabullenmektedir. Bir kısmı yoğunlaştırılmış ve şiddeti artırılmış bir savaşın Kürt sorununu daha da ağırlaştırmaktan başka bir sonuç vermeyeceği gerçeğini kabul etmektedir.

Kuşkusuz dinci-gerici parti de bu gerçeğin bilincindedir. Ancak Kürt sorununda başka türlü bir çözüm yeteneğinden yoksun olduğu ölçüde başka bir çıkış yolu da bulamamaktadır. Bugün yapmak istediği de sorunu çözmek değil, bir biçimde kurulu inkar düzenini sürdürmektir. Bu da kesintisiz bir baskı ve zorbalıkla Kürt hareketinin iradesini kırmak yoluyla onu kurulu düzeni aşan arayışlar içerisine girebilecek bir kapasite ve güçten yoksun bırakabilmek, bu yöndeki yönelimlerin önünü baştan kesmekten başka bir şey değildir.

Bugün savaş ve saldırganlık politikalarına malzeme yapılan PKK'nin askeri eylemleri gerçekte devletin bilinçli olarak yoğunlaştırdığı saldırganlığa karşı gerçekleşmiştir. Düzen güçlerinin saptırmasının aksine “Demokratik Özerklik” ilanıyla aynı güne denk gelen Silvan olayı özellikle önem taşımaktadır. Silvan'daki çatışma, “Demokratik Özerklik” çıkışına karşı devletin zorbalığının ürünü olmuştur. Dinci-gerici parti “Özerklik” ilanını cumhuriyete karşı bir isyan girişimi olarak değerlendirerek bir bastırma operasyonuna girişmiştir. Silvan'daki asker ölümlerinin ardından da savaş ve saldırganlık politikaları hızla uygulamaya sokulmuştur.

Diğer taraftan, Kürt halkına yönelik başlatılan savaş politikasının gerisinde ABD emperyalizminin açık desteği bulunmaktadır. ABD emperyalizmine

Ortadoğu'daki hizmetler karşılığında Kürt hareketinin askeri tasfiyesi doğrultusunda yapılan anlaşmanın ürünüdür. Dinci-gerici partinin bugün Kürt hareketine yönelik başlattığı savaş stratejisi konusunda gösterdiği özgüvenin gerisinde de bu anlaşmayla güvencelenen ABD desteği bulunmaktadır. 12 Haziran genel seçimleri öncesinde ABD ile yürütülen diplomasi trafiği sırasında bu tür bir tasfiyenin kararı alınmıştır. TKİP Merkez Yayın Organı EKİM'in Mayıs 2011 tarihli sayısının “Siyasal gelişmeler ve genel seçimler” başlıklı başyazısı, Ortadoğu'ya yönelik kirli planlar, özellikle Suriye'ye yönelik müdahale planları içerisinde Türk devletine biçilen rolün karşılığı olarak Kürt hareketinin tasfiyesi konusunda ABD ile varılan mutabakata o günden işaret etmektedir:

“Bu konuda

(Ortadoğu'daki üstlenilecek rol karşılığında Kürt hareketinin tasfiyesi-KB)

ABD ile yeni gizli antlaşmalar yapıldığı, CIA başkanının Türkiye'ye yaptığı beş günlük gizli ziyarette bunun da kotarıldığı, verilecek hizmet karşılığında silahlı Kürt hareketinin tasfiye edilmesinde ABD desteğinin yeni bir düzeyde sağlandığı üzerine tartışmalar ve bu doğrultuda çoğalan işaretler var. ABD'de PKK yöneticileri hakkında alınan yeni kararlar, başbakanın Türkiye'de bir Kürt sorunu olmadığına ilişkin beklenmedik açıklamaları, yeniden hız kazanan KCK tutuklamaları ve PKK'ye yönelik askeri operasyonlar, nihayet Abdullah Öcalan'ın ‘görüşme adı altında bir oyalama politikası’ izlediğine ilişkin kayı, dolayısıyla

açıklamaları, bu işaretler arasında. Uygulamadaki sözde ‘Kürt açılımı’ ABD'nin Kürt politikasının bir ürünü ve gereği idi. Dolayısıyla tüm gelişmelerin ABD'nin onayı ve desteği olmaksızın yaşanması mümkün değildir. Tayyip Erdoğan'ın Obama'yla her telefon görüşmesinin hemen ardından Suriye ya da Libya hakkında ABD ağızyla açıklamalar yapması da ulaşılan yeni uğursuz mutabakatın açık bir doğrulanmasıdır.”

Bugün işte bu mutabakatın gerekleri yerine getirilmektedir. Kürt hareketine yönelik savaş ile birlikte Suriye'ye yönelik saldırı tehditleri birlikte tırmandırılmaktadır. Dışarıda bugün hedefte Suriye bulunmaktadır. Dinci-gerici partinin yönetimindeki Türk devleti ABD emperyalizminin genel olarak Ortadoğu egemenliği bağlamında etkin bir biçimde taşeronluk rolünü üstlenmiş bulunmaktadır. Dolayısıyla içeride-dışarıda saldırganlık siyasetinin gerisindeki mutabakat Suriye'ye bağlı geçici bir durum değil, stratejiktir. Çünkü Türk devleti son bir yıl içerisinde Füze Kalkanı projesinde ve NATO'nun Ortadoğu'ya

müdahalelerinde ileri roller üstlenerek, emperyalizmin Ortadoğu politikalarında ileri üssü-karakolu konumunu pekiştirmiştir. ABD ile yapılan mutabakatın gerisinde de temelde bu tür bir stratejik işbirliği vardır.

Dinci-gerici partinin tırmandırdığı savaş ve saldırganlığa karşı mücadelenin acil bir görev haline geldiği bugünkü koşullarda, bir yandan Kürt halkının yanında olunmalı, diğer yandan da emperyalizmle kurulan kölelik ilişkileri hedeflenmelidir. Bu süreç Türkiye'nin işçi sınıfı ve ezilen Kürt emekçi halkıyla Ortadoğu'nun ezilen emekçi halklarının kaderini sıkı sıkıya birbirine bağlamıştır.

“
Kürt hareketine
yönelik savaş ile
birlikte Suriye'ye
yönelik saldırı tehditleri
birlikte
tırmandırılmaktadır.”

”

Saldırganlık dizginlerinden boşalıyor

Kürt hareketine dönük imha savaşını derinleştiren Türk devleti, 17 Ağustos gecesi başlayan hava bombardımanına ara vermeden devam ediyor. Hava saldırılarının yanısıra top atışlarının da yapıldığı saldırılardan ise en çok siviller etkileniyor. Bombardıman sonucunda doğal yaşam tahrip ediliyor, sivil katliamları gerçekleştiriliyor. Türk ordusuna bağlı uçaklar hemen hergün çok sayıda köye bombalar yağıyor. Burjuva medya bu durumun üzerini itinayla örtmek istese de, tahribat gizlenemiyor.

Yoğun hava bombardımanının özellikle sivil alanları hedef alması beraberinde bölgenin insansızlaştırılmaya çalışıldığı yorumlarını getiriyor. ‘Bayramdan sonra bölgeye yönelik kara hareketiyle desteklenen kapsamlı bir operasyonun yapılacağı, ayrıca kimyasal silahlar kullanılacağı bunun için de bölgenin sivillerden boşaltılması gerektirdiği’ görüşü dile getiriliyor.

7 sivil öldü

Kurtekê yolu üzerinde Gollê köyünde bombalardan kaçan bir ailenin bulunduğu otomobil, bombardımanın hedefi oldu. Sivil bir araç içerisinde bulunan 1’i kadın, 4’ü çocuk 7 kişi hayatını kaybetti. Türk devleti sivil ölümleri konusunda tek bir açıklama yapmadı. Türk medyası da bu katliamı görmedi.

Bununla beraber burjuva medya “Yüzlerce PKK’lı öldürüldü” şeklinde naralar atarken, HPG 17-24 Ağustos tarihleri arasında operasyonlar sonucu 3 gerillanın yaşamını yitirdiğini açıkladı.

Sivil halk zarar görüyor

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı 23 Ağustos tarihinde yaptığı açıklamada 6 gün boyunca Medya Savunma Alanları’na dönük kesilmeden sürdürülen hava saldırılarının normal bir savaşın ölçülerini aşan bir düzeyde olduğunu vurguladı. Açıklamada saldırıların sivil halkın yaşam alanlarına büyük zarar verdiği belirtilerek, “Güney Kürdistan köyünün mal ve mülküne zarar vermiş, mevsim zamanında halkın çalışmasını engelleyerek göçmesine yol açmıştır. Şimdiye kadar gerilla güçlerimizde Behdinin sahasında yaşanan 3 şahadet dışında herhangi bir kayıp yaşanmamıştır. Fakat bu saldırılar, Kürdistan doğasına ve halkımızın mal-mülküne büyük zararlar vermiştir. Yine bu saldırılarda birçok köy, doğrudan hedeflenmiş ve çok sayıda ev yerle bir edilmiştir. Yapılan saldırılar sonucunda Haftanın, Metina, Zap, Avaşın, Gare, Xakurke, Xinere ve Kandil alanlarındaki yoksul Kürt köylüleri büyük zayıat görmekle beraber, saldırılar süreklileşerek halkı göçertmeye dönük yoğun bir tazyik oluşturulmuştur” denildi. Operasyonlar nedeniyle Federe Kürdistan Bölgesi’nde 124 köy boşaltıldı.

Bayram sonrası kara hareketi mi?

Hükümetin 17 Ekim’de sona erecek sınır ötesi tezkereyi 1 yıl uzatmak istemesi sınır ötesi kara hareketi olasılığını gündeme getirdi.

Sınırın sıfır noktasında 3 aydan bu yana yapılan lojistik desteğin ardından ise 23 Ağustos günü bölgeye asker sevkıyatı yapıldı. Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı’ndan 2 bin komando Şırnak’a sevk edildi. Bunun son yılların en büyük askeri sevkıyatı olduğu belirtiliyor. Burada da devreye profesyonel

eğitim almış özel hareket birimleri girecek. Kapsamlı bir operasyon yerine PKK’nin kamplarına nokta operasyonlar yapılacağı, Türk devletinin PKK liderlerini hedef alacağı söyleniyor.

Köylüler neden boşaltılıyor?

ANF’nin yerel kaynaklara dayandırarak verdiği habere göre Güney Kürdistanlı yetkililer Sidekan köylerine giderek Türk ordusunun bir kara operasyonu düzenleyeceği uyarısında bulundu. Türk ordusunun olası bir saldırısı sırasında Güney Kürdistan yönetiminin kendilerini koruyamayacağını söyleyerek köylerin boşaltılması “tavsiyesini” dile getirdi.

Bununla beraber Kandil’e Kızılhaç ve Güney Kürdistan hükümeti de bir heyet gönderdi. Köylülerle toplantılar gerçekleştiren heyet, köylülere kurulacak büyük bir kampa yerleşme teklifi götürdü. Bunu kabul eden köylülere maddi yardım vaadinde de bulundu.

Köylüler ise bu önerileri reddetti.

Bununla beraber Irak Parlamentosu’nun 20 Ağustos’ta aldığı bir kararda, PKK’lilerin kaldığı alanlarda ve çevresinde bulunan köylerde köyünü boşaltan her aile başına 20 milyon dinar para ödemesi yapacağı ortaya çıkmıştı. Bu karar hem Federal Kürdistan Bölgesi’nde yayın yapan Çawder Gazetesi, hem de Goran Hareketi’nin Irak Parlamenti Abdulla Melle Nuri tarafından doğrulanmıştı.

Türk devleti ormanları ateşe veriyor

Kandil’e bombalar yağdıran Türk devleti, saldırganlığın bir ayağı olarak Kürt illerinde çok sayıda ormanı ateşe veriyor. Hava hareketinde gerçekleşen sivil katliamlarının üzerinden atlayan burjuva medya, benzer bir ikiyüzlülüğü orman yangınlarında da göstererek bunları görmezden geliyor.

MGK’dan “topyekün savaşa” onay

Oldukça kritik bir süreçte gerçekleşen Milli Güvenlik Kurulu toplantısı sona erdi.

Çankaya Köşkü’nde gerçekleşen yaklaşık 4.5 saatlik toplantıdan, Türk devletinin AKP hükümeti eliyle devreye soktuğu ve “PKK’yle mücadelede yeni strateji” olarak kodladığı saldırı ve savaş politikasını derinleştirme kararı çıktı.

Toplantının ardından yayınlanan ve her satırından şoven kudurganlık damlayan MGK bildirisinde, Kürt halkına ve Kürt hareketine dönük saldırıların önümüzdeki süreçte dizginlerinden boşalacağı açıkça ifade edildi.

MGK bildirisinde, “PKK’nin eylemlerine bundan sonra da en sert şekilde müdahale edileceğinin” altı çizilerek Kürt hareketine gözdağı verilmeye çalışıldı.

Kürt halkına dönük bu kirli oyunda tüm düzen kurumlarının bir kez daha aynı safta yer tutacağına da vurgu yapılan bildiride, “Devletin tüm kurum ve kuruluşlarının azami uyumu ve koordinasyonu ile daha etkili mücadele stratejilerinin hayata geçirileceği ifade edilmiştir” sözlerine yer verildi.

“Ulusal birlik ve beraberliğe duyulan ihtiyaç” nakaratlarının da unutulmadığı bildiride, ‘Terörle mücadele konusunu ulusal bir mesele olarak görerek daha sorumlu ve duyarlı davranma çağrısı’ yapıldı. Böylece, bugüne dek “vatandaş hassasiyeti” adı altında teşvik edilen faşist kudurganlığa da bir kez daha davetiye çıkarıldı.

Bildiride, Erdoğan’ın daha önce BDP’yi hedef alarak öne çıkardığı, “Bölücü terör örgütünün

eylemleriyle araya mesafe koymanın önemine” de tekrar vurgu yapıldı. Kürt siyasetçilere dönük tehditler yinelenmiş oldu.

Türk devletinin Kürt sorunu karşısındaki resmi çizgisi olan “Tek bayrak, tek millet, tek vatan, tek devlet” söyleminin kutsanması da es geçilmedi. Bildiride, “Tek bayrak, tek millet, tek vatan, tek devlet ilkelerinden hiçbir şart altında taviz verilmeyeceğine, halkımızın birlik ve kardeşliğine, ülkemizin bölünmez bütünlüğüne halel getirecek hiçbir girişime müsamaha gösterilmeyeceğine dikkat çekilmiştir” ifadelerine yer verildi.

Suriye ikiyüzlülüğü

Türk devleti, MGK bildirisinde bir kez daha “Suriye’deki can kayıplarından endişe duyma” ikiyüzlülüğünde bulundu.

Bildiride “Sivil halka yönelik şiddet ve güç kullanımının derhal durdurulması, dost ve kardeş Suriye halkının meşru talepleri doğrultusunda demokratik bir siyasi değişim ve dönüşümün belirli bir takvim çerçevesinde gerçekleştirilmesinin” önemi üzerinde duruldu.

MGK toplantısıyla, Suriye konusunda ABD emperyalizminin aktif taşeronluğuna soyunan AKP hükümeti ve Türk devletinin bu uğursuz misyonunu yerine getirmek için her türlü olanağını seferber edeceği de vurgulanmış oldu.

Kürt halkının özgürlük iradesini boğmak için yürütülen kirli savaşa son!

Kürt halkına özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

Faşist Türk sermaye devleti Kürt halkına yönelik topyekün bir savaş başlatmış bulunuyor. Türk ordusu günlerdir içerde ardı arkası kesilmeyen operasyonlar yapıyor. Türk savaş uçakları günlerdir PKK gerillalarının konuşlandığı Kandil Dağı ve çevresindeki yerleşim birimlerini bombalıyor. Günlük olarak hem içerde hem de Güney Kürdistan'da yoğun biçimde sürdürülmekte olan bu saldırıların aralıksız devam edeceği belirtiliyor.

İşçiler, emekçiler!

Tüm veriler sermaye devletin sadece gerilla mevzilerine yönelik askeri saldırılarla yetinmeyeceğini, imha amaçlı savaşı derinleştirmeye hazırlandığını gösteriyor. Sermaye devleti bunun için topyekün bir seferberlik içerisinde.

Başta Başbakan Tayyip Erdoğan olmak üzere tüm hükümet yetkilileri kan ve kin kusmaktadır. Askeri, polisi, özel hareket timleri, özel mahkemeleri, iktidardaki ve muhalefetteki tüm düzen partileri ve medya, Kürt halkına karşı tam bir birlik halinde hareket etmektedir.

Kürdistan'da tam bir olağanüstü hal rejimi hüküm sürmektedir. Bu arada valiler olağanüstü hal valileri haline getirilmiştir. Son birkaç yıldır günlük bir uygulama haline getirilen keyfi gözaltı ve tutuklama terörü son günlerde daha bir hız kazanmıştır. Bu da yeterli görülüyor olacak ki, içinde BDP ve kimi önemli başka şahsiyetlerin olduğu yeni listeler hazırlanmıştır.

O kadar ki, sermaye devleti AKP hükümeti eliyle giderek bir polis devletine dönüşmektedir. AKP'nin polis ordusu her yerde dizginsiz bir terör estirmektedir. Kirli savaş denilince ilk akla gelen unsurlardan özel hareket timleri devreye sokulmak istenmekte, böylece yeniden yoğun bir gözaltı, tutuklama ve yargısız infazlar dönemine girilmektedir. Öte yandan burjuva medya aracılığıyla Kürt halkına düşmanlık körüklenmekte, linç kültürü geliştirilip, çoğunluğu MHP'li faşistlerden oluşan it kopuk takımı çeteler Kürt halkının üzerine salınmaktadır.

Emekçi kardeşler!

Sermayenin faşist devletin gitgide acımasız boyutlar kazanan bu saldırganlığının ve kirli savaşının gerisinde ABD vardır. En başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçler sermaye devletin kardeş Kürt halkına dönük bu imha amaçlı savaşını askeri, diplomatik ve siyasi her alanda tam biçimde desteklemektedirler. Burada yeni ve dikkate değer olan ise, İran'daki Molla rejiminin de bu aynı dönemde Kürt halkına yönelik, üstelik de benzer biçimde bir imha savaşına girmiş bulunmasıdır. Kandil'deki gerilla mevzilerine ve çevredeki yerleşim birimlerine dönük saldırıları da, ilk kez bu çağdışı Molla rejimi başlatmıştır. Daha dün kadar ABD İran'ı "Şer eksenini" içerisinde, İran da ABD'yi "Büyük şeytan" olarak görüyordu. Nedir ki, Kürt özgürlük mücadelesine düşmanlık onları müttefik haline getirmiştir. Şüphesiz ki, TC, İran ve ABD arasında sağlanmış bulunan bu ittifak tepeden tırnağa kanlı ve kirli bir ittifaktır ve sadece Kürt halkına düşmanlıkla sınırlı olamayıp, Türkiye ve Filistin halkı başta olmak üzere, tüm Ortadoğu halklarını hedeflemektedir.

Kardeşler!

Resmi adı TC olan sermaye devleti, Kürt halkına dönük saldırganlık ve savaşın gerekçesi olarak Diyarbakır/Silvan'daki asker ölümlerini gösteriyor. Ne var ki, bu aşağılık bir yalandan ibarettir. Tümü de bilinçsiz emekçi çocuğu olan bu askerlerin, gerçekte sermaye devleti nezdinde hiç ama hiçbir değeri bulunmamaktadır. Asker ölümleri sermaye devletin kanlı ve kirli savaşı için sadece ve sadece bir bahanedir.

Kürt özgürlük mücadelesi özellikle son bir yıl içinde her alanda tam bir sıçrama yapmıştır. Kürt halkı kendisine dönük saldırılara yediden yetmişe tüm fertleriyle sokakta ve militanca cevap vermektedir. Seçimlerde büyük bir zafer elde etmiş, bu ise ona güçlü bir moral zemin olmuştur. Nihayet geline yerde, Kürt halkı artık kendi kendisini yönetmek istemektedir. Nitekim bu yönde açık ve somut bir irade de ortaya koymuştur. "Demokratik özerklik" ilanı bunun ifadesidir. Faşist sermaye devletini, kardeş bir halka imha savaşı dayatacak denli çılgına çeviren şey, Kürt halkının kendi kendisini yönetme isteği ve iradesidir.

Sermaye iktidarı "demokratik özerklik" ilanını kendisine yönelik bir savaş ilanı olarak görmüştür. Buna imha amaçlı bir saldırganlık ve savaşla karşılık vermiştir. Böylelikle de "Açılım" adı altında dillendirilen tüm girişimlerin sahteliği tümüyle açığa çıkmıştır. O, Kürt halkının kendi kendisini yönetme hakkını tanımamaktadır. Zira bu ülkede efendi olma hakkı sadece ve sadece Türk ulusuna aittir! Kürt halkı kendi kendisini yönetme iradesini bir yana bırakmalı, BDP milletvekilleri derhal TBMM'ye gelip yemin etmelidirler. Yani ya kayıtsız koşulsuz teslimiyet ya imha! Kürt halkına dayatılan işte budur.

Sözkonusu olan bir irade kırma operasyonudur. Kürt halkı bu tür dayatmalarla ilk kez karşılaşmıyor. Bu tür operasyonlarla defalarca karşı karşıya kalmış, ama bunları her defasında, tok bir biçimde militanca yanıtlamıştır. Bir kez daha bunu yapacaktır. Zira Kürt halkı, hakkı olan özgürlüğü ve eşitliği koparıp almaya her zamankinden daha da isteklidir.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kardeş Kürt emekçileri!

Kürt sorunu toplumsal-siyasal bir sorundur. Çözümü de toplumsal bir devrimden geçmektedir. Yani bir iktidar sorunudur. Siyasal iktidar ilişkilerinde köklü bir değişiklik yapılmadan, gerçek bir özgürlük ve eşitlik elde edilemez. Sermaye devletin "Demokratik özerklik" ilanına anında dizginlerinden boşalmış karşı-devrimci bir saldırganlık ve savaşla cevap vermesi de dahil, tüm gelişmeler dönüp-dolaşıp bir kez daha bu basit gerçeği doğrulamaktadır. Dolayısıyla, hakkınız olan gerçek özgürlüğe ve eşitliğe kavuşmanız için iradenizi devrimden yana kullanmaktan başka seçeneğiniz yoktur.

Emperyalizmin, sermaye devletin ve İran dahil bölge gericiğinin kirli ve karşı-devrimci ittifakına karşı, Türkiye işçi sınıfı ve kardeş halkların samimi, candan ve devrimci ittifakı ile çıkılmalıdır. Aksi durumda ne gerçek bir özgürlük ve eşitlik, ne de bunun ifadelerinden biri olan gerçek bir bölgesel özerklik mümkündür.

Avrupa'da yaşayan Kürt, Türk ve diğer uluslardan işçiler, emekçiler, ilerici ve devrimci güçler!

Özgürlük ve eşitlik tüm uygar uluslar gibi kardeş Kürt ulusunun da en doğal ve en meşru hakkıdır. Ne var ki, faşist Türk devleti bu hakkı tanımak şöyle dursun, onun bu yönlü istemine her defasında, biri diğerinden acımasız katliamlarla yanıt vermiştir. Nitekim bugün de aynı şeyi yapmaktadır. Kürt halkının "Demokratik özerklik" ilanını bahane ederek, Kürt halkına dönük bir imha savaşı başlatmıştır.

ABD, Türk sermaye devleti ve İran'daki çağdışı Molla rejimin kirli ittifakına dayanan bu savaş tümüyle haksız ve kirli bir savaştır. Buna karşın Kürt halkının 25-30 yıldır sürdürmekte olduğu mücadele tümüyle haklı ve meşru bir özgürlük ve eşitlik mücadelesidir. Bu nedenledir ki, her türlü desteği ve dayanışmayı hak etmektedir.

Kürt halkının eylemli bir destek ve dayanışmaya her zamankinden daha fazla ihtiyacı var. Bu, ondan esirgenmemelidir. Yerli ve göçmen tüm uluslardan işçi ve emekçiler ile ilerici ve devrimci güçler derhal kardeş Kürt halkının yardımına koşmalı, eylemli bir dayanışmanın içine girmelidirler. ABD, sermaye devleti ve gerici Mollaların inadına Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı her zamankinden de güçlü biçimde dile getirilmelidir.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak bir kez daha Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkının kayıtsız koşulsuz savunucusu olduğumuzu ve kendisine dayatılan imha savaşına karşı onunla her yerde eylemli bir dayanışmanın içinde olacağımızı ilan ediyoruz. Bu çerçevede, yerli ve göçmen tüm uluslardan işçi ve emekçiler ile ilerici ve devrimci güçleri kardeş Kürt halkıyla eylemli bir dayanışma için seferberliğe çağırıyoruz.

Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik ve her türden gericiilik!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

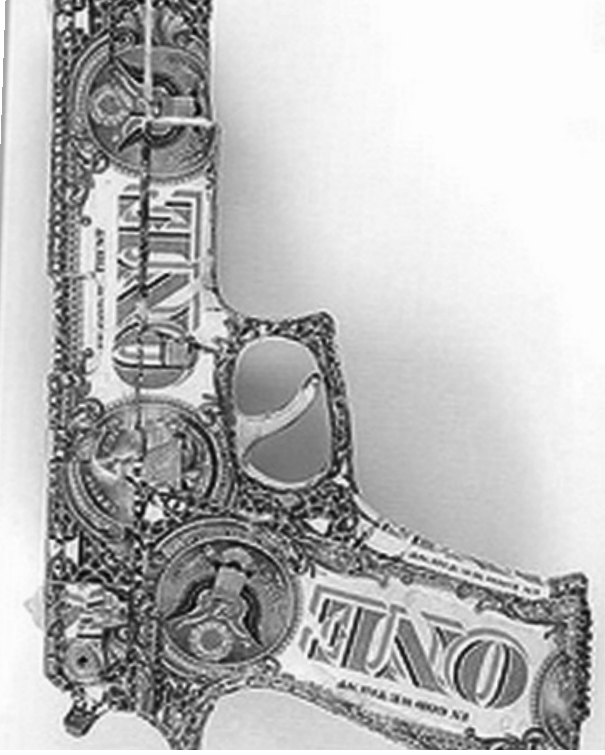
Yaşasın halkların kardeşliği!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

BİR-KAR (İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu)

24 Ağustos 2011

Kirli savaşın faturasını emekçiler ödüyor!

Tırmandırılan saldırganlık ve savaş siyasetinin ağır bir ekonomik faturası var. İşçi ve emekçileri aç bırakan, haklarını gaspetmek için hazırlıklar yapan devletin haksız bir savaş için ayırdığı kaynakların haddi hesabı yok. Öyle ki devlet özellikle polisi de savaş sahasına sürmek üzere büyük silah alımları yapıyor. Hava hareketleri için yüklü paralar harcanıyor.

Stockholm Barış Araştırmaları Enstitüsü (SIPRI) verilerine göre Türkiye 1988-2008 yılları arasında dünyada en çok silah ithal eden ilk beş ülke arasındaydı. İran 3.8, Rusya 4.3, Pakistan 4.4, Türkiye 4.9 oranı ile bütçesinde savunmaya en çok pay ayıran ülkelerin ön sıralarında yer almaktadır. Kurumun verilerine göre Türk devletinin silahlanma için harcadığı kaynaklarda son yıllarda yüzde 2,7'lik artış yaşandı. 2010 yılında silahlanmaya ayrılan kaynak 26 milyar 313 milyon lira. İsveçli kurumun yaptığı araştırmada dünya genelinde ekonomik krizden dolayı bütçe kesintilerine gidilmesine rağmen askeri harcamalarda büyük artış yaşandı.

Bütçeden emniyete ayrılan paranın AKP'nin hükümet olduğu 2002'den bu yana düzenli olarak artmış olması elbette bir plan ve programın parçası. Yine polise tanınan geniş yetkiler de öyle.

Dinci-gerici partinin temel askeri dayanağı olduğu ölçüde, silahlanma yarışında bütçeden emniyet müdürlüğüne arılan pay TSK'yı geçmiş durumda. 2011 yılı bütçesinde Emniyet Genel Müdürlüğü'nün ödeneği bu yıl yüzde 23,2 artırılarak 10 milyar 578 milyon TL'ye çıkarıldı. Emniyete ayrılan bu büyük pay, Kamu Düzeni ve Güvenliği Müsteşarlığı, Tapu ve Kadastro Genel Müdürlüğü gibi birçok birime ayrılan payın neredeyse beş kat üstünde olurken, Deniz ve Hava Kuvvetleri ile Jandarma Genel Komutanlığı'na ayrılan toplam bütçe ile hemen hemen aynı seviyeye ulaştı. Yine Emniyet'e ayrılan bütçenin Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı, Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile Dışişleri Bakanlığı'ndan daha fazla olması dikkat çekti.

Kürt halkına ve hareketine karşı savaşta polise daha etkin rol verilmesinin ardından özellikle bölgede kullanılmak üzere emniyete yeni zırhlı araçların alınacağı da gündemdeki konulardan biri. Basına yansıyan bilgilere göre değişik marka ve modeldeki 300'e yakın zırhlı aracın teslim alınmaya başlandığı, araçların 2011 bütçesinden 100 milyon liralık

kaynağın kullanılarak alındığı kaydedildi. Cobra, Shortland, kameralı Shortland, Dragon panzer, TOMA (Toplumsal Olaylara Müdahale Aracı) ve zırhlı personel otobüslerinin, ihtiyaca göre öncelik özel hareket birimlerinde olmak üzere illere dağıtılacağı ve 2012 bütçesine de benzer büyük çaplı alım için ödenek konulacağı öğrenildi.

Yine yakın bir zaman önce ABD'ye 109 adet helikopter karşılığında 3.5 milyar dolar ödeneceği açığa çıkmıştı. Bütçesinden en büyük payı askeri harcamalara ayıran bir ülkede, resmi verilere göre kayıtlı çalışan sayısının yarısı, yani 4,5 milyon kişi asgari ücretle yani açlık sınırının altında çalışmak zorunda kalıyor.

Şimdi tam da bu noktada helikopterlere ayrılan bu 3.5 milyar dolar ile neler yapılabilirliğine bir göz atalım:

* Tam teşekküllü ve 400 yataklı büyük bir hastanenin maliyeti, bütün tıbbi cihazları ile birlikte 50 milyon dolar civarındadır. Yani bu helikopterlerin

parasıyla, bütün kentlere birer tane büyük hastane yapılır.

* Orta halli bir ilköğretim okulunun inşaat maliyeti 5 milyon dolardır. Helikopterlerin parasıyla tam 700 tane okul yapılabilir, çocuklar da köy köy dolaşıp okuma derdinden kurtulur.

* Helikopterlere ödenecek parayla, tam 200 tane içme suyu veya atık su arıtma tesisi kurulabilir. Birçok yerleşim birimi sağlıklı içme suyuna kavuşur, mahalle aralarındaki kanalizasyon dereleri de ortadan kalkar.

Kuşkusuz daha birçok örnekle silahlanmaya ayrılan parayla nasıl en temel sorunlarımızın çözülebileceğini görebiliriz. Ancak kurulu düzende bu para her durumda burjuvaların kasasına girecektir, bunu da unutmayalım.

Erdoğan fırsatını bulduğunda İsrail'e hitaben "öldürmeyeceksin" derken ellerinden ve ağızından kan damlıyor. Silaha yatırılan para toplu mezarlarda insan kemiği olarak karşımıza çıkıyor. Savaşın hedefi olan emekçiler de bedelini ödüyor.

İkiyüzlülükte üstüne yok!

Libya'da üstlendiği rolün hakkını vermekten dolayı belli bir mutluluk duyan AKP'nin şefi gözünü iyiden iyiye karartarak Suriye'ye dikti. Ankara-Konya Yüksek Hızlı Tren açılış töreninde, Esad yönetimine yönelik "Akıttıkları kanda boğulurlar" mesajını gönderdi.

Konuşmasını dinsel temalarla ve ayetlerle süsleyen Erdoğan, "Suriye'de akan kanlar dursun istiyorum. Zulümle abad olunmaz. Zulümle abad olmaya gayret edenler, akıttıkları kanda boğulurlar" şeklinde konuştu. Erdoğan, Libya'daki gelişmelerden duyduğu sevinci de saklamayarak "Libya'daki tüm kardeşlerimiz o arzuladıkları güne an be an yaklaşıyorlar. Temin ederim ki, bu bayram Libya'daki kardeşlerimiz için de barışın, birlikteliğin, beraberliğin adeta taçlandığı bir bayram olsun. Aynı duayı Yemen için yapıyorum, aynı duayı Bahreyn için yapıyorum, Mısır için yapıyorum, Tunus için yapıyorum, tüm İslam dünyası için yapıyorum, tüm insanlık için yapıyorum. Barışa ve kardeşliğe diyorum" diyerek

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

konuşmasını sürdürdü.

Erdoğan bu sözleri sarfederken Türk savaş uçakları Güney Kürdistan'daki bombardımanı sürdürüyordu. Dağlar taşlar bombalanırken köyler de vuruluyordu ve Türk devleti hala da ölümüne sebep olduğu sivillerin hesabını vermemişti.

AKP'nin şefleri aynı saatlerde ülke çapında operasyonları protesto edenlerin üzerine de polis ordularını gönderiyordu. Yaşlı-genç-kadın-erkek önüne geleni coplayıp gaz bombalarıyla dağıtan polis çok sayıda kişiyi de gözaltına alıyordu.

"Demokratik hak adı altında gösteri düzenleyenlere müsamaha gösterilmeyecek" ifadeleri Esad yönetimine ait değil, AKP'nin dümenindeki MGK toplantısında alınan kararlardan biri.

O nedenle bu gerçekler orta yerde duruyorken Erdoğan'ın ikiyüzlüce Esad yönetimini tehdit etmesi karşısında ona kendi sözlerini hatırlatmak yeterlidir: "Zulümle abad olunmaz. Zulümle abad olmaya gayret edenler, akıttıkları kanda boğulurlar."

İmha saldırıları protesto edildi...

Türk devletinin askeri operasyonları ve hava saldırısı pek çok ilde yapılan eylemler ve basın açıklamalarıyla protesto edildi.

Taksim’de OHAL

İstanbul Kent Konseyi’nin İstanbul’da Taksim Meydanı’nda 21 Ağustos günü gerçekleştirmek istediği basın açıklamasına polis izin vermedi. Polisin açıklama yapmak isteyen kitleye saldırması sonucu çatışmalar yaşandı. İstanbul’da OHAL ilan eden polis ilçelerden Taksim’e gelişlere izin vermezken, Taksim’i abluka altına aldı.

Sabahın erken saatlerinden itibaren meydana çevik kuvvet yığınağı oluşturulurken, çeşitli ilçelerden eyleme katılmak için yola çıkan BDP’liler de polis ablukasına alındı. BDP’liler polisin bu tutumunu oturma eylemi yaparak protesto ettiler. Ayrıca Zeytinburnu BDP İlçe örgütünden çıkan ilçe eşbaşkanları Nezir Erdemli ve Metiye Al’ın da aralarında olduğu 6 kişi gözaltına alındı.

Bununla beraber Taksim ve Tarlabası’na giden tüm sokaklar polis barikatıyla tutuldu. Gazdan kaçarak ara sokaklara giren çok sayıda kişi sivil polisler tarafından gözaltına alındı. Açıklama için gelen grupların birleşmesine izin verilmedi. Polis saldırısında kullanılan yoğun gaz bombası nedeniyle Tarlabası’nda oturanlar da gazdan fazlasıyla etkilendi.

Taksim’de polis ablukası

Meydana girişleri engellemeye çalışan polis, meydanadaki çiçekçilerin önünde toplanan bir gruba cop ve kalkanlarıyla saldırdı. Ardından kitle Tarlabası’na doğru “Katil Erdoğan!” sloganıyla yürüyüşe geçti. BDP’nin bulunduğu sokağa doğru giden kitle Taksim’e çıkmaya çalışırken polis gaz bombalarıyla saldırdı. İstiklal’in ara sokaklarına yönelen kitle ile sokak başlarını tutan polisler arasında yoğun çatışmalar yaşandı.

Polisin açıklamaya izin vermemesi ve kitleye saldırması BDP İl binası önünde milletvekillerinin katılımıyla protesto edildi. Açıklamanın ardından Tarlabası Bulvarı’ndan sloganlarla açıklamanın yapıldığı sokağa gelmeye çalışan gruba polis saldırdı. Gaz bombası atan polise kitle taşlarla karşılık verdi.

Diyarbakır’da polis saldırısı

BDP Diyarbakır İl Örgütü’nün gerçekleştirdiği protesto eylemine de polis saldırdı. Polisin kitlenin Koşuyolu Parkı’na gitmesine izin vermemesi üzerine BDP Diyarbakır İl binası önünde toplanan binlerce kişi Turgut Özal Bulvarı’ndan Diyarbakır 2’nci Hava Kuvvet Komutanlığı’na yürüyüşe geçti. Yürüyüşte kitlenin önü polis barikatıyla kesildi.

Yoğun polis ablukası dikkat çekerken aralarında DTK Eşbaşkanı ve Van Milletvekili Aysel Tuğluk, BDP Diyarbakır Milletvekili Nursel Aydoğan, Diyarbakır İl Başkanı Mehmet Ali Aydın, il yöneticileri ile bölge belediye başkanlarının da bulunduğu kitle polisin tutumunu protesto etti. Nursel Aydoğan yaptığı açıklamayla yürüyüşe izin verilmemesini bir saatlik oturma eylemi ile protesto edeceklerini belirtirken daha konuşması bitmeden polis gaz bombaları ve tazyikli su ile kitleye saldırdı.

Bir kişi kafasına gaz bombası isabet etmesi sonucu ağır yaralandı.

Cizre’ye abluka

Şırnak’ın Cizre ilçesinde 22 Ağustos akşamı

yaşanan gösterilerin ardından özel hareket timleri geniş kapsamlı operasyon başlattı. İlçeye giriş çıkışlar kontrol altına alındı.

Gösteride polis ile göstericiler arasında çatışma çıktı. Polis gaz bombası ve tazyikli su ile kitleye saldırırken, gençler de yola barikat kurarak taş ve havai fişeklerle polise karşılık verdi.

Bununla beraber ilçede meydana gelen patlama ile çatışmalar yoğunlaşırken biri ağır olmak üzere 13 polis yaralandı.

Çatışmaların ardından yapılan ev baskınlarında da 5 kişi gözaltına alındı.

Mersin’de onbin kişi yürüdü

Mersin’de 21 Ağustos günü on bin kişinin katıldığı bir protesto yürüyüşü gerçekleştirildi.

Özgür Yurttaş Derneği önünde toplanan binlerce kişi “Zafere kadar direniş, zafere kadar mücadele” pankartı ile BDP Akdeniz İlçe binasına yürüdü.

Nusaybin ve Yüksekova’da saldırı

Mardin’in Nusaybin ilçesinde 21 Ağustos akşamı yapılan eyleme polis saldırdı. Şirin Bulvarı’nda toplanan göstericiler yola barikat kurarken polis gaz bombası ve basınçlı su ile kitleye saldırdı. Ağırlığını gençlerin oluşturduğu kitle ise taş ve havai fişeklerle polise karşılık verdi.

BDP Yüksekova İlçe Örgütü’nün 19 Ağustos günü gerçekleştirdiği açıklamaya polis saldırdı.

Aralarında Barış Anneleri İniyatifi, Belediye Başkanı Ercan Bora, BDP yöneticilerinin de bulunduğu kitle eski Cezaevi Kavşağı’na kadar yürüyüş gerçekleştirildi.

Basın açıklamasında Kürt halkı üzerindeki baskıların son bulması istendi. Başbakan Erdoğan’ın “Bıçak kemiğe dayandı” sözlerine tepki gösterildi. Açıklamanın ardından yürüyüşe geçen kitleye polis müdahale etti. Polis göstericileri dağıtmak için tazyikli su ve gözyaşarıcı kullanırken, göstericiler de polise havai fişek ve taşlarla karşılık verdi.

İzmir’de protesto

BDP İzmir İl Örgütü, İzmir Barış Anneleri İniyatifi, İzmir Kadın Meclisi, Demokratik Yurtsever Gençlik Meclisi, MKM, Kürdi Der, Tayder, Meyader, Azadiye Welat İzmir Temsilciliği, İzmir Kent Danışma Meclisi, İzmir BDP Siyaset Akademisi’nin katılımıyla BDP il binasında 19 Ağustos günü yapılan toplantıda

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

basın metnini BDP İl Eşbaşkanı Yusuf Kaya okudu.

Çözumsuzlükte ısrar eden AKP’nin, BDP ve DTK’ yı hedef gösterdiğini söyleyerek “*Ancak tehdit, sindirme ve baskı politikalarına boyun eğmeyeceğimizi buradan bir kez daha ilan ediyoruz*” diye sözlerine devam etti.

“Boyun eğecek halimiz yok”

BDP Eş Genel Başkanları Hamit Geylani ve Filiz Koçali, Grup Başkanı Selahattin Demirtaş, ile milletvekilleri Gültan Kışanak, Sabahat Tuncel ve Sırrı Süreyya Önder, BDP İstanbul İl binasında 19 Ağustos günü basın toplantısı düzenledi.

Sürecin sorumluluğunun BDP’ye yüklendiğini ifade eden Demirtaş şunları söyledi: “*BDP’nin 3 bine yakın yönetici ve üyesini, belediye başkanını zindanda tutan sizsiniz. Seçim barajı ile bizi parlamento dışında tutan sizsiniz. Parlamento’yu tercih eden ise biziz. Diyalog dışında başka seçeneğin olmadığını söyleyen biziz. Ama operasyon yapan sizsiniz. Ama sonuçta şiddetle arasında mesafe koyması gereken bizmişiz. Faşizm ile aranızda en az bizim kadar mesafe koyun. Bu kadar vicdansızlığı ilkesizliği kabul etmeyeceğiz. Kim savaş yanlısı iyi anlaşılmalı. ‘Tek yol barış’ diyebiliyorsak, bu konudaki samimiyetimizin görülmesi lazım*”

Sınır ötesi hava operasyonuna değinen Demirtaş, “Kandil’e her gün savaş uçakları ile gitmek yerine, makul olanı yapalım. Kürtler ne köle gibi, ne ikinci sınıf vatandaş gibi, ne de ‘terörist’ gibi adlandırılmayı kabul eder. Kürtler barış ve özgürlük istiyor” şeklinde konuştu.

“Tehditler ve restler ile bu iş çözülmez!”

BDP ve DTK’ya yönelik gözaltı ve tutuklama ile gözaltına alınacakların listesi iddialarına ilişkin de ise şunları belirtti: “*Başbakan’ın bizi tehdit etmesi, Bu işi farklı bir yere götürür, biz bunun uyarısını yapıyoruz. Devlet bizi tutuklayabilir, infaz edebilir, bütün bunları yapması için gücü de vardır. Ama bunları yapacak meşruiyeti yoktur. Tehditler ve restler ile bu iş çözülseydi, çoktan çözüldü. O yüzden biz rest çekmiyoruz. Devlet bunları yapacak diye de, boyun eğecek halimiz yok. Kim ne derse desin, Türkiye’ye barış gelecektir. Vicdanı olan herkesi, sadece BDP’nin yanında değil, barışın yanında olmaya çağırıyoruz. Toplum çılgınlaşmadan, sağduyusunu koruduğu yerde, kışkırtmaları bırakın diyoruz.*”

Kürt anneleri ‘canlı kalkan’ oldular

Bariş Anneleri İnisiyatifi 20 Ağustos günü çeşitli illerde “Canlı Kalkan Yürüyüşü”nü başlattı. Anneler operasyon ve çatışmaların yoğun olarak yaşandığı Hakkari ve Şırnak’ta sınırın sıfır noktasında eylemlerini sürdürüyorlar.

Anneler askeri mevzilerde

Diyarbakır, Urfa, Mardin, Batman, Siirt gibi illerden araçlarla yola çıkan canlı kalkanlar, 20 Ağustos günü Şırnak’ın Balveren Beldesi’nde buluştu. Çoğunluğunu kadınların oluşturduğu kitlenin arasında BDP’li il ve ilçe başkanları ile belediye başkanları da yer aldı.

Binlerce kişi Ortasu (Rubaskê) Köyü’nü geçerek sınır noktasına geldi. Araçlarla dağ yamacına çıkan anneler, ardından sınıra doğru yürüdü. Dağ başındaki Sınır Karakolu’na bağlı askerler tarafından önleri kesilen canlı kalkanlar 20 Ağustos gecesini Zavite bölgesi ile sınır karakolu arasındaki dağ yamacında geçirdi. Beyaz tülbentli annelerinin moralinin oldukça iyi olduğu gözlenirken askerler canlı kalkanları taciz etti. Uludere Kaymakamı kitleyi müdahale ile tehdit etti. Bariş Anneleri ise, operasyonlar durana kadar eylemlerini sürdüreceklerini belirttiler.

21 Ağustos akşamı canlı kalkanların Şırnak’ın Uludere ilçesine bağlı Zevyan Köyü’nün Deri Davetiya ve Deri Berkur tepeleri arasındaki bölgede, eylemi devam etti.

BDP’li milletvekilleri yeni ekipte

Şırnak Nusaybin’de eylemlerini sürdüren canlı kalkanlara destek olma amacıyla 23 Ağustos günü Diyarbakır’dan ikinci ekip de yola çıktı.

Aralarında BDP İstanbul Milletvekili Sebahat Tuncel, Batman Milletvekili Ayla Akat Ata, bütün bölge belediye başkanları, belediye meclis üyeleri, BDP’li yöneticilerin de bulunduğu yüzlerce kişi çok sayıda araçla Şırnak’a doğru yola çıktı.

Batman, Dersim, Diyarbakır ve Mardin’den gelen grup Cizre girişinde durduruldu.

Bekleyiş esnasında sınıra gönderilen komandoların da sevkıyatı aksadı. Uzun bekleyişin ardından araçların geçişine izin verildi. Canlı kalkanlar alkış ve zılgıtlar eşliğinde Uludere’ye doğru yola çıktı.

Grup sınıra varmadan polis ve asker barikatıyla durduruldu. Askeri yetkililerle görüşen BDP Iğdır Milletvekili Pervin Buldan bir açıklama yaparak yürüyüşlerinin “askeri yasak bölge” olduğu gerekçesiyle engellendiğini söyledi.

Bunun üzerine kitle 49 Nolu sınır taşının 200 metre gerisinde kalan alana geçerek oturma eylemi başlattı. Canlı kalkanların eylemi sabaha kadar sürdü.

Sabahın erken saatlerinde tekrar yürüyüşlerine devam canlı kalkanlar Uludere’ye 30 km kala tekrar Balveren Milli Karakolu önünde Şırnak Valisi’nin kararı gerekçesiyle durduruldu.

Hakkari’den sınırın sıfır noktasına

22 Ağustos günü Hakkari ve Yüksekova’dan yüzlerce kişi de Bariş Anneleri İnisiyatifi öncülüğünde Şemdinli’nin sınır noktasına gitmek için yola çıktı. BDP Hakkari il binası önünde toplanan kitle yürüyüş öncesi bir açıklama yaptı.

Tanyolu (Gelişim) köyü yakınlarında durdurulan kitlenin arasından bir grup, barikatı aşarak 1999 yılında birinci Bariş Grubu’nun giriş yaptığı noktada iki çadır kurdu. Kurulan çadırın önüne “Kürt halkına karşı imha operasyonu zihniyetinde buluşan güçler dökmek istedikleri kanda boğulacaklar” pankartı

20 Ağustos 2011 | Şırnak

asıldı.

Kandil’de engelleme

22 Ağustos günü Federal Kürdistan Bölgesi’nde de operasyonlara karşı canlı kalkan yürüşü başlatıldı.

Türk devletinin saldırısı sonucu 7 kişinin katledilmesinin ardından tepkiler artarken; Kerkük, Hewler, Süleymaniye, Mahmur, Zaxo, Germiyan ve Sêmêlê’den yüzlerce kişi hava saldırısının yoğun olarak yapıldığı Kandil’e doğru yola çıktı.

Aralarında çocuk ve gençlerin de bulunduğu kitle öncelikle ölen 7 kişinin ailesini Ranya’da ziyaret etti.

Buradan yüzlerce kişi Kandil’e gitmek için yola çıktı. Kitle harekete geçer geçmez, bölgede keşif uçuşları yapan Türk savaş uçakları iki kez alçak uçuş yaparak kitleyi taciz etti.

Kitle, Federe Hükümetin asayiş güçlerinin barikatıyla karşılaşmasına rağmen barikatı zorla geçerek yürüyüşüne devam etti.

Yaklaşık yarım kilometre yollarına devam eden kitle Kandil yolundaki son arama noktasında asayiş güçleri tarafından ikinci kez engellendi. Engelleme protesto edilirken burada bir basın açıklaması yapıldı.

Sivil katliamına protesto

Süleymaniye’de Türk ordusunun bombardımanı sırasında 7 sivilin ölmesi yaklaşık bin kişi tarafından 22 Ağustos akşamı protesto edildi. Saholekke Caddesi’nde toplanan kitle Azadi Parkı’na meşalelerle yürüdü.

Güney Kürdistan’da eylem

Hewler, Süleymaniye, Kerkük, Germiyan ve Mahmur Kampı’ndan başlatılan canlı kalkan eylemine katılmak için 24 Ağustos günü yeni gruplar yola çıktı. Yurtsever Kürt Gençliği İnisiyatifi öncülüğünde başlatılan eylem üç koldan gerçekleşti. Süleymaniye ve Hewler’deki gençler hava saldırılarının olduğu bölgeye gitmek için yola çıktı. Dohuk’ta ise eylem akşam saatlerinde başladı. Süleymaniye’den Kandil’e; Hewler’den ise Xaxurk, Xinere ve Lolan’a; Dohuk’tan da Zap’a gitmek üzere yola çıkıldı.

Hamburg’da operasyonlar protesto edildi!

YEK-KOM, Hamburg’da Türk ordusunun PKK’nin medya savunma alanlarına yönelik saldırısını protesto etmek için 21 Ağustos günü merkez istasyonda bir miting gerçekleştirdi.

Kürdistan’da şehit düşen gerilalar anısına saygı duruşunda bulunulduktan sonra, Türk ordusunun PKK’nin medya savunma alanlarına yönelik yapmış olduğu sadırıyı kınayan bir konuşma yapıldı. Konuşmada Türk devletinin İran ve ABD ile birlikte Kürt sorununu tamamen askeri yöntemlerle çözmek istedikleri söylendi.

Eylem Die Linke’den milletvekili seçilen Cansu Özdemir’in konuşmasıyla devam etti.

Kürtçe müzik eşliğinde çekilen halaylardan sonra miting sona erdi. Yaklaşık 200 kişi katıldı.

BİR-KAR miting sırasında Kürt halkına yönelik sadırıları teşhir eden “Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!” başlıklı bildirinin dağıtımını gerçekleştirdi.

BİR-KAR / Hamburg

Koşaner’den itiraflar

Genelkurmay eski başkanı Orgeneral Işık Koşaner’e ait olduğu belirtilen ve TSK’nın PKK’ye karşı yürüttüğü kirli savaşa ilişkin önemli itirafların yer aldığı bir ses kaydı internet ortamında yayınlandı.

“Her yere kontrolsüz mayın döşedik. Emir komuta birliğini sağlayamıyoruz” ifadelerinin yer aldığı ses kaydında Koşaner, PKK’ye karşı kontrolsüz mayın döşediklerini belirtiyor. Burjuva medyanın “güçlü, her şeye muktedir Türk ordusu” söyleminin kofluğuna da işaret eden sözlerin ardından Koşaner, PKK’lilerle çatışmalar sırasında birçok askerin ellerindeki silahları bırakıp kaçtıklarını da anlatıyor.

Kürt halkına dönük saldırganlıkta her türlü yöntemi “mübah” sayan Türk ordusunun kendi askerlerini dahi vurduğu da Koşaner tarafından itiraf ediliyor. Koşaner, “Eğitim zaafiyeti nedeniyle erimizi

kendimiz vurduk” açıklamasında bulunuyor.

Ses kaydının, AKP hükümetinin PKK’ye karşı polis gücünü daha fazla devreye sokmak istediği bir dönemde yayınlanmasının dikkat çektiğine ilişkin yorumlar da yapılıyor.

Koşaner’in ses kaydından öne çıkan başlıklar şunlar:

1. Her yere kontrolsüz mayın döşedik.
2. Emir komuta birliğini sağlayamıyoruz.
3. Çatışma anında tim komutanlarımız mevziye silahını bırakıp kaçıyor.
4. Eğitim zafiyeti nedeniyle terörist diye masum erimizi kendimiz vurduk.
5. Sınır karakollarımız hatalı yapılmış, Hantepe de hatalı. Halimiz tam bir kepezelik.

Sendikal bürokrasi işçi sınıfının tahammül sınırlarını aşıyor...

İşçi sınıfı bu ihanet çetesini aşmalıdır!

Son günlerde yaşanan bir dizi gelişme, sendikal bürokrasinin işçi sınıfı içinde nasıl sermayenin ajanı olarak hareket ettiğini, burjuvazinin politikalarını işçi sınıfına kabul ettirebilmek için nasıl cansiperane çalıştığını bir kez daha ortaya serdi.

Bu gelişmelerden ilki bilindiği gibi kıdem tazminatının gasp edilmesine yönelik ağır saldırı planlarıydı. Yıllardır kıdem tazminatının gaspedilmesine yönelik girişimlerin genel grev nedeni sayacağı iddiasında olan sendikal bürokrasi, bugün bu planlar fiili olarak hayata geçirilmeye çalışılırken büyük bir suskunluğa bürünmüş bulunuyor. Yapılan göstermelik açıklamaları bir kenara koyarsak, en üst kademesinden en alt kademesine kadar sendikal bürokrasinin tamamı saldırı karşısında en ufak bir çaba bile harcamıyor. Kıdem tazminatının gaspedilmesi planlarına karşı genel direnişi örgütlemek gibi bir sorunları olmadığı için, sermaye hükümetinin temsilcileri ile oluşturdukları danışma kurullarında, bu saldırının kendi koltuklarını riske atmadan nasıl hayata geçirileceğinin hesaplarını yapıyorlar.

Bugüne kadar tabanının basıncı ile kıdem tazminatının gaspedilmesi planlarına karşı yüksek perdeden atıp tutan Türk-İş bürokrasisi tam bir ihanet içinde. Sermaye hükümetinin hazırladığı Ulusal İstihdam Stratejisi'nde kıdem tazminatının ağır bir yük olduğu ve bu yükün orta vadede OECD ortalamasına çekilmesi gerektiği açıkça ifade edildiği halde, gündeme gelen tasarının kıdem tazminatının ortadan kaldırılması anlamına gelmediğini, tasarıyla gündeme gelen fonun tartışılabilir olduğunu söyleyebiliyor. Dahası sermaye hükümeti ile aynı yalanın arkasına saklanarak, "kıdem tazminatını patronlarından alamayan işçileri de düşünmek gerektiğini" vaaz ediyor.

Bu pervasızlık işçi sınıfının sermaye karşısındaki durumunu belirleyecek oldukça kritik bir sorunu üzerinden yaşıyor. İşçi sınıfının sınıf bilincinin ve kimliğinin gelişmesinin önemli bir dinamiği böylece tahrir ediliyor.

Sendikal bürokrasinin toplumu ilgilendiren siyasal konulardaki tutumu ise çok daha kötü. İşçi sınıfına karşı planlanan saldırı karşısında pervasız bir suskunluk içinde olan sendika ağaları, işçi sınıfının kendi sınıf kimliği ile taraf olması gereken siyasal konularda ise doğrudan burjuvazinin sözcülüğünü yapıyor ve işçi sınıfını gericiğin kollarına itiyor.

Bu açıdan en dikkat çekici gelişme Kürt sorunu üzerinden yaşıyor. Bir süredir sözde açılım süreci ile demokratik bir ortam yarattığını iddia eden dinci gerici, son günlerde ABD emperyalizminden de aldığı açık destekle birlikte yeniden savaş bayraktarlığına soyunmuş bulunuyor. İktidarı ve muhalefeti ile tüm düzen partilerinin vakit geçirmeden katıldığı bu koroda medya ve sermaye örgütleri ile birlikte işçi sendikaları da kan ve irin kokan açıklamalarla Kürt halkına ve onun özgürlük mücadelesine kin kusuyor, savaş naraları atıyorlar.

Dinci gericiğin arka bahçesi konumunda bulunan Hak-İş ile birlikte Türk-İş'in ve bağlı sendikaların önemli bir bölümünün bayraktarlık yaptığı bu koroda nefret ve savaş çığırtkanlığından başka bir şey yok.

Örneğin, sendikal hareket içindeki faşist çeteleşmenin odağı olan Türk Metal'in reisi Pevrul Kavlak konu ile yaptığı açıklamada, "*Davaları olmayan, emperyalist ülkelerin masşalığını yaparak, ömür boyu bu utanmazlık içinde yaşamayı tercih eden bölücüler, Türkiye'nin devletiyle, milletiyle ve*

ordusuyla bu oyunlara gelmeyeceğini bilmelidir" diyerek Kürt halkına duyduğu düşmanlığı ortaya serdi.

Şeker-İş Sendikası Genel Başkanı ve Türk-İş Genel Eğitim Sekreteri İsa Gök ise şunları söyleyebiliyor: "*BDP'nin Türkiye'nin ulusal bütünlüğüne kastederek nitelikte kendi bildiğini okuyarak demokratik özerklik ilanı, Türkiye Cumhuriyeti Devletini bölmeye yönelik çalışmalar. Özerklik, kendi varlığını sürdürmek adına bu ülkenin varlığının teminatı olan Mehmetçiklerimize haince kurşun sıkma hakkını vermemektedir. ... Bundan sonra yapılması gereken, terörle mücadelede Türkiye'nin başta Kuzey Irak olmak üzere içeride ve dışarıda topyekün etkili bir temizlik hareketi olmalıdır. Artık bu ülke bir kez daha şehit cenazeleri görmek istememektedir. PKK'nın içerideki ve dışarıdaki siyasi uzantılarına bir ders vermenin zamanı gelmiştir."* Bu şoven-gerici sınıf hanin sınır ötesi operasyon çağrısı yapmakla kalmıyor, Kürt hareketinin legal mevzisi olan BDP'yi de hedef olarak gösteriyor.

Türk-İş Genel Merkezi'nin yaptığı açıklama ise "*Çukurca'daki hain saldırı tahammül sınırlarını aşmıştır!"* başlığını taşıyor.

İşçi sınıfına yönelik her türlü hak gaspı karşısında sabır taşı kesilen bu bayların tahammülleri, egemenlerin kendi sefil çıkarları için kan kusturdukları bir halkın onurlu direnişi karşısında ortadan kalkmaktadır. Bu da onların bilinçleri ve ruhları ile sermaye sınıfı saflarında yer aldığını bir kez daha kanıtlamaktadır.

Açıktan savaş çığırtkanlığı yapmasalar da yaşanan olaylar karşısında sessiz kalan ya da yaptıkları daha ılımlı açıklamalarla görüntüyü kurtarmaya çalışan bazı başka sendika kodamanları da bu kirli oyunun suç ortağı durumundadırlar. Çünkü onlar da Kürt halkı üzerindeki baskı ve terör tirmanırken sessizliklerini korurken, son yaşanan olayların sorumlusu olarak bir kez daha Kürt hareketini hedef tahtasına çakmaktadır. Hiçbiri Kürt halkına onyıllardır çektilen acıları diline almaya, kendi ulusal onuru için verdiği mücadeleyi sahiplenmeye cesaret edememektedir.

Burada geçtiğimiz günlerde Güçbirliği Ücretsiz DP Kitap Arşivi - <https://mamey.org>

Platformu'nu kurarak Türk-İş Merkez yönetimine bayrak açan sendikaların tutumlarına da değinmek gerekiyor. Bu 10 sendikanın önemli bir bölümü yaşananlar karşısında büyük bir sessizliğe bürünürken, Petrol-İş ve Basın-İş gibi açıklama yapanları ise yine Kürt hareketini yaşananların sorumlusu olarak göstermektedir. Bu bayların tutumları göstermektedir ki, bu anlayışları ile mücadeleci bir sendikal hareket yaratmak mümkün değildir. Çünkü mücadeleci bir sendikal hareketin yaratılmasının yolu, işçi sınıfının kendi sınıf kimliğine kavuşmasını ve siyasallaşmasını gerektirmektedir. Bu gibi konularda suya sabuna dokunmamak ya da işçi sınıfına hakim olan burjuva ideolojisine yaslanmak, açıktır ki onları bir adım bile ileriye götürmeyecektir.

Hem sermaye sınıfı cephesinden, hem de onun işçi sınıfı içindeki ajanı konumunda bulunan sendikal bürokrasi cephesinden alınan tutumların nedeni gayet açıktır. Sermaye sınıfı, tüm dünyada kitlesel mücadeleler baş göstermeye başlamışken ve dünya kapitalist sistemi yeni bir krize doğru yol alırken, içerideki toplumsal mücadele dinamiklerini boğmaya çalışmaktadır. Bunun bir yanı Türkiye'de önemli bir mücadele dinamiği olan Kürt halkını kıyımdan geçirmek ise, diğer yanı da bu sorun vesilesiyle toplumsal mücadelenin temel dinamiği olan işçi sınıfını kendi ideolojisinin arkasına

yedeklemek, olası bir kitle hareketini böylece tehdit olmaktan çıkarmaktır. Sendikal bürokrasinin pervasız savaş çığırtkanlığı ya da suskun bekleyişi de, sermayenin hedefine ulaşabilmesi için ona güç ve güven vermektedir.

Tüm bu olaylar karşısında işçi sınıfı cephesinden alınması gereken tutum oldukça nettir. Siyasal sınıf bilincine erişmiş bir işçi sınıfı, başka bir ulusu ezen ulusun özgür olamayacağını, kurtuluşunun aynı sınıf tarafında ezilen ulusun emekçilerinin mücadelesine sahip çıkmayı gerektirdiğini bilir. Tüm bunların anlamı, işçi sınıfının kendisinin açlığı ve sefaleti pahasına Kürt halkının üzerine bombalar yağdıran egemen sınıftan ve onun işçi sınıfı içindeki ajanlarından hesap sorması gerektiridir.

“
Siyasal sınıf bilincine
erişmiş bir işçi sınıfı,
başka bir ulusu ezen
ulusun özgür
olamayacağını,
kurtuluşunun aynı sınıf
tarafında ezilen ulusun
emekçilerinin
mücadelesine sahip
çıkmayı gerektirdiğini
bilir.”

Sendikalar Yasası üzerine kapalı kapılar ardında pazarlıklar...

Hak ve özgürlükleri genişletmenin tek yolu mücadele!

Sendikalar Yasası'nda yapılması planlanan değişiklikler üzerine bir süredir kapalı kapılar ardında pazarlıklar yapılıyor. İşçi sendikaları cephesinden üç konfederasyon ile sermaye adına TİSK ve AKP hükümeti bu pazarlıkların tarafı durumunda. Medyaya yansıyan bilgilere göre toplantılara katılan Türk-İş pazarlıklarda barajın korunmasını isterken, patronlar örgütü TİSK grev yasaklarının sürmesini dayatıyor.

Sermaye ve onların hizmetkârı olan AKP hükümeti bu pazarlıklarda yasayı gündemdeki diğer saldırı yasalarını geçirmek için pazarlık malzemesi olarak kullanıyor. Sendika bürokratlarının keyiflerince sürdürdükleri saltanatlarını onlara hatırlatıyor. Böylece sendika bürokratlarının ihanetçi çizgide daha da pervasızca davranmalarının zeminini düzlüyor. Bu noktada da belli bir başarı elde etmiş görünüyor. Sendika ağalarının saldırı hazırlıkları karşısındaki derin suskunluğu, bu başarının en açık göstergesidir.

Her şey sermaye için...

Yeni Sendikalar Yasa Tasarısı'nda işkolu sayısı 29'dan 17'ye düşürülüyor. Hangi işkolunda kaç işçinin çalıştığına karar verecek kurum olarak Çalışma Bakanlığı gösteriliyor. Tüm mesaisini sermayeye hizmete ayıran Çalışma Bakanlığı'nın kapitalistlerin sefil çıkarlarını koruma refleksi ile hareket edeceği aşikar.

Tasarı, **“işkolu”, “işyeri”, “meslek”** sendikaların kurulmasına dair yasakları kaldırıyor. Federasyon ve konfederasyon tipi örgütlenmeleri içeriyor. Ancak bu tür örgütlenmelerin kurulabilmesine yönelik geçmiş yasa da var olan anti-demokratik içerik aynen korunuyor.

Yeni yasa tasarısında sendika üyeliğinde noter şartı kaldırılıyor. Üye kayıt formunun sendikaya verilmesi ve yetkili sendika organının kabulü ile sendika üyeliğinin kazanılmasının yolu açılıyor. Üye kayıt formunun noterden onayı istenmiyor. Her üye istediği zaman sendikadan ayrılması ve başka bir sendikaya geçmesi ise noter şartına bağlanıyor, böylelikle, mevcut sendika yasasına benzer bir yaklaşım sergileniyor.

Tasarıya göre, sendika yönetimleri işçilerin bir günlük çıplak ücreti ile sınırlı olan üye aidatlarını isterse artırılabilir. Böylece sendika ağalarının özel ayrıcalıkları korunuyor. Hatta bu tasarı ile sendika ağalarının daha fazla kaynağı kontrolleri altına almasının yolu düzleniyor.

Sendika ağalarının öfkeyle karşı çıktığı ülke barajının sıfırlanması da taslakta yer alıyor. Yani toplu sözleşme yapabilmek için Türkiye genelinde işçilerin en az yüzde 10'unu örgütleme zorunluluğu kaldırılıyor. Bu madde ile aynı zamanda patronların yan örgütü gibi çalışan sendikaların tek tek işyerlerinde örgütlenmesinin yolu açılıyor. Patronların onayı ile işyerinde örgütlenen sendikaların toplu sözleşme süreçlerinde işçilerin haklarını korumaları mümkün olmayacağından, tek taraflı, patronlarının tartışmasız egemen olduğu toplu sözleşme düzeni daha da kökleşecektir.

Taslakta herhangi bir işyerinin hangi işkoluna girdiğini tespit etme yetkisi Çalışma Bakanlığı'na bırakılıyor. Uzlaşmazlık durumunda ise işkolu tespiti aynen bugün olduğu gibi mahkemelerin uzun yıllara yayılan karar süreçlerine havale ediliyor. Bu yasanın, bu halde yasalaşması durumunda yıllarca süren ve bir türlü

Sermayenin sendika yasasındaki değişiklikleri içeren saldırıları mücadeleyle geriletildiği koşullarda hak ve özgürlükleri korunabilir, sendikal hak ve özgürlükler önündeki engeller ortadan kalkabilir.

sonuçlanmayan, bitmez tükenmez prosedürlere bağlanmış bugünkü düzen daha da ağırlaşarak devam edecektir.

İşçi sınıfının sermayeye karşı yürüttüğü mücadelenin en önemli araçlarından biri sendikalardır. Bu nedenle sermaye devleti sendikaların çalışmasını kısıtlayacak yaklaşımlar sergilemekte uzmanlaşmıştır. Sendikaların işlevine uygun çalışmasını ve işçilerin özgür iradeleri ile sendika seçmelerini engellemek için yasalar çıkarmıştır. Sendikaların kurulması, toplu sözleşme hakkı, grev hakkı birbirinden koparılmış ayrı kanunlar olarak düzenlenmiştir. Bu durum işçilerin mücadele birliğini paramparça eden önemli etkenlerden biri olarak öne çıkmıştır. Çıkarılan yasalar aracılığı ile çalışma hayatı üzerindeki sermayenin tahakkümü tahkim edilmiştir.

İlk sendika yasası 1947'de çıkarıldı. Bu yasayla işçi sınıfı grevsiz, toplu sözleşmesiz sendikaya mahkum edildi. Ardından 1963 yılında çıkarılan yasa da toplu sözleşme ve grev hakkı ayrı ayrı yasalar olarak düzenlendi. Yeni tasarıda bu bölünmüşlük muhafaza ediliyor. **“Sendikaların çalışma kuralları”** için ayrı bir yasa, **“grev ile toplu sözleşme düzeni”** için ayrı bir yasa olacak. Bu sadece teknik bir durum değil, gerçekte 12 Eylül karşı-devriminin sermayeyi koruyan yaklaşımının ürünü olan sendikalar yasasının, emek düşmanlığına dayanan ruhu aynen devam ediyor.

Sendika ağaları ayrıcalıklarını kaybetmekten korkuyor

AKP hükümetinin sendikalara sunduğu, sendika kanunlarında yapılacak değişiklikler içinde, yukarda da ayrıntılı olarak aktardığımız gibi emeği değersizleştiren, örgütlenmeyi kısıtlayan, kısacası sermayeyi koruyan maddeler bulunması sendika bürokratlarını hiç mi hiç ilgilendirmiyor. Sendika ağalarının kaygıları tek bir noktada toplanıyor, o da işkolu barajının sıfırlanmasıdır.

Türk-İş bu konudaki kaygılarını yaptığı açıklamayla ortaya koydu. Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu **“Bu düzlemde bölgesel, etnik, dini, mezhepsel, ve hatta siyasi zeminde birleşen sendikaların önü açılabilir. O sendika bir emek hareketi olmaktan**

çıkarmak ve siyasi bir harekete dönüşür. Toplu sözleşme, ücret, zam, sosyal hak taleplerinden çok siyasi talepler için buluşulan bir zemin haline gelir. Üstelik açılım ve kutuplaşma tartışmaları varken sendikalar üye bulmakta zorlanmaz. İşçi sınıfı içinde dayanışma kalmaz. Herkes siyasi pozisyon tutmaya çalışır” dedi. Bu duruma da Kürdistan'da bulunan belediyeleri örnek olarak verdi.

Mustafa Kumlu'nun yaptığı açıklamalar sendika ağalarının devrimci sendikal eğilime beşiklik edecek her şeyden ne denli korktuklarını göstermesi açısından çarpıcıdır. Sendika ağaları dünden bugüne öncelikle mücadelesizliği, o mümkün olmazsa sendikal mücadeleyi ekonomik mücadeleyle sınırlamayı temel alan bir yaklaşım sergilediler. Zira siyasallaşmış bir sınıf hareketinin, sendika bürokrasisinin saltanatını başına yıkacağını en iyi onlar bilirler.

Türk-İş Genel Başkanı Mustafa Kumlu'nun Kürdistan'da var olan politikleşme düzeyine dikkat çekerek, AKP hükümetini barajları düşürmemeye çağırması burjuvazinin ajanı olma rolüyle doğrudan bağlantılıdır. Zira sendikal örgütlülüğü bir ur gibi kaplayan sendika bürokrasisi varlığını ancak işçi sınıfının devrimcileşmediği, apolitik olduğu koşullarda sürdürebilir.

Türk-İş ağaları işçi aidatları üzerinden elde ettikleri ayrıcalıkları, işyeri sendikacılığı koşullarında sürdüremeyeceklerinin bilincindedir. Sermaye ve devletin devrimciler ve Kürt hareketinden duyduğu korkuyu da bu gericici emellerine dayanak yapmak için kullanmaya çalışıyor.

Sadece Türk-İş değil, Hak-İş ve DİSK de barajların sıfırlanmasından büyük kaygı duyuyorlar. İşyeri sendikacılığına karşı olduklarını dile getiriyorlar. Profesyonel sendikacı kastın ayrıcalıklarının sürmesi bu uğursuz ortaklaşmanın temel nedenlerinden biridir.

Sermayenin sendika yasasındaki değişiklikleri içeren saldırıları mücadeleyle geriletildiği koşullarda hak ve özgürlükler korunabilir, sendikal hak ve özgürlükler önündeki engeller ortadan kalkabilir. Aksi halde kağıt üzerinde yapılan iyileştirmelerin dahi bir anlamı olmayacaktır.

Ulusal İstihdam Stratejisi...

İşçi sınıfına topyekûn saldırı stratejisi

Gündemde AKP'nin hazırladığı ve 2009 yılından bu yana varlığı bilinen ancak gizli tutulan "Ulusal İstihdam Stratejisi" belgesi var. Kamuoyuna yansıtıldığı kadarıyla esnek çalışmanın önündeki engelleri kaldıracak ve fiilen uygulanan kölece çalışma koşullarını yasal bir zemine oturtacak olan ve bunun yanı sıra kıdem tazminatının gaspı gibi yeni saldırıları da içeren belge, kelimenin tam anlamıyla işçi sınıfına yönelen topyekûn bir saldırdır.

Yaklaşık otuz yıldır neoliberal politikaları başarıyla uygulanmasına rağmen burjuvazi ülkeyi dikensiz gül bahçesi yapamadı. Bunun önündeki engel, elbette yükselmesinden korktuğu sınıf mücadelesiydi. Uygun koşulları bekleyen burjuvazi, yaklaşmakta olan krizin sancılarını tüm benliğinde hissederek saldırı atağına geçti.

Ulusal İstihdam Stratejisi ile gelenler gidenler....

"İş Kanunu'nda düzenlenen ancak yaygın olarak uygulanmayan esnek çalışma biçimlerinin uygulanabilir kılınması, yasal altyapısı bulunmayan esnek çalışma biçimlerinin ise mevzuatta düzenlenmesi amaçlanmaktadır" diyerek fiilen var olan kölece çalışma koşullarına yasal dayanaklar hazırladığını itiraf eden belge, sermayenin sınırsız sömürüsü önünde engel olan düzenlemeleri gözden geçireceğini de ilan ediyor. Tabi bunu yaparken de yalanlara başvurmayı ihmal etmiyor. Kısmi süreli çalışma, özel istihdam büroları, bölgesel asgari ücret gibi başlıklar birleştirildiğinde ortaya korkutucu bir tablo çıkıyor. Şimdi biz de bu başlıkları kısaca ele alıp tabloya bir bakalım.

Belge içerisinde kısmi süreli çalışma başlığı altında *belirli süreli iş sözleşmelerinin* üst üste yapılamaması koşulu ortadan kaldırılarak belirli süreli iş sözleşmelerinin önü açılıyor. Yani bir işçi sürekli yenilenen sözleşmelerle çalışmak zorunda kalacak. Bu da işçinin iş güvencesini ortadan kaldıracak gibi sosyal haklarını da elinden almış olacak. Şöyle ki işveren sözleşmeyi yenilemeyip işçiyi kolayından kapı önüne koyabilecek. Belirsiz süreli iş sözleşmesinden doğan haklar, bu şekilde hasıraltı edilmiş olacak.

Yine aynı başlık altında; *çağrı usulü çalışma, evden çalışma* başlıklı düzenlemeler de var. Artık düzenli çalışma saatleri ortadan kalkacak. 9-6 yolları sadece şarkıların ezgilerinden ibaret kalacak! Sıraladığımız esnek çalışma modellerinin başına "güvenceli" tabirini de koymayı unutmamışlar. Belgede "İşgücü piyasasının esnekliği artırılırken buna paralel olarak güvencenin de artırılması hedeflenmekte ve esnek çalışanların da standart çalışanlar gibi emeklilik, işsizlik ödeneği gibi sosyal güvenlik haklarından yararlanabilmeleri amaçlanmaktadır" denilmektedir. Ancak bu cümleyi biz tercüme ettiğimizde ortaya şu tablo çıkıyor: Çağrı usulü çalışan bir işçinin çalıştırıldığı dönemin primleri patron tarafından yatırılacak, ancak çalıştırılmadığı zaman diliminde, yani "çağırılmadığı" zaman, primlerini patron ödemeyecek. "Güvence" de burada devreye giriyor. İşçi eğer isterse primlerini kendi cebinden ödeyebilecek. Bu da "hak" olarak pazarlanıyor. İşte buna dayanarak esnek çalışan artık otomatikman "güvenceli" oluyor ve emeklilik işsizlik ödeneği gibi sosyal güvenlik haklarından da işte bu şekilde faydalanıyor!

Özel istihdam büroları ismi değiştirilerek tekrar gündeme getiriliyor. "*Geçici işçi büroları*" işçi

simsarları olarak çalışacak. Örneğin bir işçi bu bürolarca bir fabrikaya 5 günlüğüne gönderilebilecek. Büro, bu işten komisyonunu alacak. İş bitince işçiyi alıp başka bir fabrikada, diyelim iki ay çalıştıracak sonra alıp bir diğerine gönderecek. Bu böyle sürüp gidecek. Sendikal haklar, toplu sözleşme, kıdem hakkı hepsi hayal olacak. Bir yandan da işçinin emek gücü üzerinden başka bir rant alanı yaratılacak. Bu şekilde çalışan bir işçinin iş hayatına uyumunu ve psikolojik durumunu ise konuya hiç dahil etmiyoruz. Bu uygulamayla sermayenin ihtiyaç duyduğunda işçi sınıfına karşı tehdit aracı olarak kullandığı işsizler ordusuna kiralık işçiler ordusu da eklenecek. Avrupa'da bakkallar kadar yaygın olan bu bürolara yakında Türkiye'de de adım başı rastlamak işten bile değil.

Kuralsız ve esnek çalışma koşullarını getirmeyi amaçlayan belgede en dikkat çeken düzenleme hiç şüphesiz kıdem tazminatına ilişkin olanı. "İstihdam üzerindeki mali yükleri azaltacak, işletmelerdeki finansal öngörülebilirliği artıracak ve işgücü hareketliliğini hızlandıracak kıdem tazminatı reformu yapılacaktır" denilen belgede amaçlarını gizlemeye bile gerek duymamışlar. Burjuva medya bas bas "herkese kıdem tazminatı" diye bağıradursun... Amaç istihdam üzerindeki mali yükleri azaltmaksa eğer, "reform"un işçiden değil de patrondan yana olacağı su götürmez bir gerçek. Zira belgenin özü de tam da bu! "Reform" ise şu: Kıdem tazminatının bir fona devredileceği ve bu fonun patronların ödediği primlerden oluşacağı vaat ediliyor. İşçiler ise 10 yıllık kıdemi doldurdukları zaman fondan birikmiş paralarının ancak bir kısmını çekebilecek. Kalan kısmını ise emekli olduğunda alabilecek. Bu düzenlemeye bir de 20 yıllık kıdeme 1 aylık maaş verileceği ve bu maaşın içinde yemek, yol, çocuk parasının olup olmayacağının da belli olmadığını ekleyelim! Geçmiş fon deneyimleri işçi sınıfının belleğindeki yerini korudukça kısacası şu sonucu çıkarabiliriz; kuşa çevrilmiş kıdem tazminatlarımız fon adı altında yine sermayenin hizmetine devredilecek. Bu da kıdem tazminatlarımızın gaspedilmesi demek! İş güvencesi dendiğinde şu an akla ilk kıdem tazminatı hakkı gelmektedir. Patronların artık kıdem tazminatı

ödemek zorunda kalmaması iş güvencesini de ortadan kaldırıyor.

İşçi sınıfına genel bir saldırı olan bu belgenin alt başlıklarında işçi sınıfının bölüklerine de ayrıca değinilmiş. Belgede kadın işçilerin haklarına da göz dikilmiş. Kadınları çalışma hayatından uzaklaştırdığı iddia edilerek kadın işçilerin hakları budanmak isteniyor. Belgedeki hem ikiyüzlülüğün hem de kan emiciliğin somut ifadelerini dinleyelim: "Mevzuatta kadının çalışmamasını ödüllendiren (evlendikten sonra bir yıl içinde işten ayrılması durumunda kıdem tazminatı alınması, emeklilik yaşı, ebeveynlerden bağlanan emekli maaşı ve çeyiz parası vb.)

düzenlemeler gözden geçirilecektir."

Belgede ayrıca *bölgesel asgari ücret uygulamasıyla* beraber asgari ücret yerel bileşenlerin insafına terk edilecek. Sermaye için ucuz işgücü cennetleri oluşturulacak. Bu da asgari ücretin zamanla ortadan kaldırılacağına göstergesi. Genç işçilerin sömürüsünün katmerleşeceği, meslek liseli öğrencilerin staj adı altında ucuz işgücü olarak değerlendirileceği de belgeden öğrenebildiğimiz diğer saldırılar.

Bu koşullarda bir fabrikada, bu fabrikanın bileşeni işçileri göremeyeceğiz. Belirli süreli çalışan işçiler ve kiralık işçiler fabrikanın bileşenleri olacak ve bu bileşen sürekli değişecek. Değişim beraberinde bu işçilerin haklarını da alıp götürülecek. Sonuç; düşük ücretle çalışan, hakları gaspedilmiş, iş güvencesi olmayan parçalanmış ve karşı karşıya getirilmiş işçiler yığını olacak!

UIS'ye karşı mücadeleyi yükseltelim

Belgenin hedefi açık, o da sermayeye dikensiz gül bahçesi yaratmak. Neoliberal politikaların özünü tam anlamıyla hayata geçirerek, sermaye sınıfının dizginsiz sömürüsünün önündeki tüm engelleri ortadan kaldırmak. Ulusal istihdam stratejisinin burjuvazi için anlamı daha fazla kar iken işçi sınıfı için anlamı açlık ve sefalet, kölece çalışma koşullarıdır. Bu saldırıya cevap, işçi sınıfının taban örgütlülüklerini oluşturması ve mücadeleyi büyütmesiyle verilecektir. Belgenin hedefi, dolayısıyla sermaye sınıfının savaş çağrısı açık ve net, işçi sınıfının yapması gereken de!

“

Ulusal İstihdam Stratejisi'nin burjuvazi için anlamı daha fazla kar iken işçi sınıfı için anlamı açlık ve sefalet, kölece çalışma koşullarıdır.

”

İşçiler kıdem tazminatı hakkı için sokağa çıktı...

“İşçiler birleşin, genel greve!”

DİSK’e bağlı Genel-İş Sendikası, kıdem tazminatı hakkının gaspı saldırısına karşı başlattığı kampanyanın startını 23 Ağustos günü yaptığı basın açıklamalarıyla verdi. Sendika, ilk aşaması TBMM’nin açılacağı 1 Ekim 2011 tarihine kadar sürecek kampanya çerçevesinde Türkiye genelinde örgütlü olduğu bölgelerde yürüyüşler ve basın açıklamaları gerçekleştirdi.

İstanbul

İstanbul Aksaray’daki sendika binası önünde toplanan Genel-İş üyesi işçiler Unkapanı’ndaki Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı İstanbul Bölge Müdürlüğü’ne yürüdü. Eyleme, Genel-İş’in İstanbul genelinde örgütlü olduğu belediyelerden işyeri temsilcileri ve sendika üyeleri katıldı. BDSP ve Ontex direnişçisi Gamze Kayhan da eyleme destek verdi.

Bölge müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasını okuyan Genel-İş Avrupa Yakası Bölge Başkanı Mehmet Karagöz, kıdem tazminatının işçi sınıfı için önemli bir kazanım olduğunu hatırlattı. Hükümet ve sermaye çevrelerinin, kıdem tazminatı ile ilgili işçi sınıfı ve kamuoyunun gerçeklerini ve çıkarlarını yansıtmayan söylemlerde bulunduğunu belirten Karagöz, kıdem tazminatını işçilerin önemli bir bölümünün almasını sağlamanın yolunun işçilerin iş güvencelerini sağlamak olduğunu altını çizdi.

Kampanyayı başlatma amaçlarının; kıdem tazminatı konusunda yapılan planların gerçek yüzünü göstermek ve işçi sınıfını bilgilendirmek olduğunu söyleyen Karagöz, tüm konfederasyonları, siyasi partileri ve emekten yana güçleri kıdem tazminatının gaspına karşı çıkmaya çağırdı. Eylem, basın açıklamasının ardından yapılan 10 dakikalık oturma eylemiyle sona erdi.

Eylemde Ontex direnişçisi Gamze Kayhan da söz alarak, fabrika önündeki direnişini sonlandırmak amacıyla gerçekleştireceği eylemin duyurusunu yaptı.

İzmir

Kemeraltı girişinde toplanan kitle buradan Çalışma Bölge Müdürlüğü’ne yürüdü. Eylemde “Kıdem tazminatıma dokunma yanarsın! / DİSK-Genel-İş Sendikası” pankartı açıldı, Eyleme, Sosyal-İş üyesi İZFAŞ işçileri de katıldı.

Basın açıklamasını okuyan Genel-İş Şube Başkanı Naci Çetin, hükümet ve sermaye çevrelerinin kıdem tazminatı hakkı ile ilgili işçi sınıfını ve kamuoyunu doğru bilgilendirmediğini söyledi. Hükümetin “Kıdem tazminatının işverenlere yük olduğunu ve bu yükün azaltılması gerekir” sözünü eleştirdi.

Basın açıklamasının ardından DİSK Ege Bölge Temsilcisi Ali Çeltek kısa bir konuşma yaptı. Eyleme Sosyal-İş, Lastik-İş, Dev Madensen, Tüm Bel Sen 2 Nolu Şube, SES İzmir Şubesi, KESK ve BDSP destek verdi. Eylemde BDSP’nin kıdem tazminatı ile ilgili merkezi olarak çıkardığı bildiriler dağıtıldı.

Ankara

Sakarya Meydanı’nda toplanan Genel-İş üyeleri, “Kıdem tazminatı emeğimiz, güvencemiz ve geleceğimizdir” ve “Güvencesiz çalışmaya, emeğimizin gasp edilmesine, geleceğimizin çalınmasına hayır” yazılı pankartlar açtı.

Genel-İş Genel Başkanı Erol Ekici, burada yaptığı basın açıklamasında, kıdem tazminatının, işçinin

harcadığı emek gücünün ve işteki yıpranmasının karşılığında, her bir yıl için aldığı 30 günlük ücret tutarındaki “yıpranma tazminatı” olduğunu söyledi.

Antalya

Genel-İş Antalya Şube üyesi işçiler Kazım Özal Caddesi havuz başında toplandı. Eylemde, Genel-İş Şube Başkanı Cemal Aybar, kıdem tazminatının işçi sınıfı için önemli bir kazanım olduğunu belirterek, kıdem tazminatına asla dokundurmayaacaklarını söyledi.

Antep

Antep’te Yeşilsu Parkı’nda toplanan Genel-İş üyeleri Bölge Çalışma Müdürlüğü önüne yürüdü. Burada açıklama yapan Genel-İş Sendikası Bölge Başkanı Nihat Bencan, kıdem tazminatı ile ilgili yapılacak olan düzenlemelerin işçiler için olumsuz sonuçlar doğuracağını ve bunu engellemek için eylemleri aralıksız sürdüreceklerini söyledi.

Edirne

Edirne Fen İşleri Müdürlüğü önünde toplanan Genel-İş üyeleri, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı Edirne Bölge Müdürlüğü’ne yürüdü. Genel-İş Trakya Şube Yönetim Kurulu üyesi Hüseyin Hayırlı, burada yaptığı konuşmada, kıdem tazminatının işçinin elde kalan sayılı iş güvencelerinden birisi olduğunu belirtti.

Mersin

Sendika binasında toplanan yaklaşık 300 işçi “Yaşasın Sendikal Mücadelemiz Büyükşehir İmar İnşaat İşçileri / DİSK Genel-İş Sendikası” ve “DİSK Genel-İş Sendikası Mersin Şubesi” yazılı iki pankart açarak yürüyüşe başladılar. Yürüyüşe 34 gündür liman A kapısında direnişte olan Liman-İş üyesi 35 işçi de katıldı. Direnişçi işçiler kıdem tazminatı ve direnişin taleplerinin vurgulandığı dövizler taşıdılar.

Baştan sona coşkulu geçen yürüyüş esnasında işçiler şehrin en merkezi caddesi olan İstiklal Caddesi’ni birçok kez trafiğe kapattılar. Yürüyüş boyunca Mersinli emekçilerin eyleme yoğun ilgi gösterdiği görüldü.

Liman işçileri ise ortak sloganlara katılmakla birlikte sıklıkla “Direne direne kazanacağız!”, “Liman işçisi direnişin simgesi!”, “Limana sendika halaylarla girecek!”, “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganlarını attı.

Taş bina önünde açıklamayı okuyan Genel-İş Mersin Şube Başkanı Kemal Göksoy, mücadeleye devam edeceklerini dile getirdi.

Göksoy’un ardından direnişçi liman işçileri adına yapılan konuşmada şunlar söylendi: “Bizler ortaçağdan kalma çalışma koşullarının hüküm sürdüğü Mersin limanı işçileriyiz, bizler gaz oranı

yüksek olduğu için 27 ülkeye girişi yasaklanan petrokok kömürünü çıplak elleriyle boşaltan işçileriz. Bizler hemen her gün iş kazaları yaşayan ve hiçbir güvenlik önleminin alınmadığı uluslararası Mersin Limanı işçileriyiz. Bizler toplu sözleşmeye 1 hafta kala hiçbir gerekçe gösterilmeden işten atılan liman işçileriyiz. Kısacası sendikalı olduk işimizden atıldık. Direnişimizin 34. gününde yalnızca işe geri dönmek için değil işçi sınıfının kazanılmış haklarının gasbına karşı da direniyoruz. Taşeronlaşmayla Mersin Limanı’nı köle pazarına çevirenler bugün de işgüvencemiz olan kıdem tazminatına göz diktiler. Bizler direnen liman işçileri olarak diyoruz ki kıdem tazminatı onurumuzdur, onurumuzu çiğnetmeyeceğiz”

Ayrıca yürüyüş başlamadan önce sendika binasında Genel-İş üyesi işçilere BDSP bildirileri dağıtıldı.

Kırklareli

Kırklareli Belediyesi şantiyesinde toplanan yaklaşık 100 işçi Anıt Park’a yürüdü. Genel-İş Trakya Şube Başkanı Aladdin Öztürk, burada yaptığı konuşmada, kıdem tazminatının işçinin “emeklilik ikramiyesi” olduğunu söyledi.

Tekirdağ

Tekirdağ’da Çiftlikönü mevkiinden yürüyen sendika üyeleri, Vilayet binası önündeki Tuğlalı Park’ta toplanarak basın açıklaması yaptı. Genel-İş Trakya Şube Sekreteri Kenan Akkan burada yaptığı konuşmada, kıdem tazminatının işçinin harcadığı emek gücünün ve işteki yıpranmasının karşılığında, her bir yıl için aldığı 30 günlük ücreti tutarında yıpranma tazminatı olduğunu söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - İzmir - Ankara - Mersin

İnşaat işçileri iş bıraktı

Muş’ta yapımına bu yıl başlanan 300 yataklı devlet hastanesinin inşaatında çalışan 70 işçi, taşeron firma tarafından paraları ödenmediği için işbaşı yapmadı. Üç aydır ücretlerini alamayan işçiler, alacakları ödenene kadar inşaatı girmeyeceklerini

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

belirttiler. İşçilerin ücretlerini gasp eden taşeron firma ise yalanlarla kendini meşrulaştırmaya çalıştı. Taşeron firma sorumlusu Fikri Ataselim, işçilere sadece bir aylık ücretlerini ödeyemediklerini iddia etti. Bunu ise işçilerin yeteri kadar çalışmamasına bağladı.

Kubatoğlu direnişinde 100. gün

İşten atma saldırısına karşı direnen Kubatoğlu/Fıratpen direnişçisi Cafer Timtik'in direnişinin 100. gününde direniş çadırı önünde bir etkinlik gerçekleştirildi. Mücadele kararlılığının ve sınıf dayanışmasının öne çıktığı eyleme, direnişlerini sürdüren Ontex, Kampana ve Legrand direnişçileri ile direnişlerini sonlandıran PTT işçileri, Deri-İş Tuzla Şubesi ve BDSP destek verdi.

Fabrika önünde yapılan açıklamada, işten atma saldırısına karşı 100 gündür direndiğini söyleyen Timtik, Tuzla bölgesinde hak alma bilincini yaymak amacıyla direnişe başladığını vurguladı. Kıdem tazminatı saldırısına da değinen Timtik, sermayenin kapsamlı saldırılarına karşı topyekün mücadele etmek gerektiğini söyledi.

Timtik'in ardından **Legrand** ve **Kampana direnişçileri** söz aldılar. Direnişçi işçiler Cafer Timtik'in yanında olduklarını vurguladılar.

Ontex direnişçisi Gamze Kayhan ise sendikal bürokrasiye karşı mücadele ettiklerini belirtti. Sınıf dayanışmasının önemine vurgu yapan Kayhan, tekil direnişlerin kaderini sınıf dayanışmasının belirlediğini ifade etti.

Kayhan'ın ardından **PTT direnişçisi** Cafer Kalağ söz aldı. Taşeron köleliğine karşı mücadele ettiklerini belirten Kalağ, direniş sürecince onlarca baskı ve zora karşı yılmadıklarını ve çok çeşitli eylemler gerçekleştirdiklerini hatırlattı.

Kalağ'ın ardından **Deri-İş Tuzla Şubesi** adına konuşma yapıldı. Cafer Timtik'in 100 gündür

direndiğinin belirtildiği konuşmada, Tuzla havzasının onlarca direnişe tanıklık ettiği, patron saldırılarına karşı işçilerin mücadelelerine sahne olan bir sanayi havzası olduğu ifade edildi. Direnen işçilerle dayanışmanın önemine vurgu yapılan konuşmada, Deri-İş'in bu konuda üzerine düşeni yapmaya çalıştığı söylendi.

BDSP adına yapılan konuşmada, 100. güne gelen direnişin her günün Kubatoğlu patronuna karşı bir mücadele olduğunu söylendi.

Ardından etkinliğe katılan bir emekçi, şiir okuyarak destek verdi. Polis ablukası altında gerçekleşen etkinlik, Meyman'ın söylediği şarkılar ve çekilen halayların ardından sona erdi.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Ağustos 2011 / Sefaköy

BDSP'lilerden yaygın faaliyet

BDSP'liler kıdem tazminatının gasbı saldırısına karşı işçi sınıfını örgütlü bir güç olarak sermayenin karşısına dikilmeye, genel grev ve genel direnişe çağırıyor.

Esenyurt

Esenyurt İşçi Bülteni, ağırlıklı olarak metal fabrikalarına ulaştırıldı ve Köyiçi'nde sabah saatlerinde servis noktalarında işçilere dağıtıldı. BDSP'nin kıdem tazminatı bildirileri ise Kırac bölgesinde bir dizi fabrikaya dağıtıldı. Balık yolu, Yeşilkent, Köyiçi'nde ve Örnek Mahallesi'nde kurulan pazarda bildiriler emekçilere ulaştırıldı. Dağıtımlar esnasında kıdem tazminatının gasbı planlarına ve fabrikalarda yaşanan sorunlar üzerine işçilerle sohbet edildi.

Küçükçekmece

BDSP bildirileri Sefaköy ve Merter'de işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Sabah saatlerinde yapılan dağıtımlarda işçi ve emekçiler sermaye devletinin saldırılarına karşı sessiz kalmamaya çağırıldı. Dağıtım yapılan noktalarda Kızıl Bayrak satışı da gerçekleştirildi.

Merkezi noktalarda gerçekleştirilen faaliyetlerin yanısıra BDSP ve MİB imzalı "Kıdem tazminatı hakkının gasbına karşı genel grev genel direniş!" şiarlı ozalitler de Halkalı fabrikalar yolu, İnönü Mahallesi, Sefaköy, İkitelli Masko, Tatlıses Köprüsü, Altınyıldız Köprüsü, Papaz Köprüsü ve Ontex direniş çadırının çevresine yapıldı.

Adana'da söyleşi

21 Ağustos günü Sanayi İşçileri Derneği binasında kıdem tazminatının gasbı planlarına dair gerçekleşen söyleşiden önce saldırı hakkında bilgilendirme yapmak amacıyla kent merkezinde bir stant açıldı. Kültür Sokak girişinde açılan stant yaklaşık 1.5 saat açık kalırken söyleşinin duyurusu yapıldı ve BDSP bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi. İşçi ve emekçilerden imza istendi.

Canlı tartışmaların yaşandığı söyleşinin ardından bu gibi toplantıların devam ettirilmesine yönelik görüş birliğine varıldı.

22 Ağustos Pazartesi günü de Şakirpaşa Metal Sanayi girişinde Adana İşçi Bülteni işçilere ulaştırıldı.

Mamak

BDSP bildirileri Mamak'ın çeşitli yerlerindeki işçi servis güzergâhlarına ve otobüs duraklarına dağıtıldı. Dağıtım esnasında işçilerle kıdem tazminatı üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul – Adana - Ankara

Tekstil İşçileri Bülteni'nden seminer

İzmir'de faaliyet yürüten Tekstil İşçileri Bülteni, sermayenin yeni saldırı dalgası ve kıdem tazminatının gasbı ile ilgili eğitim semineri gerçekleştirdi.

"Sermayenin yeni saldırı dalgası ve kıdem tazminatının gasbı" başlıklı seminer 21 Ağustos günü Çağdaş Hukukçular Derneği İzmir Şubesi'nde gerçekleştirildi. Seminerde Av. İmdat Ataş saldırının kapsamı hakkında bilgi veren bir konuşma yaparken, Tekstil İşçileri Bülteni adına yapılan konuşmada ise saldırıya karşı mücadele çağrısı yapıldı.

"Saldırı sınıf için varlık yokluk mücadelesidir!"

Seminer ilk olarak Tekstil İşçileri Bülteni adına yapılan konuşma ile başladı. Konuşmada sermayenin bu saldırısının on yıldır süregiden neoliberal saldırılardan ayrı tutulamayacağı, bu saldırı dalgasının da işçi sınıfının kazanılmış haklarını gasbetmeyi amaçlayan çok yönlü saldırının parçası olduğu ifade edildi.

Konuşmada "Ulusal İstihdam Stratejisi" denilen saldırıların neden bugün gündeme geldiği üzerinde duruldu.

Konuşmada saldırının sermayenin bugüne kadar saldırıları arasında en şiddetlisi olduğu da vurgulanarak buna karşı işçi ve emekçilerin büyük bir mücadele vermesi gerektiği anlatıldı. Her savaşta olduğu gibi bu savaşta da işçi sınıfının mevzilerinin fabrikalar ve taban örgütlenmeleri, en etkili silahın ise genel grev olduğu ifade edildi.

Sistemin işçilerin bilincini bulandırmak için pek çok silaha başvurduğu son günlerde şovenizmin yeniden körüklendiğinden bahsedilen konuşmada, taban örgütlenmeleri kurarak genel greve hazırlanma çağrısı yapıldı.

TİB konuşmasının ardından söz alan dinleyiciler de saldırı dalgasına dair görüşlerini belirttiler.

Ataş: Kıdem hakkını tartıştırmayız!

Ardından ise Av. İmdat Ataş söz alarak saldırılara dair bir sunum gerçekleştirdi. Ataş ilk olarak saldırının temel ayaklarından olan kıdem tazminatı hakkına dair bilgilendirmede bulundu.

Bugünkü düzenlemeden bahseden Ataş, ne gibi değişiklikler yapılmak istendiğini verilerle ve örneklerle anlattı. Bu düzenlemenin kıdem hakkını ortadan kaldırmanın ilk adımı olduğunu ifade etti.

Kıdem hakkının yanısıra belgede yer alan esnek çalışma, bölgesel asgari ücret, kiralık işçi büroları gibi başlıklar hakkında da anlatım yapılarak saldırının işçi sınıfı için nasıl bir gelecek çizdiği, bu nedenle de aslında bir ölüm kalım savaşı olduğu vurgulandı. Ataş bu saldırıyı durdurmak için propaganda çalışmaları yaparak teşhir çalışması yürütmeyi, ardından ise birlikler oluşturarak alanlara çıkmak gerektiğini belirterek konuşmasını sonlandırdı.

Ataş'ın konuşması sırasında çizdiği tablo işçiler tarafından şaşkınlık ve tepki ile karşılandı. Konuşmanın ardından pek çok işçi "bu kadar da olamaz", "yapamazlar" biçiminde tepkilerini ifade ettiler. Sorulan sorularla birlikte saldırının kapsamı daha da açılarak tartışıldı.

Son olarak Tekstil İşçileri Bülteni adına bir konuşma yapılarak, tekstil işçilerine bulundukları mevzilerden saldırıya karşı mücadeleyi yükseltme ve güçlerini birleştirme çağrısı ile seminer sona erdi.

Seminere Gıda çarşısı ve Karabağlar'da çalışan işçilerin yanısıra Hugo Boss'tan işçiler katılım gösterdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Birleşik Metal-İş Anadolu Şube Başkanı Seyfettin Güleğül ile kıdem tazminatı üzerine...**“Genel grev için söz değil uygulama önemli”**

- Kıdem tazminatının gaspı planlarıyla ilgili ne düşünüyorsunuz?

- Seyfettin Güleğül: Kıdem tazminatının gaspıyla ilgili sendikaların çok daha güçlü örgütlenerek hem kendi içlerindeki örgütlülüğü hem de diğer sendikalarla, konfederasyonlarla işbirliğini geliştirmeleri gerekiyor. Şu anda Genel-İş sendikamızın başlatmış olduğu ve her hafta yapacağını söylediği eylemliliklerin dozajının daha da artırılarak bunun konfederasyonlar ve siyasi örgütlerin bir araya geldiği çok daha güçlü eylemliliklerle devam ettirilmesi lazım. Saldırıya ancak bu şekilde karşı konulabileceğini düşünüyorum. Hatta bu eylemliliklerin çeşitlendirilmesini ve bu eylemlerin yapıldığı günlerde iş yerlerinde belirli saatlerde iş bırakmaların yapılması gerektiğini düşünüyorum. Yani işçilerin fabrikalara, işletmelere giriş saatlerinde eylemlilikler olabilir, çıkışlarda eylemlilikler olabilir ya da federasyonların biraraya gelip yaptığı, yapacağı eylemler sırasında iş yerlerinde ve fabrikalarda iş bırakmalar olması biraz daha anlamlı olacaktır diye düşünüyorum. Yoksa 1 Ekim’de meclis açıldığı zaman ilk gündeme gelecek olanın zaten kıdem tazminatının gaspı ve esnek çalışma olacağını hepimiz biliyoruz.

- DİSK ve Türk-İş’in “kıdem tazminatının tartışılmasını bile genel grev sebebi sayarız” açıklamaları var, siz ne düşünüyorsunuz?

- Elbette bu söylemler doğrudur. DİSK’in söylediği şey çok net. Yani biz onu genel grev kararı sayarız diyor. Türk-İş’in geçmişte genel kurullarında almış olduğu bir karar var. Bu konuda DİSK’in de Türk-İş’e hatırlatması var. Alınan kararı oraya yazmak yetmiyor. Asıl önemli olan günü geldiğinde bu kararı uygulamaktır. Biz bunu Türk-İş’ten de bekliyoruz. Sadece Türk-İş’ten değil bütün konfederasyonlardan, işçi konfederasyonlarından, emek örgütlerinden, emek yanlısı siyasilerden kısacası herkesten bekliyoruz.

DİSK’in de böyle bir kararı var. Fakat gündeme gelinceye kadar da boş durulmaması gerektiği için ben bu eylemliliklerin arttırılması gerektiğini söylüyorum. Yoksa zaten o gün kaçınılmaz olarak ne gerekiyorsa yapılacaktır. Genel grevse genel grevin uygulamaya konulması gerektiğini düşünüyorum. Şu anda hükümet ne söylüyor. “Yasaya göre çalışanların büyük bir kısmı zaten kıdem tazminatı alamıyor” diyor. Biz onlara kıdem tazminatını alabilmenin yolunu açacağız diyor. Biz o gün geldiğinde genel grev yapabiliriz ama o güne kadar da halka bunun gerçek olmadığını anlatmamız gerekiyor. Yapacağımız bu eylemlilik sürecinde aslında kıdem tazminatı alamayanların gerçekte kayıt dışı çalıştıklarını halka anlatmalıyız. Bu tür olumsuzlukları, hükümetin beyanlarındaki eksikleri ya da yalanları halka anlatabilmek adına bu eylemlilikleri gerçekleştirelim diyorum. Yoksa DİSK’in kararı odur ve uygulamaya konulacaktır, konulması da gerekir. Sadece Türk-İş veya DİSK değil, bu süreçte Hak-İş’in tabanının da uyarılması gerektiğini düşünüyorum. Hak-İş şu anda hükümetin almış olduğu ya da gündeme getirmeye çalıştığı kıdem tazminatı ve esnek çalışma saldırılarını kabul ediyor.

Hak-İş’in tabanı bunun gerçekten ne olduğunu biliyor mu? Yani onların da uyarılması uyandırılması şarttır.

Daha güçlü bir konfederal yapı oluşturulup tüm konfederasyonların tek cepheden mücadele etmesinin halka doğruları anlatmanın yolunu açması açısından

anlamlı olacağı görüldüyüm. Yoksa o gün geldiği zaman elbette mecliste o yasa tasarısının ya da teklifinin geri çekilmesi için tek yol genel grevdir ve bu kaçınılmazdır. Bunun tüm emek örgütleri tarafından uygulamaya konulması gerekir diye düşünüyorum.

- Peki mücadele sürecine hazırlık anlamında neler yapılabilir, yapılması gerekir?

- Seyfettin Güleğül: Biz bunu hem iş yeri ve tezgah başı ziyaretlerinde hem de genel görüşmelerde şimdiye kadar anlatmaya çalıştık. 4857, 1475 sayılı yasanın değişmeyen tek maddesi kıdem tazminatı olduğu günden bugüne kadar biz bunu dilimizin döndüğü kadar zaten anlatmaya çalıştık. Kısa bir süre önce MESS sürecinde, grup toplu sözleşmesi sürecinde de olabildiğince tabanımızı, üyelerimizi bilgilendirmeye çalıştık.

Son dönemde çok yoğun eğitimler yaptık. Buna karşı tabanımıza uyarılarda bulunduk ama tek başına bir sendikanın ya da tek başına örgütlü işyerlerinin buna karşı koyma şansının çok az olduğunu düşünüyorum. Türkiye’de memur konfederasyonlarıyla birlikte tüm konfederasyonların örgütlülük oranının %10-12’lerde olduğunu biliyoruz. İşte bu tablo içerisinde geriye kalan yüzde 90’lık kesimin de mücadeleye dahil edilmesi gerekiyor.

Örgütlü olduğumuz yerlerde çok ciddi eylemler gerçekleşse de sonuçta %10’da kalırız. Dolayısıyla iş yerlerinde biz bunu zaten yapıyoruz, anlatıyoruz. İş yerlerimizde bu konudaki bilinç düzeyinin yüksek olduğunu düşünüyorum. Yani burada Birleşik Metal-İş Sendikası üyeleri bu konuda en ileri bilgiye sahiplerdir.

Ama tek başına bizim ya da tek başına tüm örgütlü işçilerin bu düzeyde bilgisinin ya da bilincinin oluşması bile bazen bu işi durdurmaya yetmez. Bu yüzden sokağa çıkılmalı

- Ekleme istediğiniz bir şey var mı?

Şu anda dünya ekonomisine baktığımız zaman bu sürecin kötü bir süreç olduğunu, kıdem tazminatı tartışmalarının, esnek çalışmanın emekçiler açısından çok kötü bir döneme denk geldiğini düşünüyorum. Buna dikkat çekmek istiyorum. Biz 10 yılda bir yapılan darbelerle büyüdük. Şimdi ise iki yılda bir krizlerle sarsılıyor. ABD’nin kredi notunun düşürüldüğü ve Avrupa’da kriz sürecinin tartışıldığı bir dönemdeyiz. Dolayısıyla şu an da fabrikalarımızda ağırlıklı olarak ihracata dönük üretim söz konusu. Dolayısıyla Avrupa’da 27-28 ülkeyi kapsayan kriz, bizim ihracat

rakamlarımızın düşmesine neden oluyor.

İhracatın düşmesi şu andan itibaren üretimlerin de kapasitelerin de düşmesine yol açacak diye düşünüyorum. Bu kapasite düşümlerinin sonucunda da geçmiş krizlerde yaşadığımız gibi bizim ülkemizde ya da bizim fabrikalarımızda sorun yokmuş gibi duruyor ama çok ciddi bir tehlikeyle karşı karşıyayız. Eğer hükümetler, eğer emperyalistler işçilerin ve emekçilerin kazanılmış haklarına gerçekten göz diktilerse bunu da kullanacaklardır diye düşünüyorum. Burada kapasitenin düşmesi, üretimin gerilemesi sonucunda gündeme ilk gelecek şey yine 2007-2009 döneminde yaşadığımız gibi işçi çıkarmaların gündeme gelmesidir. Bunu gözardı etmemek lazım. Dolayısıyla kıdem tazminatı ya da esnek çalışma gündeme geldiği zaman örgütlü işçilerin olduğu iş yerlerinde dahi kimi eylemleri yapmaktan korkar hale gelebiliriz.

İnsanlar işlerini kaybetmemek adına bazı şeylere sessiz kalabilirler. Şimdiden insanları bilgilendirmek gerektiğini düşünüyorum. Böylesi bir kriz gündeme geldiğinde kıdem tazminatının fona devredilmesi saldırısını işçilere anlatmak zorlaşıyor.

Kimi Avrupa ülkelerinde olduğu gibi kıdem tazminatı miktarının şimdikinden çok daha aşağılara çekileceğini ne kadar anlattırsan anlat hükümetin açıklamaları bilinçleri bulandırıyor.

“Kimsenin hak kaybı söz konusu olmayacak. Bugüne kadar kazanılmış haklarınıza dokunmayacağız” diyor. İşçi de, “nasıl olsa hak kaybetmiyorum. Nasıl olsa tazminat alamıyordum. İşveren beni tazminatsız atabiliyordu” düşüncesine kapılabilir. Kıdem tazminatını, yani emekliliği hak etme noktasında olan ya da çok az bir süresi kalan işçiler biraz daha umursamaz haldeler.

Sonuç olarak bütün emek örgütlerinin bir araya gelmesi, tabana bunu anlatması, halkın topyekün karşı koyması gerektiğini düşünüyorum. Yoksa işyerinde çalışıp emekli olan bir insanın geçmişte neler yapabildiğini ve de bugün nerelere düştüğünü anlatıp tek başına fabrikadaki çalışanın kıdem tazminatının söz konusu olmadığını anlatabilmek durumundayız. Hükümet burada kandırmaca içerisinde. Geçmişte sosyal güvenlik yasasında yaptığı gibi bugün biz sokağa çıkabiliriz. 100 binler olarak sokağa çıkabiliriz ama biz emek kesiminin, emekçilerin %10’unu sokağa dökmeksek bu yasa meclise geldiği zaman geçecektir. Geçirmemenin yolu da bütün halka bunun gerçekten doğru bir şekilde anlatılmasından geçiyor.

Kızıl Bayrak / Mersin

Çadır direnişine son veren Ontex/Canbebe işçileri:

Direnış bayrağı elden ele yükselecektir!

Ontex/Canbebe işçileri olarak işten atılma saldırısının ardından başlatmış olduğumuz direnişimizde 6 ayı aştık. Geline aşamada direnişimiz belli bir olgunluğa ve sınıra ulaşmıştır. Kazanımları, eksiklikleri, güçlölükleri ve zayıflıkları ile bize aynı zamanda işçi sınıfına ait olan çadır direnişimizi sonlandırma kararı almış bulunuyoruz.

Direnışimiz kazanımlar üzerinde yükseldi

23 yıldır Selüloz-İş'in yetki sahibi olduğu bir fabrikada çalışan işçiler olarak, TİS'in taleplerimiz doğrultusunda imzalanması, insanca yaşamaya yetecek ücret ve temsilcilerimizi kendimizin belirleyebileceği demokratik bir seçim talep ettik. Bu hedefle toplantılar aldık, çalışmalar yürüttük. Patron ve sendikal bürokrasinin bu çalışmalarımıza cevabı bize sormadan TİS'i imzalamak ve ardından tepki gösterdiğimiz için işten atmak oldu. Mücadelemiz aslında daha bu ilk aşamada kazanımlar yarattı. Zira yüzde 15'lik zam ile içinde geçmekte olduğumuz dönemin en yüksek zammını almayı başardık.

Örgütlenme sürecimiz birçok deneyimi içinde barındırıyordu. Alttan alta taban örgütlölüğünün kurulması, komitelerin oluşturulması ve eğitim çalışmaları ve seminerlerle örgütlölüğün güçlendirilmesi çabası işçi sınıfına yürümesi gereken yolu bir kez daha göstermektedir. Taban örgütlölüğünün oluşturulması ve bunun öneminin süreç boyunca tekrar tekrar dostadüşmana gösterilmesi direnişimizin en önemli deneyimi oldu. Ancak içeride örgütlölüğü tam ve sağlam bir şekilde sağlayamadan işten atma saldırısıyla karşılaşmamız, direnişimizin, başladığı ilk günden itibaren önemli bir zayıflığı oldu. İçeride örgütlenme çabasının sessiz ve derinden olması gerekliliği, bu konuda çok daha dikkatli olunması gerektiği ve eyleme geçen işçilerin eylemlerindeki ısrarın ve kararlılığın bilinçleri ile ne kadar da bağlantılı olduğu bir kez daha ortaya çıkmıştır.

İşten atılmamızın ardından fabrika önüne çadır kurarak direnişe geçtik. Sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı iki yönlü bir mücadele içerisine girdik. Öncelikle işimizi geri istiyorduk. İkinci olarak da demokratik bir sendikal anlayışın sendikamıza hakim olmasını ve temsilcilerimizi demokratik bir seçim yöntemiyle belirlemeyi istiyorduk.

Direnış sürecinde neler yaptık, neler yaşadık?

Direnışimiz yoğun bir çalışmayla devam etti. Direnişin ve aynı zamanda direnişle sınıfımızın kazanması için diğer sınıf bölüklerine direnişimizi taşımaya çalıştık. Onlarca eyleme, mitinge, işçi toplantısına, kurultaya katıldık. Dayanışma gecesi, boğaz köprüsü eylemi gerçekleştirdik. Türk-İş 1. Bölge Temsilciliği'ni işgal ederek taleplerimizin sahiplenilmesini, bizleri görmezden gelen sendika bürokratlarının direnişimize destek vermesini sağladık. 1 Mayıs'ta bizlere ait olan kürsüye Konak işçileri ile birlikte çıktık ve sesimizi olması gereken yerden duyurduk. Ontex ürünlerini boykot kampanyamız kapsamında binlerce çıkartma kullandık, blokaj eylemleri yaptık. Direniş boyunca hemen hemen her cumartesi gerçekleştirdiğimiz Taksim eylemleri ile direnişimizi toplumun gündeminde tutmaya çalıştık. Bu süreklilik, bu ısrar ve kararlılık sermayeyi ve kolluk

güçlerini rahatsız etti. Eylemlerimizde defalarca provokasyon yaratılmaya çalışıldı.

İşten atılmamızda birinci dereceden pay sahibi olan Selüloz-İş bürokratları şahsında sendikal bürokrasiye karşı yürüttüğümüz mücadele direnişimizin temel eksenlerinden birisiydi. Sendikacıların umursamaz tavrı, direnişi sahiplenmeyen tutumları Seliüloz-İş İstanbul Şube Başkanı Aydın Parlakkılıç'ın tazminatlarını alını direnişi bitirin teklifleri, direnişin 70. günü gerçekleştirilen işgale kadar Türk-İş yöneticilerinden ve bürokratlarından bir tanesinin bile gelmemesi, direnişten habersiz olduklarını söylemesi sendikal bürokrasinin geldiği noktayı açıkça ortaya koymaktadır. Direnişin etkisiyle ve zorlamasıyla sendikacıların çadıra gelmek zorunda bırakılması, Türk-İş'in aylık kişi başı 500 TL olsa dahi 2 defa maddi destekte bulunmak zorunda bırakılması, sadece ilk adım niteliğinde olsa da sendikacılar arasında bir taraflaşma yaratılabilmesi, bunun konuşmalarına yansması sendikal bürokrasiye karşı küçük ama anlamlı kazanımlardır.

Direnış içerisindeki devrimcilere karşı karalama kampanyaları, kara propaganda, yalanlar, entrikalar, işçilerin kafalarını karıştırarak birbirine düşürmeye çalışmaları, aile baskısı yaratmaya çalışılması sendikal bürokrasinin bir diğer yüzünü göstermiştir.

Direnışe geçen birçok işçi kardeşimizle direnişlerimizi birleştirmeyi hedefledik ve birlikte belli adımlar atmaya başardık. PTT, Kubatoğlu, Kampana, Legrand, Burger King işçileri ile anlamlı tartışmalar yürüttük. Direnişlerin kazanımla sonuçlanmasının, taleplerin ortaklaştırılmasından ve birleştirilmesinden geçtiği noktada bilincimiz hep açıktı. Hiçbir direnişin böylesi bir ortaklaşma olmadan tüm sonuçlarına ulaşamayacağını biliyorduk.

Direnışin geldiği nokta ve sonuçları...

Bütün bu kazanımları kalıcı hale getirmek, direnişimizin diğer sınıf bölüklerini ve sendikal fabrikaları da harekete geçirecek bir düzeye ulaşmasından geçmekteydi. Bizler bulunduğumuz fabrikada ve direniş mevzimizde ancak sorunu ortaya koyabildik, ilk adımları atıp yürünmesi gereken yolu gösterebildik. Bunu birçok eksikliğimize rağmen başardığımızı düşünüyoruz. Sendikal bürokrasiye karşı mücadele bugün tam olarak sonuca ulaşamamış olsa da mücadelenin ne kadar zorunlu olduğu birçok ilerici sınıf bölüğüne gösterilmiştir. Ne zaman ve hangi koşullarda sınıfın hangi bölüğünün bunu tamamlayacağını hep beraber göreceğiz ve bu mücadelenin içerisinde yer alacağız.

Direnışimiz işe iade ile sonuçlanmamış olması, üretimden gelen gücün yeterli düzeyde kullanılmamış olmasıyla doğrudan bağlıdır. Ancak direnişimiz Ontex patronlarını ve müdürlerini birçok açıdan rahatsız etmiştir. Sürekli olarak umursamaz ve görmezden gelme tavırlarına rağmen hem sendikacılarla görüşmelerinde hem de kendilerinin direnişi bitirtmeye yönelik girişimlerinden rahatsızlıklarının düzeyi açıkça ortaya çıkmıştır. Birçok direnişte olduğu gibi mahkemeye endekslenen bir mücadele içerisine girmemiş olmamız bunu sağlamıştır.

Çadır direnişimiz bitirirken söylenmesi gereken birkaç nokta daha var. Direnişin bugün sonlandırılmasının biz işçileri aşan nedenleri olduğunu söylemiş olduk. Öncelikle hedeflerimizin gerçekleşmesinin diğer sınıf bölüklerini harekete geçirilmesinden geçtiği açıktır. Ayrıca bunun

gerçekleşememesinin temel sebeplerinden birisi direnişimizin yalnız bırakılmasıdır.

Bu yalnız bırakılmanın ise üç temel nedeni olduğunu düşünüyoruz. Birincisi sınıf-dışılık olarak adlandırabileceğimiz anlayıştır. Bu anlayış sınıf hareketine ve işçi direnişlerine uzaktan bakma ve önemini kavrayamama sonucunu doğurmaktadır.

Sendikal bürokrasiye karşı yürüttüğümüz mücadeleyi, kasıtlı ya da kasıtsız olarak sendika düşmanlığı olarak gören ve sendikalar içerisinde tuttuğu koltukları koruma çabasındaki dar grupçu-dükkancı zihniyet diğer bir nedendir. Üçüncü olarak ise yine dar-grupçu zihniyetin bir sonucu olarak direnişi kendi direnişi olarak gören bir siyasal hareketin varlığı koşullarında diğer siyasal hareketlerin direnişe uzak kalması hatta görmezden gelmesi olarak tanımlayabiliriz.

Direnışin, sınıfın kendi öz örgütlölüğünü yaratma çabası ve sendikalarına sahip çıkma çağrısının bugün sınıf hareketi açısından öneminin kavranamaması büyük bir eksikliktir.

Tüm bunlara rağmen 6 ayı aşkın bir süre devam eden çadır direnişimizi noktalarken şunları vurgulamak gerekiyor ki, bu koşullarda sermayeye ve sendikal bürokrasiye karşı çift yönlü bir mücadelenin belli kazanımlar da elde ederek 6 ayı aşkın bir süre sürdürülmesi bile başlı başına bir kazanımdır.

Mücadelemiz sürecektir!

Bundan sonra da mücadelemizin takipçisi olacağız. Sermaye ve sendikal bürokrasi ile hesabımız yarım kaldı. Bu hesabı göreceğiz. Bugün çadır direnişini sonlandırıyor olmamız, sınıf kardeşlerimizle beraber mücadelenin içersinde olmayacağımız anlamına gelmiyor. Mücadelemiz başka araçlar, biçimlerle ve başka alanlarda devam edecektir.

Son olarak direnişin maddi yönden desteklenmesi konusunda özellikle yurtdışında örgütlediği kampanyalar ile BİR-KAR başta olmak üzere tüm dostlarımıza teşekkür ederiz. Direniş boyunca bizlerin yanından ayrılmayan, direnişe destek olmanın ötesinde kendi direnişleri olarak görüp emek harcayan, yönlendirme çabası içerisinde olan devrimci dostlarımıza teşekkürü borç biliriz. Elimizde tuttuğumuz direniş bayrağını diğer sınıf kardeşlerimize devretmenin onurunu yaşıyoruz. Direniş bayrağı elden ele yükselecektir. Buna inanıyoruz. Bu güvenle sınıfımızın davasına bağlılığımızı bir kez daha haykırıyoruz.

İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!

Ağalar defolacak, sendikalar bizim olacak!

Direnışçi Ontex/Canbebe İşçileri

1 Eylül Dünya Barış Günü!

Gerçek barış için sınıfs

Ulusal baskı ve sömürüye maruz kalan veya emperyalist sömürgecilerin saldırısı altında bulunan halkların da eşitlik ve özgürlük uğruna savaşmaları meşrudur. Dahası savaş ve direniş olmadan halkların sömürgeci baskı ve zulümden kurtuldukları da görülmemiştir.

1 Eylül Dünya Barış Günü'ne, Türk burjuvazisi ve onun icra gücü olan AKP hükümetinin içeride ve dışarıda savaş çıkırtkanlığı yaptığı bir ortamda giriyoruz. İçeride Kürt halkının ulusal eşitlik ve özgürlük mücadelesini silahla boğmaya çalışan sermaye devleti, dışarıda ise emperyalistlerin ezilen halklara karşı yürüttüğü köleleştirme savaşlarında aktif suç ortaklığı yapıyor.

Savaş aygıtı NATO veya ABD ordusu komutasında Afganistan, Irak ve Libya halklarına yönelik devam eden işgal ve savaşlar, kapitalist emperyalizmin gericiilik, şiddet, zorbalık ve savaşa dayalı bir sistem olduğunun güncel kanıtlarıdır. Türk burjuvazisi ile emperyalistlerin hizmetindeki AKP hükümetinin ise Kürt halkına karşı başlattığı imha savaşı ve Pentagon'daki savaş baronları adına komşu halklara tehditler savurması, aynı olgunun bir diğer kanıtıdır.

Kapitalist egemenlik devam ettiği sürece gerçek barıştan söz edilemez...

Kapitalist barbarlık düzeninin hem insanlığı hem doğayı tehdit ettiği bir zamanda barış, adalet ve özgürlükten dem vuran vaazlar tekrarlanıp durmaktadır. Öyle ki emperyalist saldırganlığın adı, "demokrasi ve özgürlük götürmek" veya "sivil halkın korunması" olabilmektedir. Irak'ı özgürleştirmek adına bu ülkeyi işgal eden ABD ile suç ortakları, bir milyondan çok insanı katletmiş, ülkeyi yakıp yıkmış, milyonları mülteci

durumuna düşürmüştür. Irak'ı ortaçağ karanlığına sürükleyen emperyalist işgal, "çağdaş kapitalizm" in barbarlığına ışık tutuyor.

Aynı durum Afganistan ve son olarak Libya'yı yakıp yıkan savaş aygıtı NATO'nun icraatları üzerinden de yansımaktadır. Ülkeleri tahrip eden, halkları katleden savaşları başlatanlar, silah tekellerinin kasalarını tıka basa doldurmasını da sağlıyorlar. Emperyalist hegemonya, enerji kaynakları başta olmak üzere ülkelerdeki doğal zenginliklerin yağması çatışma ve savaşların esas nedeni iken, gerici savaşları kışkırtanlar, barış, adalet, demokrasi, özgürlük gibi değerlerin savunucusu ve yayıcısı kılığına bürünmeye çalışıyorlar.

Tek tek ülkelerde sınıflar arasındaki gelir dağılımı uçurumunu derinleştiren burjuvazi, devletler arasında gerici rekabet ve çıkar çatışmalarına tutuşarak, kesintisiz bir şekilde savaş kışkırtıcılığı yapıyor. Yağma ve egemenlik etrafında devam eden çatışmaların, şu veya bu ülkede fiili savaş halini alması kaçınılmazdır. Zira doğası gereği burjuvazi, siyasetin silahlarla yürütülmesinden başka bir şey olmayan savaşları döne döne kışkırtır ve icra eder. Gözlerini sömürü, yağma ve iktidar hırsı bürümüş burjuvazinin egemenliğini çatışma ve savaş olmadan sürdürmesi olası değildir. Bundan dolayı kapitalist sınıfın egemen olduğu yerde kalıcı bir barıştan söz etmek, kaba bir aldatmacadan başka bir şey değildir.

O halde dünya işçi ve emekçilerinin özlemi olan kalıcı bir barışa ulaşmanın yolu, bir sistem olarak

kapitalizmi yıkıp sosyalist işçi-emekçi cumhuriyetini kurmaktan geçiyor. İktidar hırsının kaynağı olan sömürü ve yağmaya son veren sosyalist sistem, aynı zamanda savaşları da gereksiz kılar. Hem halklar arası, hem ülkeler arası barışı tesis etmek, sosyalist işçi-emekçi cumhuriyetlerinin yaygınlaşması ve bu ülkelerin enternasyonal dayanışma bayrağını dalgalandırmalarıyla mümkün olacaktır.

Verili koşullarda kalıcı barış isteyenlerin anti-kapitalist/anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmek dışında bir çıkar yolları yoktur. Zira savaşı bir dünya özlemi, ancak savaşlara kaynaklık eden kapitalist sistemin yerlebir edilmesi ile mümkün olacaktır.

Gerici savaşlara karşı çıkmak, gerici savaşa ilan etmek...

Gerici ve haksız savaşlara karşı çıkmakla gericiliğe-haksızlığa savaş ilan etmek... Her iki durum bir ve aynı ilkesel tutuma dayanmaktadır. Bir azınlığın çıkarları ve egemenlik hırsları uğruna halkların kıymandan geçirilmesine karşı durmak ne kadar önemliyse, her tür musibetin kaynağı olan kapitalist/emperyalist gericiliğe karşı mücadele etmek de o kadar önemlidir. Bu iki tutumun birbirini tamamlamadığı yerde, sömürü ve savaştan arınmış bir dünya uğruna verilen mücadelenin parçalı ve sonuç yaratmaktan uzak kalması kaçınılmazdır.

Birinci ve ikinci emperyalist paylaşım savaşları gerici savaşların en korkunçları idi. Tekelci burjuvazinin dünyayı yeniden paylaşma ihtiyacının ürünü olan bu savaşlar, 100 milyona yakın insanın hayatına mal olmuş, pek çok ülkeyi harabeye çevirmiştir. Faşizm, askeri darbeler, beyaz terörle katledilen milyonlar bu rakama dahil değildir. Vurgulamak gerekiyor ki, kapitalist emperyalist sistem ayakta kaldığı sürece, yeni paylaşım savaşlarının patlak vermesi de olasıdır. Silah teknolojilerinin vardığı boyut dikkate alındığında ise, yeni bir paylaşım savaşının öncekilerle kıyaslanmayacak kadar yıkıcı olacağını öngörmek zor değildir.

Kapitalizmin yapısal krizinin kaçınılmaz kıldığı gerici savaşlar, bu sistemin insan ve doğaya aykırı olduğunu çarpıcı bir şekilde kanıtlamaktadır. Krizini aşmak ve bir avuç tekelcinin kar ve iktidar hırsı uğruna işçi ve emekçilerin genç kuşaklarını ölüme sürükleyen bu sistemin hiçbir meşruluğu kalmamıştır. Dolayısıyla bu sistemi yıkmak için, bir başka ifadeyle gericiliğe karşı savaş ilan etmeden gerçek barıştan söz etmek naifliğin ürünü değilse eğer, kaba riyakarlıktan başka bir şey olmayacaktır.

Bütün savaşlara karşı çıkmak barışa hizmet etmez...

Barış adına bütün savaşlara karşı çıkanlar olduğu biliniyor. Kapitalist emperyalizmin egemenliği altında her tür şiddete ve savaşa karşı çıkmak, sonuç itibarıyla şiddetin ve savaşların kaynağı olan bu sistemi

z-sömürsüz bir dünya!

ebedileştirmeye hizmet etmekten başka bir işe yaramaz. Zira sömürü ve köleliğe dayalı kapitalist sistem, zor aygıtı olarak örgütlenmiş burjuva devlet olmadan işini göremez. Başka bir ifadeyle, her burjuva devlet esas olarak bir zorbalık aygıtıdır. Bu aygıt, sömürü ve baskı altında tutulan işçi ve emekçileri zapturapt altında tutabilmek için sopayı elden bırakmaz.

Ülke içinde egemenliği ideolojik zorla birlikte, ama esas olarak fiziki şiddetle sağlayan tekelci burjuvazi, yayılmacı emellerine ulaşabilmek için de, diğer devletlerle savaşa tutuşur. Hal böyleyken, her tür şiddetle karşı çıkmak, zor aygıtını elinde bulunduran ve işlerinin önemli bir kısmını bu aygıt aracılığıyla gören burjuvazinin işini kolaylaştırır ve böylece barışa değil gerici savaflara hizmet eder.

Oysa sömürü ve kölelikten arınmış, diğer bir ifadeyle zorbalık ve savafların gereksizleşeceği bir dünya, ancak gerici savafların kaynağı olan kapitalizme karşı savafla kurulabilir. İşçi ve emekçiler ya da komünistler elbette savaş meraklısı değiller. Ancak verili koşullarda hiçbir kapitalist sınıfın kendi rızasıyla iktidarı bırakmayacağı gerçeğinden hareketle, zorunlu olarak ve geçici bir süre için de savafla başvurmak zorundadırlar. Sömürü ve kölelikten kurtulabilmek için işçi sınıfıyla emekçilerin burjuvaziye karşı savafları meşru olduğu kadar, zorunludur da.

Ulusal baskı ve sömürüye maruz kalan veya emperyalist sömürgecilerin saldırısı altında bulunan halkların da eşitlik ve özgürlük uğruna savafları meşrudur. Dahası savaş ve direniş olmadan hakların sömürgeci baskı ve zulümden kurtuldukları da görülmüştür. Dolayısıyla bütün savaflara karşı olmak, ezilen halklara sonsuza

dek köleliği reva görmekle de aynı anlama geliyor.

Savaflsız bir dünyanın yolu sınıf savaflını yükseltmekten geçiyor

Burjuvazi ve onun siyasal iktidarının bekçisi olan devlet, barış adına yapılan naif vaazları olduğu kadar, bütün savaflara karşı çıkanları da hafife alır. Zira sınıf savafları konusunda deneyimli olan bu asalak sınıf ve onun devleti, bu sınırlarda kalan savaş karşıtlığının zararsız olduğunu biliyor. Bundan dolayı bu tür hareketleri rahatsız etmemeyi, hatta bazen içine sızıp yönlendirmeyi tercih ediyor.

Çağımızda modern barbarlığı temsil eden burjuvazi ve onun düzeni, esas tehlikenin sınıf savaflarıyla geldiğinin farkındadır. Son 200 yılda burjuvaziye korkutan, tavizler vermeye zorlayan, Paris Komünü ve Ekim Devrimi gibi tarihsel olaylarda olduğu gibi ölüm korkusunu tattıran her zaman sınıf savaflına atılan proletarya olmuştur. Mezar kazıcısı olduğunu bildiği için proletaryanın sınıf savaflarını yükseltmesinden ölümcül korku duyan burjuvazi, bu korkunun gerçeğe dönüşmesini önleyebilmek için, işçi sınıfı hareketiyle bilimsel sosyalizmin birleşmesini engellemeye çalışır; bu amaçla her yola da başvurur.

Devrimci sınıf partisi önderliğinde harekete geçen proletarya, sömürü ve kölelik düzeni kapitalizmin sonunu hazırlarken, kendisi ve tüm emekçiler için eşit ve özgür bir dünyanın kapılarını da açar. Yani devrimci sınıf hareketi sömürücü asalaklar için ölüm çanını çalarken, emekçiler için yeni bir dünyanın kapılarını aralar. Bu dünya, gerici savaflara kaynaklık eden sistemin, yani kapitalizmin sonunu getireceği için, gerçek barışa

“ Kürt halkına karşı yürütülen imha savafları mahkum etmek, Kürt halkının ulusal eşitlik ve özgürlük mücadelesini desteklemek sınıf bilinçli öncü işçi ve emekçilerle ilerici-devrimci güçlerin görevidir. ”

kurumlara değil, üreten emekçilerin refahı ve doğanın korunması uğruna harcanabilecektir.

Sınıfsız sömürsüz sosyalist bir dünya kurulana, yani gerici savafların kaynaklarını kurutacak bir düzen kurulana kadar sınıf savaflarını sadece gerekli değil, zorunludur aynı zamanda. Aksi, gerici savafların yıkımlarına sonsuza kadar katlanmak anlamına gelirdi ki, böyle bir şey, akıldışı olduğu kadar tarihsel materyalizmin hareket yasasına da aykırıdır.

1 Eylül’de gerici saldırganlığa karşı ezilen halkların direniş desteklenmelidir!

Gericici savafların ülkemiz ve bölgemizde devam ettiği bu günlerde, 1 Eylül’de alanlara çıkmak büyük bir önem taşıyor. Kürt halkına karşı yürütülen imha

savafları mahkum etmek, Kürt halkının ulusal eşitlik ve özgürlük mücadelesini desteklemek sınıf bilinçli öncü işçi ve emekçilerle ilerici-devrimci güçlerin görevidir.

Kürt halkına karşı yükseltilen imha savafları ile işçi sınıfı ve emekçileri sefaletle, genç kuşakları ise geleceksizliğe mahkum eden zihniyet aynıdır. Bu saldırının arkasındaki gücün sömürücü asalak kapitalistler ve onların devleti olduğu gerçeğinden hareketle, sosyal yıkım ve gerici imha savafları karşı, Türkiye işçi sınıfı ve emekçilerinin birleşik mücadelesini örmenin önemi kavranmalı, olanaklar bu yönde seferber edilmelidir.

Öte yandan bölgesel çapta ezilen halklara karşı devam eden

gerici/emperyalist saldırganlık ve savaş da mahkum edilmeli, halklarla enternasyonal dayanışma görevi yerine getirilmelidir.

Emperyalist saldırının devam ettiği Irak ve Libya, siyonist kuşatma ve saldırı altındaki Filistin halkıyla dayanışma görevleri de layığıyla yerine getirilebilmelidir.

Türk devleti ile emperyalist güçlerin Suriye’ye müdahale etme niyetleri teşhir edilmeli ve kesin bir şekilde reddedilmelidir. Böyle bir müdahalenin Suriye halkının Baas rejiminin baskısı altında olmasıyla ilgili olmadığı, tersine emperyalistlerle suç ortaklarının halklara karşı Suriye’den yeni bir cephe açmak anlamına geleceği dikkate alındığında, bu küstah saldırganlığa ve AKP iktidarının suç ortaklığına karşı net bir tutum almak şarttır.

Gericici/emperyalist savaflara karşı, başka bir ifadeyle barış uğruna mücadele 1 Eylül’le sınırlanamaz. 1 Eylül sadece sembolik bir tarihtir; gerçek barış mücadelesi ise, kapitalist sistemin yıkılması mücadelesinden ayrı düşünülemeyeceği için, tıpkı devrim mücadelesi gibi uzun soluklu olmak durumundadır.

Libya'da Kaddafi devrildi...

Emperyalistler paylaşım kavgasına oturdu!

Bahar aylarında Ortadoğu'nun hemen her bölgesine yayılan halk ayaklanmalarından Libya halkı da etkilenmiş, 42 yıldır iktidarı elinde tutan Kaddafi diktatörlüğünü devirmek için alanları doldurmuştu. Ancak süreç Libya'da özgün bir biçimde ilerledi. Emperyalistler Kaddafi rejiminin ayaklanmalara yönelik uyguladığı şiddeti bahane ederek bu ülkeye müdahalede bulundular. Libya petrolünün dünyanın en kaliteli petrolü olması müdahalenin temel nedeni, aynı zamanda ise Libya'ya müdahale ederek halk isyanlarının sosyal sınıf niteliği karartılmaya çalışılmaktaydı. Ayaklananların en başından itibaren gerici-burjuva güçler tarafından tutulması da müdahaleyi kolaylaştırdı.

Emperyalist müdahale için BM kararı çıkarılırken NATO da emperyalistlerin vurucu gücü olarak operasyonun sorumluluğunu üstlendi. İlk adımı Fransa atarken daha sonra diğer NATO üyeleri de operasyona katıldılar. Türk devleti de operasyonda etkin biçimde rol oynadı. Savaş uçakları Libya topraklarını bombalarken, saldırıların kumanda merkezi de ülke topraklarındaydı. İzmir'deki NATO üssü bu amaçla kullanıldı. Böylelikle aylar boyunca NATO bombardımanı ile desteklenen muhalifler ile Kaddafi'yi destekleyen güçler arasında çatışmalar belli bir dengede devam etti. Fakat süreç içerisinde NATO üyeleri karadan da savaşın içerisine girerek tümüyle denetimleri altına girmiş muhalif güçleri silahlandırdı ve büyük bir karşı saldırı için hazırladı. En sonunda da amaçlarına ulaşmış görünüyorlar.

Kazanan emperyalistler oldu!

Geçici Ulusal Konsey'e bağlı olarak örgütlenen muhalif güçler Kaddafi'nin kalesi sayılan başkent Trablus'a girmiş bulunuyor. Kaddafi'nin nerede olduğu henüz bilinemese de oğullarının teslim alındığı, Trablus'un büyük oranda muhalif güçlerin denetimi altına alındığı ve bugüne kadar Kaddafi yanlılarının gösteri merkezi olan Yeşil Meydan'ın muhalifler tarafından yapılan kutlamalara sahne olduğu gelen bilgiler arasında. Fakat bunların ne kadarının gerçek olduğu konusunda kesin şeyler yine de söylenemiyor.

Çünkü NATO destekli muhalifler zaferlerini ilan

edip Kaddafi'nin oğullarını yakaladıklarını ilan ettikten saatler sonra, Seyfülislam Kaddafi Trablus'un merkezinde görülerek tüm bu iddiaları altüst etti. Fakat yine de buna rağmen Kaddafi rejiminin tüm iç desteklerini büyük ölçüde yitirdikten sonra ayakta kalma şansı bulunmuyor.

NATO desteğinde Kaddafi'nin bu biçimde yönetimden uzaklaştırılması ise, "demokrasinin zaferi" olarak sunuluyor. Oysa emperyalizmin nerede demokrasi ve özgürlük getirdiği görülmüştür ki? Hala da emperyalizmden özgürlük ve demokrasi bekleyenler dönüp Irak'a ve Afganistan'a baksın. Ya da emperyalist metropollerde mücadele eden emekçilerin başına gelenlere baksın. İngiltere'ye baksın. Emperyalizm demokrasi ve özgürlük değil, egemenlik ve yağma peşindedir. Libya söz konusu olduğunda da sıcak petrolün peşindedir.

Diğer yandan, muhalif hareketin önderliğini yapan ve eski rejimin kalıntılarından kurulan Geçici Ulusal Konsey de emperyalistlerin kumandası altındadır ve temel işlevi ülkeyi emperyalistlerin yağmasına açabilmektir. Tam bu nedenden dolayı başta ABD olmak üzere tüm emperyalist güçler Geçici Ulusal Konsey'in tanınması konusunda bir şüpheye düşmemiş, kuruluşundan bu yana Konsey'i Libya'nın "yasal temsilcisi" saymışlardır. Kaddafi'nin ardından emperyalistler bu işbirlikçi burjuvalara dayanarak Libya'yı yağmalayacaktır.

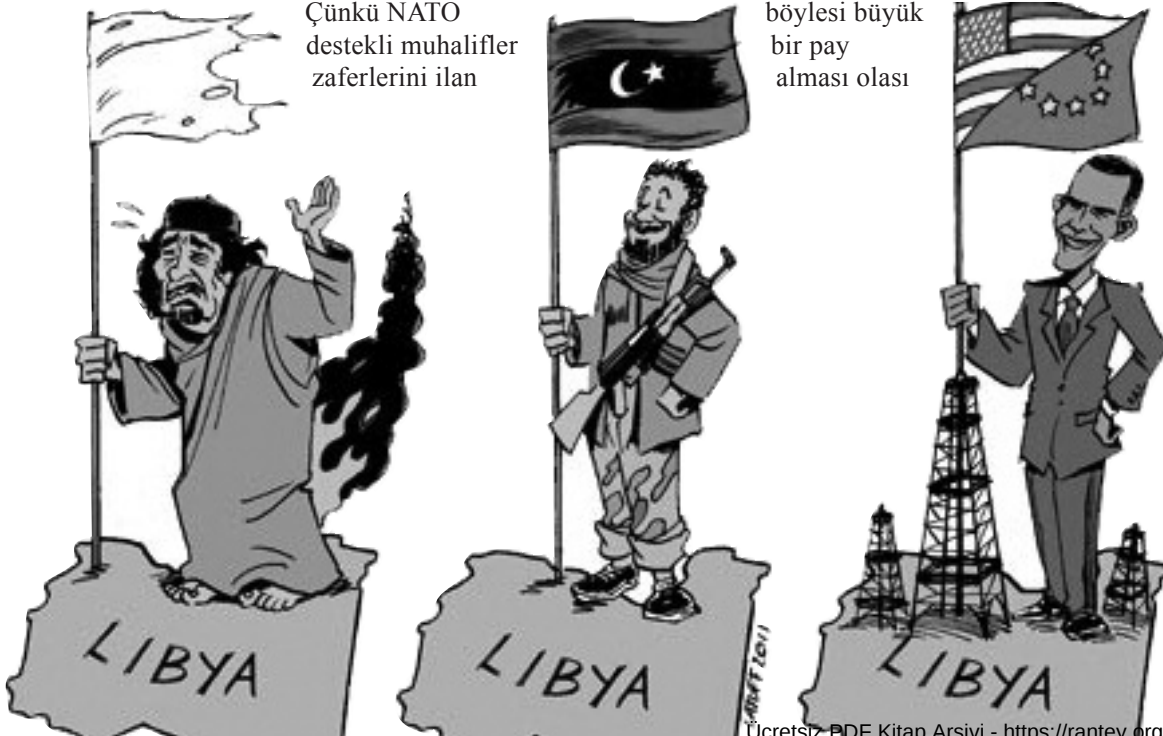
Paylaşım başladı!

Fakat yağmalanacak olan pasta yağlı olunca rekabetten geri kalmamaktadırlar. Öyle ki, gelinek yerde emperyalist güçler arası paylaşım savaşı da başlamış bulunuyor. "Yeni Libya"dan hangi emperyalist ülkenin ne kadar pay alacağı konusunda iğrenç bir kavgaya başlamış bulunuyor.

Bu konuda en hevesli ülke olarsa İtalya göze çarpıyor. İtalya Dışişleri Bakanı Franco Frattini daha şimdiden "İtalyan petrol şirketleri, gelecekte Libya'da bir numaralı rolü üstlenecek" diyerek emperyalist yağmadan önemli bir pay alacaklarını, ya da en azından almak istediklerini belirtti.

Fakat ekonomisi iflasın eşğine dayanan İtalya'nın

yağmadan böylesi büyük bir pay alması olası

değildir. Büyük emperyalist güçler, İtalya gibi iflasın eşinde olan güçlerin iştahını kaçıracaktırlar.

Öte yandan, ABD emperyalizmi Libya'da açığa çıkan parayı kimseye bırakmamak konusunda kararlı. Ayrıca AB cephesinden de bu yönlü açıklamalar gelmeye başlamış bulunuyor. AB Dış İlişkiler Yüksek Temsilcisi Catherine Ashton'ın sözcüsü Kaddafi sonrasındaki Libya için AB'nin yeni senaryolar üzerinde ciddi çalışmalar yaptığını belirtti. Bu da açık olarak Libya'nın Kaddafi'den sonra emperyalist güçler arasında nasıl paylaşılacağına yönelik planlamaların bugünden yapılmaya başlanmış olmasının itirafından başka bir şey değil.

Müdahalenin arkasındaki emperyalist güçler Libya üzerinde böylelikle egemen olurken, müdahaleye karşı duran Çin ve Rusya'yı da yağmanın başına oturtmamakta kararlılar. Ama aynı zamanda bu güçleri işgalden önceki mevzilerinden kovmak istiyorlar.

Yağma pastasından Türk devleti de pay almak istediğini gizlemiyor. Öyle ki daha ilk günden Ankara'da bulunan Libya Arap Halk Cumhuriyeti Büyükelçiliği'ndeki bayrak indirilerek yerine Geçici Ulusal Konsey'i simgeleyen bayrak dikildi. Bunun yanında Büyükelçiliğin ismi de "Libya Büyükelçiliği" olarak değiştirildi.

Bugünden görülüyor ki, Kaddafi sonrasında Libya'yı derin bir bunalım bekliyor. Yanı sıra yetkililerin askeri operasyonların süreceğine dair yaptığı açıklamalar ve bunlarla beraber NATO'nun düzeni sağlamak adına işgal hazırlıkları yaptığı bilgileri bunalımın beklenenden daha derin bir biçimde yaşanacağını ortaya koyuyor.

Son olarak, Libya'da yaşanan süreç böyle tamamlanırsa eğer, haklı taleplerle başlayan ayaklanmanın emperyalistler tarafından nasıl yozlaştırıldığı da görülmüş olacak. Haklı bir ayaklanma, sonrasında gelen emperyalist müdahale ve işgal, yağma ve paylaşım... Tüm bunlar unutulmaması gereken temel dersler olarak tarihe kaydedilecektir.

"Kalkan" olmak için patriot

İçeride Kürt halkına karşı saldırganlığa hız veren devlet, Ortadoğu'ya yönelik ABD politikalarında da aktif taşeronluk siyaseti izliyor. Bu kapsamda geçtiğimiz Kasım ayında NATO'nun Lizbon Zirvesi'nde kararlaştırılan füze kalkanının kurulmasına başlanıyor. İlk olarak ülke topraklarına patriot füzelerinin yerleştirilmesi planlanıyor.

Konuyla ilgili Türk devleti ile ABD yönetimi arasında anlaşma sağlandığı bildiriliyor. Anlaşmaya göre patriot füzelerinin füze savunma sisteminin kapsamı alanı dışında kalan bir bölgeye yerleştirileceği ifade ediliyor. Böylelikle füze savunma kalkanının kapsamı genişletilirken, bu hamle İran'a yönelik bir askeri ablukanın parçası sayılıyor.

Anlaşmanın ABD Dışişleri Bakanı Hillary Clinton'ın geçtiğimiz ay gerçekleşen Türkiye ziyareti sırasında yapıldığı ifade ediliyor. Böylelikle Kürt halkına yönelik başlatılan saldırıların gerisinde nasıl kirli bir pazarlık olduğu da daha net görülüyor.

Siyonist saldırganlığı ancak halkların birleşik direnişi önleyebilir

İrkçi-siyonizmin Arap dünyasındaki en sadık destekçisi Mısır diktatörü Hüsnü Mübarek devrildiğinde, -Riyad'daki Ortaçağ kalıntısı şeriatçı rejim dışta tutulursa- yasını tutan tek ülke İsrail oldu. Kuzey Afrika ve Ortadoğu'daki halk isyanlarının, siyonist şeflere yaşattığı bu kabus bitmeden isyanın Tel Aviv'e sıçraması ise, sağcı/dinci/faşist partilerden müteşekkil Benyamin Netanyahu hükümetine ecel terleri döktürmeye başladı.

İsrail'deki rejim, kurulduğu günden beri yayılma, işgal, savaş ve kan üzerinden siyaset yapmayı vazgeçilmez bir tarz olarak benimsemiştir. Son aylarda hem dışarıdan hem içeriden sıkışan Netanyahu hükümeti de aynı yola başvurdu.

İsraillileri taşıyan bir otobüse düzenlenen saldırıyı bahane eden siyonist rejim, aynı anda hem Mısır'ı, hem Gazze'yi hedef alan bir saldırıya girişti. Beş askeri öldürülen Mısır'ın aldığı sert tutum karşısında geri adım atarak özür dileyen İsrail, Gazze'ye karşı hava saldırıları gerçekleştirdi. 15 Filistinli'yi katleden İsrail savaş makinesi, aynı anda Batı Şeria'da süre avına girişti. Onlarca Filistinli'yi Hamas'a üye oldukları gerekçesiyle zindanlara kapatan siyonist ordu, bir kez daha vampir dişlerini gösterdi.

Filistinli/Arap kanı dökerek isyanı pasifize etme planı

Filistinliler'in yanısıra Mısır askerlerini de hedef alması, siyonistlerin askeri çatışmayı yeniden körüklemeye eğiliminde olduğuna işaret ediyor. Mübarek sonrası Mısır yönetiminin İsrail'e karşı kişilikli bir duruş sergilemek durumunda olduğu bilindiği halde, İsrail ordusunun Mısır sınırını ihlal ederek beş askeri katletmesi, tesadüf ya da sıradan bir olay değildir. Bu saldırganlık, içerideki isyan karşısında gayr-ı meşru duruma düşen Netanyahu ve suç ortaklarının, Arap kanı dökerek süreci tersine çevirme manevrasındır.

Zira gelir dağılımının giderek bozulduğu, zenginliğin az sayıda kişide birikmesine karşın işsizlik ve yoksulluğun yayıldığı, rüşvet ve yolsuzluğun siyonist rejimin bünyesini bir ur gibi sardığı İsrail'de, sokaklara çıkan yüzbinlerce işçi, emekçi ve genç, sosyal adalet talebiyle mücadeleye başladı. Öte yandan isyana destek verenlerin sayısının yüzde 80'leri aşması, Netanyahu ve suç ortaklarının içine düştükleri rezillik çukurunun ne kadar derinleştiğini gözler önüne serdi.

Güvenlik paranoyası ile toplumu sersemletmeye alışkın olan İsrail egemen sınıfları, bu defa aynı taktiğe başvurarak isyanı yozlaştırmaya çalışıyorlar. Bu girişim İsrailliler'in bir kısmını etkilese bile, savaşın sosyal adalet taleplerini sabote ettiği dikkate alındığında, işçi ve emekçilerin çıkarlarına ters düşen kirli planın her zamanki gibi etkili olması beklenmiyor.

Sosyal harcamalara değil savaşa bütçe...

İşgalci/yayılmacı İsrail devletinin omurgasını savaş aygıtı oluşturuyor. Ayrıcalıklı bir kast olan ordu üst kademesi, sınırsız bütçe kullanma hakkını her koşulda saklı tutuyor. ABD emperyalizmi ve siyonist/Yahudi lobilerden gelen devasa kaynakları yutan da ordudur.

Bu arada ordunun güdümünde kurulan Yahudi yerleşimleri de savaş kaynaklarından finanse ediliyor. Filistin topraklarını gasbetmenin bir aracı olarak

kullanılan yerleşimciler, ırkçı-siyonist rejimden en çok nemalananlar arasında yer alıyorlar.

Sürekli saldırı/savaş politikasına göre hareket eden siyonist savaş makinesi, adeta İsrail bütçesini yağmalamaktadır. Bu kadar büyük kaynakları militarist kurumlara harcayan bir rejimde sosyal adalet talebinin - düzen içi sınırlarda olsa bile- karşılanması olası değil. Yani İsrail kentlerinin sokaklarını dolduran yüzbinlerce işçi, emekçi ve gencin taleplerinin kazanılabilmesi, egemen militarist rejimin ciddi bir şekilde sarsılması ve giderek yıkılması ile mümkün olacaktır. Aksi halde taleplerin dikkate alınması bile mümkün olmaz.

Direniş, militarizmi ve yayılmacılığı hedef almalı...

İsrail'de sokaklara inen yüzbinlerin önemli bir kesimi, sosyal adalet talebinin, militarizm ve yayılmacılık politikası devam ettiği sürece karşılanmasının mümkün olmadığını farkında. Zira militarist kurumlar bütçenin önemli bir kısmını yuttuğu sürece, sağlık, eğitim, barınma vb. sosyal alanlara ayrılacak payın düşük kalması kaçınılmazdır. Bu durumda sokaklara inen yüzbinlerin taleplerinin arkasında durması, militarizm ve yayılmacılığa karşı mücadeleyi de zorunlu kılıyor.

Arap dünyasındaki halk isyanlarından ciddi bir şekilde etkilenen İsrailli işçi, emekçi ve gençlerin işgal ve yayılmacılık siyasetini doğrudan hedef almaları durumunda, mücadele farklı bir boyuta sıçrayabilecektir. Aksi bir tutum, yayılmacı ırkçı-siyonist rejimin kazanması anlamına gelecektir. Zira bazı tavizler verse bile, bu koşullarda toplumsal sorunların kaynağı olan kapitalist sistem, kendini daha da tahkim edecektir.

Nitekim Netanyahu hükümetinin savaş fitilini ateşlemesinin temel nedenlerinden biri, içteki isyanı "güvenlik" paranoyası ile pasifize etmektir. Siyonist rejim için Filistinlileri kitleler halinde katletmek kolay, ancak İsrail sokaklarını işgal eden yüzbinlere en azından şimdilik aynı yöntemle saldıramazlar. Dolayısıyla birtakım vaatler ve "güvenlik" korkusuyla direnişi

pasifize etmek siyonist rejim için en uygun yol kabul ediliyor.

İsrail burjuvazisini temsil eden ırkçı-siyonist rejimin planları yukarıda ifade ettiğimiz şekilde çizilmiş olsa bile, bu, sözkonusu planların başarıya ulaşacağı anlamına gelmiyor. Bu noktada kritik olan işçi ve emekçilerin takınacağı politik tutumu olacaktır. Sınıfsal taleplerin öne çıkması ile saflar daha berrak olacak, taleplerin arkasında sonuna kadar durmak ise, kaçınılmaz olarak siyonist rejimin planına karşı mücadeleyi de kapsayacaktır. Bu durumda ise, ırkçı-gerici planın boşa düşürülmesi mümkün olacaktır.

İsyanın seyri, İsrail'in saldırgan politikalarının sınırlarını da belirleyecek. Dolayısıyla İsrail'de sınıf çatışmalarının daha sarsıcı bir hal alma olasılığı yüksektir. Filistin Yönetimi'nin Eylül ayında Birleşmiş Milletler nezdinde "Bağımsız Filistin Devleti"ni ilan etmeye hazırlanması, İsrail'i daha da sıkıştıracaktır. Gayr-ı meşru konuma düşme tehlikesiyle karşı karşıya bulunan siyonist rejim, içte ve dışta saldırgan politikalara yönelecektir.

Gerici rejimin bu kanlı planını boşa düşürmek, hem isyan eden İsrailli emekçilerin hem direnen Filistin halkının birleşik bir direnişi örmenin yollarını aramasını zorunlu kılıyor. Bu adımın başarılması, siyonist rejimin tamamen ortadan kaldırılması yönünde de atılmış önemli bir adım olacaktır aynı zamanda.

Filistin-İsrail ateşkesi sona erdi

İsrail saldırılarında 15 Filistinli'nin ölmesi sonucu Hamas, 19 Ağustos günü İsrail'le ateşkese son verdiğini açıkladı.

İsrail'in 3 ayrı noktaya yaptığı saldırı sonucu biri çocuk olmak üzere 5 kişi yaşamını yitirdi. Gazze'nin Telatini Caddesi'nde İsrail füzesi ile vurulan bir araçta 3 kişi öldü.

Gazze'nin orta kesimlerindeki El Bureyc mülteci kampı yakınına düzenlenen bir hava akınında da İslami Cihad'ın askeri kanadı Kudüs Tugayları üyesi 2 kişi öldü. İsrail uçaklarının bölgenin güneyindeki Han Yunus'ta bir grup Filistinliye yönelik füze saldırısında ise yaralanan olmadı.

Gazze ile sınır yakınlarındaki Aşdod'a atılan Grad roketleri, 3 kişinin ağır yaralanmasına neden oldu. İsrail radyosu, Grad'lardan birinin kentin dış kesimindeki organize sanayi bölgesine düştüğünü ve

burada çalışan Filistinli işçileri ağır yaraladığını duyurdu. Ayrıca bölgenin güneyindeki diğer yerleşim birimlerine de Kassam roketi ile saldırılar düzenlendi.

İsrail'in 23 Ağustos günü insansız uçaklarla Refah'ta düzenlediği hava saldırısında, Saraya El Kuds üyelerinden bir kişi öldü, bir kişi yaralandı. Saldırı sonucu İslami Cihad'a bağlı Kudüs Tugayları komutanlarından İsmail Esmeri'nin hayatını kaybettiği de açıklandı.

Hamas'ın askeri kanadı İzzeddin El Kassam Tugayları Sözcüsü Ebu Ubeyda, "Filistinli gruplarla İsrail arasında Mısır'ın arabuluculuğunda sağlanan ateşkes artık bitti" dedi. Bu sonuçtan İsrail'in sorumlu olduğunu belirtti.

İsrail askerleri 20 Ağustos gecesi ise Dura, Ura ve Yatta şehirlerinde operasyonlar gerçekleştirdi. 120 Filistinliyi gözaltına aldı.

Şili’de 1 milyon kişi yürüdü

Şili’de 3 aydır eğitim hakkı için mücadele eden öğrenciler haftasonu büyük bir gösteriye imza attı. Bu kez aileler ve işçiler de eyleme gelirken, eyleme yaklaşık 1 milyon kişi katıldı. Ücretsiz eğitim ve okullardaki kalitenin artırılmasını isteyen öğrenciler ve onlara destek veren emekçiler Santiago sokaklarını doldurdu.

Gösterinin çapının büyümesi üzerine hükümet manevra yapmak zorunda kaldı. Öğrencilerin eylemine aylardır sessiz kalan ve zaman zaman polis terörüyle ezmeye çalışan hükümetin eğitim bakanı eğitimin kalitesini arttırmak için reformlara başlayacaklarını duyurdu.

Öğrencilerden üçü hastaneye kaldırıldı

Şili’de açlık grevinde olan öğrencilerden üçü eylemlerinin 31. gününde hastaneye kaldırıldı.

Başkent Santiago’da 8 öğrenciyle başlayan açlık grevinde sayı 30’a yükselmişti.

Hastaneye kaldırılan açlık grevi eylemcilerinden Gloria Negrete 17 Ağustos günü yaptığı açıklamada,

“Biz eğitim hakkımız için savaşmayı sürdüreceğiz. Açlık grevine sonuna kadar devam edeceğiz” ifadeleni kullandı.

Eylemler sürecektir

Öte yandan, öğrenciler eylemlerini sürdüreceklerini açıkladılar.

Güney bölgedeki Valdivia kentinde farklı bölgelerden gelen temsilciler ve öğrenci liderlerinin önümüzdeki aylarda izlenecek eylemlilikleri tartıştıkları toplantı sonrasında duyuru Lise Öğrencileri Ulusal Koordinasyonu sözcüsü Freddy Feutes tarafından yapıldı. Açıklamada, halk eğitimi talebi ve eğitim merkezlerinde kar amacı güdülmesine karşı yürütülen eylemliliklerin süreceği söylendi.

Diğer taraftan üniversite öğrencileri de işçi eylemlerine destek vereceklerini açıkladılar. Üniversite Federasyonları’nın kuzeydeki Copiapo kentinde hafta sonu yaptıkları toplantı sonrasında Şilili işçilerin yapacakları 72 saatlik ulusal greve katılım kararı alındı.

Papa karşıtı gösteri

İspanya’da Katolik Kilisesi tarafından organize edilen ve Papa’nın katılacağı “Dünya Gençlik Günleri” adlı etkinlik için hükümetin yaptığı 25 milyon avroluk harcama protestolarla karşılandı. Madrid’de 17 Ağustos günü bir araya gelen binlerce kişi “Benim vergilerimden Papa’ya sıfır avro, hemen laik devlet” sloganlarını haykırdı.

100 kadar örgüt tarafından organize edilen gösteri Sol Meydanı’nda gerçekleştirilirken, polis geniş güvenlik önlemleri aldı. Gösteri sırasında gerici etkinlik için Madrid’e gelen gençlerle göstericiler arasında zaman zaman gerilimler yaşandı. Gericilerin “Yaşasın Papa!”, “Bu gençlik

günleri Papa’nın!” şeklinde sloganlarına ilerici güçler “Burası Papa’nın evi değil!”, “Daha az din daha fazla eğitim!”, “Tanrıya evet kiliseye hayır!” sloganlarıyla yanıt verdi.

“Dünya Gençlik Günleri” dolayısıyla 140’a yakın ülkeden 1 milyona yakın katolik genç Madrid’e akın ederken, etkinlikler kapsamında 50 milyon avroyu aşkın harcama yapıldığı bildirildi. Etkinlikler dolayısıyla gelen gençlere yardımcı olmak için metro fiyatı yarıdan fazla düşürülürken, birçok restoran da sadece kiliseye kayıtlı olarak gelen gençlere 3,5 avrodan yemek menüleri veriyor.

İş cinayetleri her yerde!

Tacikistan’da iş cinayeti

Tacikistan’ın başkenti Duşanbe’de 23 Ağustos günü iş cinayeti yaşandı. Kuhandiz Deri fabrikasında meydana gelen gaz kaçağı sonucu 6 işçi karbon monoksit zehirlenmesi sonucu hayatını kaybetti.

İşçilerin bodrum katındaki boruları temizlerken zehirlendikleri belirtilirken, işçiler olay yerinde yaşamını yitirdi. 4 işçi ise hastaneye kaldırılarak tedavi altına alındı.

Bu kazanın 20 yıldan bu yana ülkede meydana gelen en büyük endüstri kazası olduğu söyleniyor.

Seramik fabrikasında yangın

22 Ağustos günü, Çin’in Guandong eyaletindeki Foşan kentinde Şengfeng adlı fabrikada çıkan yangında 14 işçi öldü, 2 işçi de yaralandı.

İtfaiye ekiplerinden bir yetkili, yangının sabah erken saatlerde fabrikanın yatakhaneğinde çıktığını söyledi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dünyadan...

Hamburg’da çatışmalar

Hamburg’un Sternschanze semtinde her yıl düzenlenen festivalde çatışmalar çıktı. Sol eğilimli yaklaşık 10 bin kişinin katıldığı gösteriler sırasında polis müdahalesi yaşandı. Çatışmalar sırasında yaklaşık 30 kişi gözaltına alındı.

‘Rote Flora’ adlı merkezin önünde toplanan gruplar polise taş ve molotof kokteyllerle karşı koyarken, polisten korunmak için kurdukları barikatları ve 4 polis aracını da ateşe verdiler.

Polis 30 göstericiyi gözaltına alırken, bunlardan 20’sinin daha sonra serbest bırakıldığı açıklandı. Hamburg Emniyet Müdürlüğü, olayların bastırılmasında toplam 2 bin polisin görev yaptığını açıkladı.

La Liga’da grev kararı

İspanya’da Futbolcular Derneği “AFE” ile Profesyonel Futbol Ligi (LFP) arasında 22 Ağustos günü yapılan görüşmelerden de bir anlaşma çıkmazken, grev kararı 2. hafta içinde geçerliliğini korudu.

AFE başkanı Luis Rubiales ile LFP başkanı Jose Luis Astiazaran başkanlıklarındaki heyetler arasında yapılan görüşmelerle ilgili Astiazaran basına bilgi verdi.

LFP adına görüşmelere katılan heyette bulunan Levante Kulübü Başkanı Francisco Catalan da “İleri adım atarak, çalışmalarımıza devam ediyoruz.” şeklinde konuştu.

AFE adına konuşan başkan yardımcısı Luis Gil ise “Sorun çözülmedi. İnsanların futbol istemesini anlıyorum ama zorda olan futbolcuları düşünmek lazım” açıklamasında bulundu.

1. ve 2. lig takımlarından 200’e yakın futbolcunun alacağı ödendenmemesinden doğan kriz 1. ve 2. lig maçlarının birinci haftasının ertelenmesine neden oldu.

Yunanistan’da grev

Yunanistan’da hükümetin “tasarruf” gerekçesiyle çalışma alanına getirmek istediği değişiklikleri protesto eden turizm ve gıda sektörü çalışanları 23 Ağustos günü grevdeydi.

Grev, turizm sektörünün tüm dallarının Çalışma Bakanlığı’nın “ağır ve sağlıksız meslekler” listesinde kalması ve sektördeki sezonluk mesleklerde çalışanlara yılın diğer aylarında verilen işsizlik yardımının sürmesi talebiyle yapıldı. Otellerde ve turistik tesislerde çalışanlar iş bırakırken başkent Atina’daki Kleftmonos Meydanı’nda da bir gösteri düzenlendi.

PAME üyesi çalışanlar ise Atina ve Selanik gibi büyük kentlerdeki otellerin önünde gösteriler yaptı.

Atina’daki Sintagma Meydanı’nda bulunan büyük otellerin önünde toplanan göstericiler bir süre bu otellere giriş-çıkışları engelledi.

Selanik’te de Ladadika bölgesindeki büyük otellerin giriş çıkışları göstericiler tarafından bir süre kapatıldı.

“İki, üç daha fazla Vietnam!”

“Leninizm sadece mucizevi ‘Bilgenin kitabı’ değil, Vietnam devrimcileri ve halkı için bir pusuladır: O aynı zamanda son zaferimize, yani sosyalizm ve komünizme giden yolu aydınlatan parlak güneştir.”¹

Ho Şi Minh

Vietnam’ın tarihi, pek çok Asya ve Güney Amerika ülkesi gibi sömürgecilığe ve emperyalizme karşı verilen mücadelelerin tarihidir. Onu ayrı bir yere oturtan ise yüzyılı aşkın süre boyunca, özellikle de ‘50’li yıllar ile birlikte eşine az rastlanan bir direniş örmesi, emperyalizmi tüm heybeti ile yere sermesi ve ezilen halklara mücadelenin yolunu göstermesidir. Vietnam, Başkan Mao’nun “*Emperyalizm kağıttan kaplandır*” sözünün ispatı ve sağlamasıdır.

20. yüzyılın başında Vietnam Fransa işgali altındaydı. 1930’lu yıllara gelindiğinde özellikle Asya’da kendini gösteren sosyalist mücadeleler Vietnam halkına da yol gösterdi. Vietnam halkının antiemperyalist mücadelesi ile özdeşleşmiş bir isim olan Ho Şi Minh ise, o yıllarda işgalcilerin topraklarında yani Fransa’da sosyalist düşünce ile tanışmış ve Fransız Komünist Partisi’ne katılmıştı.

1939 yılında Çinhindi Komünist Partisi’nin, Komintern’in birleşik cephe politikası doğrultusunda Vietminh adında bir cephe kurmasına önderlik eden Ho Şi Minh, Vietminh’e liderlik etti. Ho Şi Minh Japonya’nın 1945 yılında Vietnam’dan çekilmesinin ardından kurulan Vietnam Demokratik Cumhuriyeti’nin de başkanlığını üstlendi.

Savaşın gelişimi ve direnişin yükselişi

1950 yılında Vietnam Demokratik Cumhuriyeti’nin SSCB ve Çin tarafından tanınmasının ardından emperyalist devletler Güney’de bulunan kukla hükümeti tanıdılar. Kuzey Vietnam’da verilen mücadelenin gücü kısa süre içinde Fransız işgalcileri bozguna uğrattı ve 1954 yılında Kuzey Vietnam’da Vietminh yönetimi Cenevre Sözleşmesi ile kabul edildi. Güney Vietnam’da ise Fransa tarafından yönlendirilen bir kukla hükümet bulunuyordu.

Ancak emperyalizmin Vietnam halkını birbirine kırdırma politikası kısa süre içinde geri tepti. 1950’li yılların sonuna doğru Güney Vietnam’da kurulan baskı rejimine karşı önderliğini Kuzey Vietnam Komünist Partisi’nin yürüttüğü bir direniş başladı. Bir süre sonra ise çatışmalar büyük ölçüde Güney Vietnam’a kaydı. 20 Aralık 1960’da kurulan Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi, Vietnam’ın birliği ve bağımsızlığı talebiyle Fransız işgalcilere ağır darbeler vurdu. Fransa, yaşanan şiddetli protestolara ve silahlı direnişe dayanamayarak bir süre sonra Vietnam’daki güçlerini geri çekmeye başladı.

Amerikan emperyalizmi o yıllarda Başkan Truman’ın adıyla anılan *Truman Doktrini*’ni benimsemişti. Domino teorisine dayanan bu doktrin, komünizme bir ülkede izin verildiği takdirde onun diğer ülkelere de yayılacağını savunuyordu. Bu nedenle komünizme yönelen ülkelere hızla müdahale

edilmeliydi. Bu düşünce ile hareket eden ABD, Vietnam’daki işgalde Fransa’nın yanında yer alarak ona her türlü desteği sunuyordu. 1961’de ajanlarıyla bölgeye girmeye başlayan ABD, Fransa’nın çekilmesi ile birlikte 1963’te işgali devraldı.

Komünizme karşı kapitalist-emperyalist sistemin bekası için savaştan ABD, savaş makinesinin iplerini çözerek her tür kirli yöntemi hayata geçirdi. Kuzey Vietnam’a yönelik napalm bombaları eşliğinde hava saldırıları düzenleyen Amerikan ordusu, pek çok Vietnamlı’yı diri diri yakarak katletti. Güney’de süren gerilla savaşına karşı da her türlü kirli yöntem kullanıldı. Sivil halka ve yakalanan gerillalara türlü işkenceler yapıldı, köyler yakılıp yok edildi. Ancak tüm bu yöntemler Vietnam halkının direnişini kırmaya yetmedi.

Vietnam’da aradığı zaferi elde edemeyen ABD, ikinci yenilgiyi de kendi topraklarında aldı. Vietnam savaşı üzerinden yükselen savaş karşıtı muhalefet Amerika Birleşik Devletleri’nin dört bir yanına yayılarak toplumsal bir harekete dönüştü. Savaşa ülke içinde destek en alt seviyedeydi. Vietnam bataklığından çıkmaya çalışan ABD, 1969’da askerlerini geri çekmeye başladı. Bunu yaparken de Kuzey Vietnam’a yönelik bombardımanı hızlandırarak Kuzey’i barışa zorlamaya çalışıyordu. Ancak tüm bu çırpınışlar da fayda etmedi ve 1973’te Paris’te imzalanan anlaşma ile ABD bölgeyi terk etti.

Paris’te imzalanan anlaşmada, Vietnam’ın Kuzey ve Güney olmak üzere ikiye ayrıldığı Cenevre Sözleşmesi esas alındı. Ancak bağımsız ve birleşik Vietnam’ı savunan Vietnam Komünist Partisi’nin, kukla Güney hükümetine karşı mücadelesi kesilmedi. 1975 yılında Güney Vietnam’ın başkenti Saygon’a giren Vietminh, Güney Vietnam’a son vererek Vietnam’ı yeniden birleştirdi. Emperyalizmin bölme planı da böylece boşa düşürülmüş oldu.

ABD emperyalizmi ise aldığı yenilgiyi uzun süre hazmedemedi. “Vietnam sendromu”,

Vietnam’da savaşmış askerlerin ötesinde tüm Amerikan toplumunu kaplayarak büyük bir sosyal tahribat ve “özgürlükler ülkesi”ne karşı güvensizlik yarattı. Emperyalist bloğun prestiji halkların direnişi karşısında tuzla buz oldu.

Vietnam Devrimi’nin komutanı Ho Amca!

Emperyalizme karşı direnişin lideri Ho Şi Minh ise, ABD güçlerinin bozgununu ve Vietnam’ın yeniden birleşik ve bağımsız oluşunu göremeden sonsuzluğa uğurlandı. Ho Amca, 3 Eylül 1969 yılında geçirdiği kalp krizi nedeniyle yaşamını yitirdi. Saygon’un ele geçirilmesinin ardından bu kente direnişin komutanı Ho Şi Minh’in ismi verildi.

Asıl adı Nguyen Tat Thanh olan Ho Şi Minh, gemilerde çalışarak Fransa’ya yerleşmiş ve

burada komünist saflara katılarak Vietnam halkının kaderini çizmesinde önemli bir rol oynamıştı. Marksist-leninist düşüncenin Vietnam’da ilk nüvelerini vermesini ve birçok eserin bu dile kazanılmasını da sağlayan Ho Şi Minh, Vietminh liderliğini üstlenmeden önce de Komintern adına pek çok yerde faaliyet yürütmüştü. Çin’de komünist silahlı güçlere danışmanlık yapan, Hong Kong’da Komintern temsilcisi sıfatı ile faaliyetler yürüten Ho Şi Minh, pek çok kez tutuklanmış ve sürgün edilmişti.

Ömrünü devrime ve sosyalizme adayan Ho Şi Minh, enternasyonal alanda yürüttüğü faaliyetlerin ardından ülkesine dönerek Vietnam kurtuluş hareketini Komintern’in sunduğu perspektif ışığında yeniden örgütlemişti. Direnişin komutanı, düşmanları tarafından bile askeri ve siyasi bir deha olarak biliniyordu.

Ho Şi Minh, Vietnam Demokratik Cumhuriyeti’nin başkanlığını yürüttüğü yıllarda başkanlık sarayında kalmak yerine küçük bir kulübede kalmayı seçecek kadar sade bir yaşam süren ve alçakgönüllülüğü ile tanınan bir liderdi. Lenin’e olan hayranlığını ve

Marksizm-Leninizm’e olan bağlılığını her fırsatta dile getiren Ho Şi Minh, özellikle doğu halklarının mücadelelerine ve ulusal soruna dair pek çok esere imza atmıştı. Yayınladığı makaleler arasında cumhuriyetin kuruluşunun ardından Türkiye’de yaşanan işçi hareketlerine dair de değerlendirmelere rastlamak mümkündü. Ho Amca 1924 yılında yazdığı bir makalesinde Türkiye işçi sınıfına, “*Ulusal bağımsızlık mücadelesine topyekûn katılan Türkiye proletaryası, şimdi başka bir mücadeleye atılma zorunluluğu ile karşı karşıyadır: Sınıf mücadelesi!*” sözleriyle seslenerek, yaşanan işçi direnişlerini “*Türkiye proletaryası ilk adımını atmıştır. Gerisi gelecektir...*”² diyerek selamlıyordu.

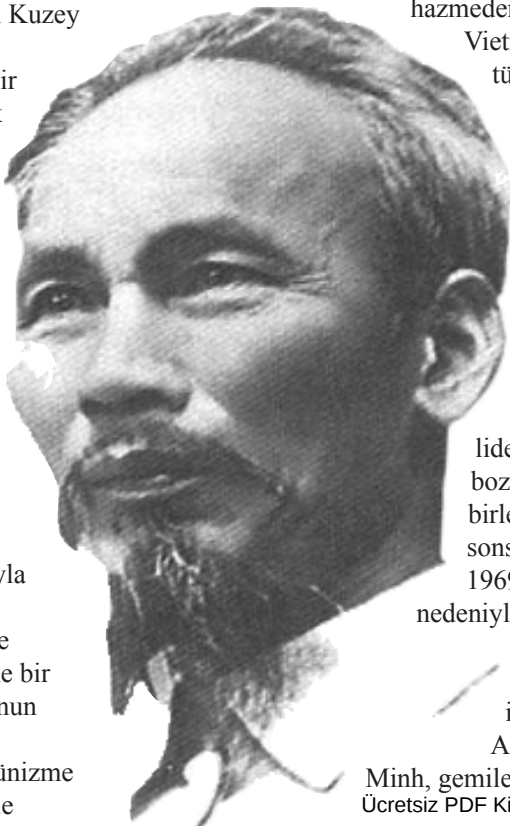
Vietnam direnişi ezilen halklara yol gösteriyor!

Ho Şi Minh liderliğinde mücadele eden Vietnam halkı emperyalizme, etkisini hala üzerinden atmadığı bir yenilgi tattırarak ezilen halklara direnişin yolunu gösterdi. Bugün emperyalistler çeşitli ülkelerde saplandıkları batakta bahsederken bile sık sık Vietnam benzetmelerine başvurarak yaşadıkları açmazı ifade ediyorlar. Ho Amca’nın ölümünün 42. yılında emperyalist boyunduruktan kurtulmak isteyen halklara, ABD’li savaş şeflerinin korkularını haklı çıkarmak, direnişi derinleştirerek Vietnam halkının mücadele ruhunu kuşanarak antiemperyalizmi yükseltmek düşüyor. Vietnam zaferinin 36. yılında, Che Guavera imzalı slogan halen güncelliğini koruyor: “**İki, Üç Daha Fazla Vietnam!**”³

(1) The Path Which Led Me to Leninism, *Selected Works of Ho Chi Minh, Vol. 4*

(2) The Workers’ Movement In Turkey, *Selected Works of Ho Chi Minh, Vol. 1*

(3) “*İki, Üç Daha Fazla Vietnam!*”, Che Guavera’nın 1967 tarihinde *Afrika, Asya ve Latin-Amerika Halkları Dayanışma Örgütü*’ne gönderdiği mesajın başlığıdır. 16 Nisan 1967 tarihinde *Prensa Latina*’da yayınlanmıştır.

Somali yalanları ve gerçekler

Dinci-gerici partinin Somali'ye yardım şovu geçtiğimiz günlerde gerçekleşti. Somali'ye giderken Başbakan ve AKP yöneticilerine, Diyanet İşleri Başkanı ve “sanatçılar” Ajda Pekkan, Sertab Erener, Muazzez Ersoy, Nihat Doğan ve Demir Demirkıran eşlik etti. Yanı sıra uçakta TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner, TOBB Başkanı Rifat Hisarcıklioğlu, Doğan Holding Yönetim Kurulu Başkanı Arzuhan Doğan Yalçındağ, İTO Başkanı Nevzat Yalçıntaş gibi tekeli burjuvazinin temsilcileri de bulunuyordu. Günlerdir reklamı yapıldıktan sonra, iki uçak kaldırılarak gazetecilerle birlikte yaklaşık 200 kişilik heyetle Somali çıkarması yapıldı.

Gerçekte böyle bir ziyaret “yardım ve iyilikseverlik” amacını taşıyorsa mütevazı bir şekilde gerçekleşmesi gerekir. Öyle ya, “alan el, veren eli görmez” söylemi en çok da Ramazan ayında yapılan yardımlaşmalar için verilen vaazlarda sıkça tekrarlanır. Ancak tam tersine, giden “renkli” simalardan da anlaşılacağı üzere Somali çıkarması medyatik bir şova dönüştürülmüştür. Duymayan kalmayın diye, gezinin öncesinde ve sonrasında medya konuya özel yer ayırmış, Erdoğan ve şürekasının her adımı daha en başından itibaren canlı yayında gösterilmiştir.

Tüm taraflarıyla tekeli burjuvazinin temsilcilerinin de içerisinde olduğu büyük bir kalabalıkla gerçekleştirilen ve medya ordusu tarafından izlenerek büyük bir şov haline getirilen bu çıkarmayı esastaki amaçları açısından ele almak gerekir. Görünürde açlıktan kınılan Somali halkı için toplanan bağışlarla alınan yardımlar götürülmüştür. Ancak fazlasıyla şişirilen yardım kampanyasının sonucu, sadece bin 500 Somalili ailenin ihtiyacını karşılayacak 50 tonluk yardımdır.

Her 6 dakikada bir çocuğun hayatını kaybettiği ve halen ölüm sınırında 5 milyon insanın olduğu Somali'ye götürülen bu yardım kuşkusuz son derece sınırlıdır ve muhtemelen tüm giderleriyle bu ziyaret şovuna harcanan miktar arasında çok fark da yoktur. Bu işin bir yönü. Bir diğer yönü ise, dini sömürü eşlinde gerçekleşen yardım kampanyasında toplanan bağışlarla alınan yardım malzemelerinin, yandaş sermaye gruplarından satın alındığıdır. Bu miktarda nakit paranın Somali'deki açlığa dindirmeye yetmediği ama yandaş sermaye için iyi bir ticari sonuç doğurduğu kesindir.

Ziyaretçilerin arasında büyük patronların olması konu üzerinde ayrıca düşünmeyi gerektiriyor. Somali çıkarmasının bir yardım gezisi değil de bir iş gezisi olduğu ortadadır. Somali gezisine katılan kapitalistlerin yardım için değil de, yeni kar alanı arayışlarına yanıt bulmak için gittiklerinden şüphe edilmemelidir. Bu sömürücü asalakların bir başka hesapları olmadan sadece yardım amacıyla Somali halkını düşüneceklerini sanmak tam bir hayaldir. Elllerinde kendi ülkelerinde sömürdükleri işçilerin kanı varken, Somali halkına yardım eli uzatmaları imkansızdır.

Fonda açlık çeken insanların görüntüsü ve kendilerine taktıkları

iyiliksever maskeler eşliğinde gerçekleşen bu şovun gerisindeki gerçek, kriz içindeki sıkıntılı Türkiye ekonomisine yeni pazarlar yaratarak can vermektir başka bir şey değildir. Çok uluslu şirketlerle bağlantılı olarak bu kapitalistler için Somali'nin başka bir anlamı yoktur. Somali gezisinde de dile getirildiği gibi başbakan tarafından vaat edilen okullar, hastaneler, Mogadişu Havaalanı'ndan şehir merkezine inşa edilecek otoyol, yeni tarım projeleri vb. tüm bunlar kapitalistler için Somali çıkarmasının sonuçlarıdır. Kapitalistlerin bu yardım mizanseninde boy göstermelerinin gerisinde bu sefil çıkarları bulunmaktadır. Somali'nin uzun yıllardır Türkiye'de elçiliği olmasına rağmen Türkiye'nin Somali'ye elçilik açmasının şimdi akıllarına gelmesi de oldukça manidardır.

Tüm bunlarla birlikte bu gezide dikkat çeken bir başka konu da Erdoğan'ın “dünya lideri” olarak sunulmasıdır. Elbette bu ABD'nin Ortadoğu'daki tetikçisi olmaya hevesli uşak bir başbakan için bu iyi bir kılıftır. Öyle bir “lider” pozudur ki, İstanbul'da yapılan Somali Hakkında İslam İşbirliği Teşkilatı İcra Komitesi Toplantısı'nda Avrupalı ve dolar milyarderi İslam ülkelerini eleştirmekte, onlara “insanlık” dersi vermektedir. Erdoğan Somali'deki açlığı kullanarak tıpkı “one minute” şovu gibi kendini gösterme ve halkların dostu olarak sunma fırsatını iyi değerlendirmiştir.

Erdoğan'ın pek de inandırıcı olmadığını vurgulayan BBC muhabiri de, “Türk hükümetinin Somali konusundaki yoğun çabalarının Türkiye'nin Afrika ve İslam dünyasında daha büyük rol üstlenme kararlılığının bir göstergesi olduğuna” dikkat çekmiştir.

Ancak Erdoğan işi abartmış, “Herkes soruyorum. Somali, dünyanın gözü önünde bu acıları yaşarken, milyarlarca dolarlık servetleriyle Karunlaşan insanlara ne demeliyiz?” diyebilmiştir. Sanki kendi de öyle değilmiş, gemiciler alan oğlu, mücevher zengini damadı yokmuş gibi diğer burjuvalara çatmıştır.

Somali'de yaşanan insan katliamı uzun yıllardır gözler önündeyken sesini çıkartmayan Türk devleti Somali çıkarmasıyla kurtarıcı rolüne soyunmaktadır. Hatırlanırsa emperyalistlerin çıkarı gereği Suriye'yi de iç meselesi görece kadar hamilik heveslisi olduğunu göstermişti. Ancak Erdoğan gibileri ve hizmetinde oldukları emperyalistler çıkarı neyse ona göre davranırlar. Onların “yardım” anlayışı da “iyilik” anlayışı da bu nedenle tam bir aldatmacadır. Eğer onlar bir yere yardım götürüyorsa bilinmelidir ki, bunda bir bit yeniği vardır.

Ama bu devran böyle gitmeyecek, dünya zenginliklerini fütursuzca tüketen, işçi-emekçilerin ve ezilen halkların yaşamını yıkıma uğratan bu sistemden hesap mutlaka sorulacaktır.

Somali uzakta değil!

H.Eylül

Somali geçtiğimiz aylarda korsanları sayesinde gündemdedi. Seferler düzenlendi, savaş gemileri yollandı Somali'ye. Bu “insanlık görevi”nde elbette Türk devleti de yerini almıştı. Somali'yi korsanlardan kurtarmak için

harcanan paranın ne kadarının açlıktan ölüm tehlikesi yaşayan insanları kurtaracağının hiçbir önemi yoktu. Ama Somali'de binlerce insan açlıktan öldükten sonra emperyalist efendiler ve yerli işbirlikçiler ölümlerine sebep oldukları o insanları gördüler. Televizyon ekranlarında ne kadar üzgün, ne kadar ağlamaklı görünüyorlar! Bir sirke gider gibi Somali'ye gittiler. Aslında alışkındılar, birçoğu mutlaka Afrika'ya safariye gitmişlerdir. Ama bu kez sistemlerinin kurbanlarını seyre gidiyorlardı. Götürdükleri sözde yardım paketlerini, sirkte yaşayan canlılara bir dilim ekmek uzatır gibi bırakıp döndüler. Çünkü herkes görmüştü artık ne kadar insansever olduklarını.

Ama yaşadıkları coğrafyada aynı Somalililer vardı. Acılarıyla birlikte yaşamaya çalışıyor ve ölüyorlardı sessiz sedasız. İşte ülkemizdeki Somalililer gerçeği:

- * Somalili mülteciler, astım krizine giren Somalili çocuğa ambulans ve doktor gelmeyince, yetkililerin dikkatini çekebilmek için, Tekirdağ Barınma Evi'ndeki yatakları ateşe verdi.
- * Bulgaristan sınırını geçmeye çalışırken soğuktan ayakları kangren olan 5 Somalili, yeterli yatak bulunmadığı gerekçesiyle, Bağcılar Devlet Hastanesi'nin morgunda tutuldu.
- * Aksaray Valiliği'nin önünde protesto gösterisi yapan Somalililer, “rengimiz siyah diye amelelik işi bile vermiyorlar, bari ilaç verin, insaniyet namına yardım edin” pankartları açtı.
- * Sığındıkları pansiyondan atılan Somalili

Somalili kadınlar ve burjuva ikiyüzlülük...

kadınlar, Isparta Valiliği'nin önünde protesto gösterisi yaptı. “Sosyal yardımlaşmadan sorumlu” vali yardımcısı “šov yapmayın” dedi.

* Keşan’da sığındıkları camide uyuyakalan Somalililer, imamın ihbarı üzerine tutuklandı.

* Barınma evindeki şartlara isyan eden Somalililer, bebeklerine süt istemek için, Mersin Valiliği’nde toplandı. “İnsanız, yaşamak istiyoruz” pankartlarıyla Adliye’ye kadar yürüdü.

* Kırklareli’nde bir parkta yakalanan Somalililer, polis zoruyla barınma evine götürülmeye çalışılınca olay çıktı, bir Somalili öldü, ikisi hamile, yedi Somalili yaralandı, “hümanist” gazetelerimiz bu haberi “işte kaçakların sonu” başlığıyla verdi!

* İnsan kaçakçıları tarafından Tunca Nehri kıyısına bırakılan, yüzerek geçmeye çalışıp, başaramayan Somalililer, elbiselerini kurutmak için sığındıkları kahvede tutuklandı.

* Yunan adasına geçmek için Adana’da adam başı 500 lira ödeyen Somalililer, Büyükçekmece Gölü’nün kıyısına bırakıldı. Terk edilmiş kamyon kasasında jandarma tarafından bulundular.

* Somalilileri karpuz gibi istifleyip, üstlerine branda örterek Yunan sınırına götüren kamyonet Lüleburgaz’da devrildi, bir Somalili öldü, altısı yaralandı, kurtulanlar tutuklandı.

* Patnos’ta durdurulan ve camları kartonla örtülmüş minibüsten, 39 Somalili çıktı. İran’dan Türkiye’ye geçirilen Somalililer, açlık ve havasızlıktan baygın halde bulundu.

* Edirne’ye doğru giderken İstanbul TEM otoyolunda trafik kontrolüne yakalanan “okul servisi”nden, Hatay’da adam başı 300’er lira ödeyen 33 Somalili çıktı.

* İzmir Basmane’deki oteller sokağı basıldı 41 Somalili yakalandı.

* Lastik botla kürek çeke çeke Yunan adasına geçmeye çalışan 6 Somalili’nin cesedi, Yalıkavak sahiline vurdu.

* Didim’de Somalilileri taşıyan balıkçı kayığı battı, ikisi çocuk, üçü kadın, sekiz Somalili boğularak can verdi, cesetleri kıyıya vurdu, yüzme bilen 11 Somalili sahile çıktı. Gece karanlığında Yunan adasına geçmeye çalıştıklarını, sekiz saatir denizde yaşam mücadelesi verdiklerini belirten Somalililer, feci olayı şöyle anlattı: “İnsan tacirleri dört kişiydi, bizi sahile getirip, kayığa bindirdiler, üçü ayrıldı, biri dümene geçti. Bindüğümüzde bile batmak üzereydik, kayık su alıyordu. Açıldık. Aramızda tek başına bir kadın vardı... Dümendeki adam, sürekli ona bakıyordu. Yanına çağırdı, dümeni bırakıp, öpmeye çalıştı. Kadın direndi. O kargaşa sırasında alabora olduk. Buz gibi suya düştük. Çocuklarımız batıp, kayboldu...”

Özetle Somali çok uzakta değil. İstanbul Kumkapı’da da bir “Somali Sokağı” var. Orjinali “Katip Kasım Camii Sokak” ama “Somali Sokağı”olarak biliniyor... İstanbul’un göbeğinde, gözler önünde. Orası insan kaçakçılarının merkezi... Çoğunlukla Somalililer yaşıyor. Oldukça kötü koşullarda barınıyorlar. Sınırı geçene kadar açlıktan ölmek için Aksaray’da kaçak saat, parfüm satıyorlar. Zabıtalardan dayak yiyorlar. Somalili genç kadınlar fuhuşa zorlanıyor.

Tüm bu gerçekleri bir kez daha düşününce yapılan yardımların ne kadar sahte olduğu daha kolay anlaşılıyor. Burjuva beyler ve bayanların köpeklerine harcadıkları mama harcamalarından, makyaj malzemelerinden, mücevherlerinin değerlerinden kısacakları paranın kaçta kaç ile açlığın engellenebileceği malum. Ancak yoksulluk ve açlık üreten bu düzenin sahipleri için önemli olan şatafatlı hayatlarının kesintisiz sürmesidir. Gerisi teferruattır.

Somali halkının yaşamak zorunda kaldığı açlık ve kıtlık emperyalist-kapitalist sistemin sonucudur. Burjuvaların sefil çıkarlarının faturasını bugün Somali halkı ödüyor. Fazla söze gerek bırakmayan fotoğraflar Somali’de nasıl bir kitle kıyımı yaşandığını ortaya koyuyor. Kadınlar ve çocuklar ise her zaman olduğu gibi emperyalist-kapitalist felaketleri daha derinden yaşıyor.

Somali halkının acıları medyada yardım kampanyaları, başbakanın Somali gezisi vs. ile değişik şekillerde ele alınıyor. Ramazan ayında olduğu için konu aynı zamanda dini istismar konusu ediliyor. “Halinize şükredin ve itaat edin” mesajı veriliyor.

Her 6 dakikada bir çocuğun ölmesi ne kadar korkunçsa, bir annenin yaşadığı da o ölçüde korkunçtur. Acılar o kadar derindir ki, kucığında çocuğu ölen ya da gıda azlığından hangisinin öleceğini seçmek zorunda bırakılan annelerin yaşadığı travma hiçbir şekilde onarılamaz. Kadınlar anne olmalarından dolayı açlık ve kıtlıktan daha katmerli bir şekilde etkileniyorlar. Ayrıca kadınlar bu koşullarda bile cinsel saldırılara uğruyorlar. Somali’den Kenya’ya kaçan, ancak mülteci kampında yer bulamayıp dışarıda yatan kadınların tecavüze uğradıkları belirtilirken, bu tehditle karşı karşıya kalan kadınların can güvenliklerini sağlayacak hiçbir kurum da yok.

Geçtiğimiz günlerde Başbakan eşliğinde Somali’ye kalabalık bir kabile gitti. Şova dönüştürülen bu gezinin gerisinde ne tür hesapların olduğu ortadadır. Ancak bu gezide yaşananlar bir başka gerçeği de tekrar hatırlatmış oldu: İki ayrı dünya, iki ayrı sınıftan kadınlar gerçeğini.

Türkiye’nin Somali gezisinde kafilenin içinde şarkıcısından holding başkanına burjuvazinin farklı temsilcilerinden kadınlar da bulunmaktaydı. Geziye Ajda Pekkan, Sertap Erener, Muazzez Ersoy gibi kadın “sanatçılar”, TÜSİAD Başkanı Ümit Boyner, Doğan Holding Kurulu Başkanı Arzuhan Doğan Yalçıntaş gibi tekerci burjuvazinin has temsilcisi, Başbakan’ın eşi Emine Erdoğan ve kızları da katıldı. “Somali’deki insanlık acısını yerinde görmek ve yardımlarda bulunmak üzere” bu ülkeye gittiler. İnsanların açlıktan kırıldığı, annelerin ölü çocuklarını kendi elleriyle gömdükleri ve milyonlarca insanın ölümünün an meselesi olduğu bir yerde, bu burjuva kadınlar çirkin ve kirlili bir propagandanın yüzü oldular.

Vakti zamanında Filistinli kadın ve çocuklar için gözyaşı döken Emine Erdoğan Somalili kadınların yanında poz verdi. Geziye katılan Ajda Pekkan, Sertap Erener ise Somalili kadınlarla dans ederek “yardımlarını” sundular. Kuşkusuz böylelikle Somali üzerinden oynanan “insanlık” şovunu daha ilginç kıldılar, gezinin haber değerini arttırdılar.

Bu gezide Somali halkının yaşadıkları sorunlar yerinde görülmeyecek miydi? Dünyanın dikkati bu sorunlara çekilmeyecek miydi? Oysa açlık ve kıtlık dışında, salgın hastalıklardan, gerekli ilaçlardan yoksunluktan ölen milyonların bulunduğu Somali’de, bu burjuva kadınlar Somalili kadınlarla dans edip, şarkı söylediler!

Bir yanda anne ve çocuk ölümleri kullanılarak yapılan gerici-dinci bir propaganda, bir yanda da Somalili kadınlarla yapılan dans...Tüm bunlar dans Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

ederek şovu renklendirmek isteyen burjuvazinin ahlakını ortaya sermektedir. Onların bu gezideki rolleri bellidir. Onlar Somali’ye, açlığa, hastalıklara ya da yaşanan tecavüzlere dikkat çekmek için değil, şovu renklendirmek için gittiler.

Geziye dahil edilmelerindeki nedeni Ajda Pekkan’ın açıklamalarında da açıkça görebilmekteyiz. Ajda Pekkan, “Açlıkla mücadele eden halk ölmeyi bekliyor. Orada Türkiye’nin ne kadar güçlü bir ülke olduğunu gördük” diyerek, rolünün bilincinde olduğunu göstermektedir. Yapılan “iyilikseverliğin” gözleri boyamasına hizmet etmektedir. Bu “ünlü” simalar sayesinde bu geziyle amaçlanan asıl gerçekler hakkında emekçilerin bilinçlerinde bulanıklık yaratılmaktadır. Kuşkusuz Ajda Pekkan’ın bu söylemi Türkiye’de açlık sınırında yaşayan milyonlara da bir mesaj içeriyor: “Halinize şükredin!”

Somalili kadınların dramlarına ve çocuk ölümlerine sahte gözyaşı dökenler, sorumlusu oldukları Türkiye’nin açlık gerçeğini ise görmezden geliyorlar. Başbakan, “Türkiye’de açlar sefiller varken, Somali’de ne işiniz var?” diyerek yöneltilen eleştirileri bildik bir üslupla yanıtlıyor. Eleştirenleri “kuru dedikodu yapmakla” itham edip, “gelip bir Somali’yi görün.” diyor. Böylece kendi ülkesindeki açlık hakkında hiçbir şey söylemeden, lafı dolandırıyor.

Oysa OECD raporuna göre Türkiye’de açlık sınırında yaşayan çocuk sayısı yüzde 24,6. İstatistiklere göre Türkiye’de her 4 çocuktan biri açlık sınırında yaşıyor. Türkiye çocuk ölüm oranında ilk sırada yer alıyor. OECD ortalamasında her 1000 doğumda 2 ile 3 arasında çocuk ölürken, Türkiye’de her 1000 doğumda 21 ölüm yaşanıyor

Kuşkusuz örnekler çoğaltılabilir. Ama gerek Türkiye gerekse Somali’de yaşanan açlık ve çocuk ölümleri bizi aynı sonuca götürür. Emperyalist kapitalist sistemin olduğu her yerde açlık ve ölüm kol gezmektedir. Bir avuç azınlık zenginlik içinde yüzer, “büyük insanlık” ise açlık ve yoksulluluk içinde yaşar. Somali örneğinde olduğu gibi kıtlık nedeniyle kitlesel açlık ve ölümler yaşanır. Sınırlı sayıdaki zengin azınlığın kadınları da sahte gözyaşları eşliğinde bu vahşi düzenin gerçek yüzünü gizlemeye çalışırlar. Mensubu oldukları sınıfın tüm kirliliğine ortak olan bu kadınların, Somali ve başka yoksul ülke kadınları için yapabilecekleri hiçbir şey olamaz.

Ancak yoksul emekçi kadınlar örgütlenip ayağa kalktıklarında yapacakları çok şey olacaktır. Kadınıyla erkeğiyle işçi sınıfı ve emekçiler, bu düzeni değiştirmek ve tüm zenginliklerin eşitçe, kardeşçe bölüşüldüğü sosyalizmi kurmak için birleşmeli, mücadele etmelidir.

Katliamda ihmaller zinciri

Zonguldak'ta 17 Mayıs 2010'da yaşanan ve 30 madencinin ölümüyle sonuçlanan katliamda ikinci bilirkişi raporu açıklandı. Raporda, yaşananın katliam olduğu teyit edilirken, "12 dakikada ocakta metan gazının yüzde 4'ün üzerinde seyrettiği, patlama olasılığı çok yüksek olduğu halde, acil kaçış planının uygulanmadığını anlamak mümkün değil" denildi. Bilirkişi heyeti katliamda ölen işçileri de "disiplinsiz" davranmakla suçladı.

"Kaçış planı neden uygulanmadı?"

Raporda TTK bakım raporu defterindeki kayıtlara göre ocakta saat 13.15'ten patlamanın meydana geldiği 13.27'ye kadar geçen 12 dakikada metan gazı miktarının yüzde 4'ün üzerinde seyrettiğine dikkat çekilerek, aradan geçen zaman içerisinde neden önlem alınmadığı soruldu. Raporda, "Son 12 dakikada, patlama olasılığının çok yüksek olduğu bilindiği halde, Uzaktan Gaz İzleme Merkezi görevlilerince nasıl bir çalışma yapıldığı, görevlilerin aşağıda çalışan Yapı-Tek çalışanlarına neden haber ulaştırmadığı, neden tüm ekipmanların durdurulmadığı, neden acil kaçış planının uygulanmadığını anlamak mümkün değildir" denildi.

"Çalışma durdurulmalıydı"

Ocakta biriken metan gazı oranının yüzde 5 seviyesini geçme olasılığının yüksek olduğuna dikkat çeken raporda bu koşullarda çalışmanın durdurulmasının gerektiği belirtilerek "Olayda, Uzaktan Gaz İzleme Merkezi'nce ölçülen tehlikeli

metan oranına rağmen, çalışmaların durdurulmadığı anlaşılmakta olup, bu durum büyük bir hatadır. Uzaktan Gaz İzleme Merkezi'nde nöbette bulunan maden mühendisi Taşkın Oruç ve maden teknikeri Özcan Güneyoğlu'nun, konunun önemini idrak edip çalışmanın durdurulmasını sağlamaları gerekirdi" denilmekte.

İhmaller diz boyu

Raporda bundan başka bir dizi ağır ihmale daha dikkat çekiliyor. Bunlardan birinin patlamadan önce galeride yapılan dinamit atımının ardından degaj meydana gelidiğini, bu durumda kontrol sondaları yapılması gerekirken yapılmadığı belirtiliyor. Raporda ayrıca ocaktaki havalandırma pervanelerinin hatalı yerleştirildiği de kaydedildi. Rapora göre ayrıca hava kapıları güvenli değil, metan uyarı dedektörleri bulunmuyor.

Devlet değil işçiler suçlandı

Raporda, ölümlerin gerçekleştiği ocakta taşeronluk yapan Yapı-Tek firmasının yöneticileri ile birlikte ölen iki mühendisin de ihmalleri olduğu belirtildi. Raporda TTK'ya dair bir suçlama olmazken, ölen mühendislerle birlikte işçiler de suçlandı. İşçiler gaz maskesi almamakla ve disiplinsiz davranmakla itham edildi.

Patlamayla ilgili olarak Zonguldak 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde açılan davada tutuklu kimse bulunmuyor.

"İş sağlığı" için uluslararası kongre

Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO) öncülüğünde 3 yılda bir gerçekleştirilen "Uluslararası İş Sağlığı ve Güvenliği Kongresi ve Fuarı" bu yıl, işçi cinayetlerinde dünya sıralamasında zirvede olan Türkiye'de gerçekleştiriliyor. 11 Eylül'de İstanbul'da yapılması planlanan kongreye 125 ülkeden 5 bin kişinin katılacağı açıklandı.

İş cinayetleri konusunda sicili kabarık olan Türk devletinin ev sahibi olduğu kongre, "Sağlıklı ve güvenli geleceğimizi birlikte oluşturalım" sloganıyla gerçekleştiriliyor. Kongreye hükümet, patron, sendika temsilcileri katılıyor.

Konuyla ilgili açıklamalarda bulunan İş Sağlığı ve Güvenliği Genel Müdürü Kasım Özer, yeni

üretilecek cihazlar ve bu sahada kullanılan ekipmanların da kongrede sergileneceğini söyledi. Yani kongre aynı zamanda bu alanda ticaret yapan şirketlerin karlarını yükseltmenin bir fırsatı olarak kullanılacak.

Özer açıklamasında "İş sağlığı güvenliği maliyet unsuru gibi görünüyor. Evet bir maliyeti, mali bir bilançosu vardır ancak getirisi götürüsünden çok çok fazladır. Önlemek, ödemekten her zaman için ucuz ve insanidir" diyerek işçi sağlığına ilişkin sermayenin anlayışını da özetlemiş oldu.

Türkiye'de resmi rakamlara göre her yıl 800 işçi iş cinayetlerinde hayatını kaybediyor.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ambar işçileri direnişte

Konya'da faaliyet gösteren Birnak Teks. Mob. Turz. Taş. ve Oto. San. Tic. Ltd. Şti. işyerinde çalışırken DİSK/Nakliyat-İş Sendikası'na üye olan işçiler işten atıldı. İşten atılan 9 işçi direnişe geçti.

19 Ağustos günü Konya'daki işyeri önünde basın açıklaması gerçekleştiren Nakliyat-İş Konya Bölge Temsilciliği, işten atmaları protesto etti.

Yaklaşık 90 kişilik bir kitleyle gerçekleştirilen eyleme DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Sendikası'nda örgütlü Mahle Mopisan işçileri de destek verdi.

Birnak işyeri, İzmir'de Nak Kargo, İstanbul'da ise Yöntem ve Tempo Loj. adlı ambar işletmelerine acentelik yapıyor. Üç şirket de bünyesindeki işçileri sendikası ve toplu sözleşmesiz kölece çalıştırıyor.

İşçiler adalet istiyor

Bandırma'da kurulu Eti Madencilik A.Ş.'ye ait bor ve asit fabrikalarında çalışan Petrol-İş üyesi işçiler, maden bölümünde çalışan işçiler ile ilk işe giriş ücretinin eşitlenmesi, vardiya zamlarının arttırılması, eski-yeni işçiler arasındaki ücret dengesizliğinin ortadan kaldırılması talebiyle 17 Ağustos günü eylem gerçekleştirdi.

Hükümetle Türk-İş arasında çerçeve protokolünün imzalandığını hatırlatan Petrol-İş Genel Başkanı Mustafa Öztaşkın, 20 maddede anlaşma sağlayamadıklarını belirtti. Öztaşkın, bu hakları elde etmek için toplu iş görüşmelerini sürdürdükleri bilgisini verdi.

Astaş'ta baskılar sürüyor

Astaş Alüminyum'da sendikal örgütlenme süreci derinleşen sıkıntılarla ilerliyor. Çorlu'da kurulu fabrikada bir süreden beri sendikal örgütlenme mücadelesi yürüten DİSK/Birleşik Metal-İş Trakya Şube üyesi işçiler, patron tarafından işten atma tehdidiyle sendikadan istifaya zorlanıyor.

İşçileri kadroya alma vaadi ile kafalarını karıştırıp istifaları kolaylaştırmaya çalışan Astaş patronu, sendikal örgütlenme mücadelesini baltalamak için ikna odaları kuruyor. Astaş patronunun uyguladığı baskılar karşısında, sınıf sendikacılığı iddiasında olan Birleşik Metal yönetimi ise sessizliğini koruyor.

Sendika, patronun, örgütlenmeyi dağıtmaya dönük hamlelerine karşı örgütlülüğü güçlendirecek girişimlerde bulunmuyor. Bu durum da işçilerde güvensizlik yaratıyor. Sendikanın bu zamana kadar verdiği birçok sözü tutmaması ve direnen işçileri sahiplenmemesi işçilerin güvensizliğini daha da artırıyor.

İşten atılma korkusuyla patronun saldırıları karşısında sessizce bekleyen işçiler sürecin buraya evrilmesinin bir numaralı sorumlusu olarak sendikayı görüyorlar. Yapılan sözleşme sonucunda alınması gereken sosyal haklar ve zamlar konusunda yaşanan gecikmeler de sendikaya karşı güvensizliğin artmasına neden oluyor.

Fabrikada çalışan bir grup öncü işçi ise istifa baskılarına karşı sendikal örgütlenme mücadelesine sahip çıkma kararlılıklarını koruyorlar.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Direnişçi Savranoğlu işçileriyle konuştuk...**“Mücadele edersen kazanırsın!”**

İzmir Menemen’de kurulu Savranoğlu Deri fabrikasında direnişlerini sürdüren işçilerle konuştuk. Fabrikadaki kölece çalışma koşulları konusunda bilgi veren işçiler, nasıl örgütlendiklerini anlattılar ve kararlı olduklarını dile getirdiler.

“Örgütlenince insanlara cesaret geldi”

Direnişçi Yusuf Nalbant: Çalışma şartlarımız ağır. Giriş belli, çıkış belli değil. Bu 24 saat olur, 36 saat, 48 saat olur. Ustaların baskısı oldukça fazla. ‘Ben bugün 07.00’de gideyim, 06.00’da gideyim, hastayım’ yok. Gidemezsin. İş bitecek öyle gideceksin. 70 kiloluk deriyi yüklüyorlar sırtına, akşama kadar 60 tonluk malla uğraşıyorsun. Az kişiyle çalışıyorsun. ‘Belim ağrıyor’ deseniz ‘beni ilgilendirmez’ diyorlar. Akşama kadar suyun içindesin. Arkadaşlarımızın çoğu bronşit. Kimyasal ortamda çalışıyoruz. Sağlıksız bir ortam.

Arkadaşlarımızın çoğu astım hastası. Bugün yine bir arkadaşımız rahatsızlandı, hastaneye kaldırıldı.

3 ay kadar süren bir çalışma oldu. İlk bana geldiklerinde ‘bu iş olmaz’ dedim. Çünkü insanlar bir işne dahi itiraz edemiyorlardı. İş çıkışları insanları alıyorduk, 5-6 saat konuşuyorduk. Bunu 2-3 ay içinde tamamladık. Bugün komitemiz var.

Örgütlü olmak güç veriyor. Kitle desteği olunca daha bir cesaretleniyorsun. Biz işe girdiğimizde korkuyorduk, bir şey diyemiyorduk. ‘Dışarı atacaklar’ diyorduk ama örgütlenince insanlara cesaret geldi. Örgütlülük kadar güzel bir şey yok.

“Gaz maskesi yerine toz maskesi veriyor”

Direnişçi Aydın Gençarslan: Sendika çalışmasına katıldıktan, yani üye olduktan 2 gün sonra atıldım. Gerekçe; küfürlü konuşmuşum. Konuşmadığımı biliyorlar. İyi-kötü adamları biliyor çünkü şöyle de bir kelime kullanmıştı: ‘İstanbul’da sendikalaşma var, burada da yakında başlar. Söylentiler var’. ‘Ben küfür etmedim’ dedim. O da ‘Aydın etmediğini çok iyi biliyorum, verilen savunma beni tatmin etmedi’ dedi. Haklarını yatırdılar. Sendikalaşma süreci aşağı yukarı 3 ay sürdü. Konuşalım diye gece 01.00’de, 02.00’de, 03.00’te adam bekliyoruz. Zor bir süreç oldu. Buranın sıkıntısı, çalışma saatleri yoğun. Sabah 08.00’de giriyosun, 05.00’te, 10.00’da çıktığın oluyor. Artı kışın zor şartlarda gelip gidiyorsun. Özellikle bayanlar için daha zor oluyor.

Ayda 150 saat mesai yapıyoruz, 4 pazar çalışıyoruz, bordroda yazan 680 TL. Sağlıksız şartlarda çalışıyoruz. Kimyasalla çalışıyorsun gaz maskesi yerine toz maskesi veriyor. Hepimiz bir bir dökülmeye başladık. Biri heyet raporu aldı, bir ablamız tekrar hastaneye yatırıldı.

Sendikalar, kitle örgütleri yanımızda sürekli. Geçen cumartesi kimseyi çağırmamamıza rağmen 250 kişilik kitle vardı. Komşularımız, ailelerimiz, dostlarımız yanımızda.

“Kaybedersek de onurumuzla kaybederiz”

Alaattin Gürbüz: 7 yıldır bu fabrikada çalışıyorum. İşçi arkadaşlara şunu söylerim: ‘Korkuyorlarsa, ‘olmaz’ diyorlarsa işte gelsinler burada bizi görsünler. Kaybedeceklerse böyle bir mücadelede kaybetsinler’. İşini kaybetseler bile davayı benim gözümde kazanmışlardır.

Bu sendikalaşma olayı bana çok yabancı gelen bir olaydı. Ama ben de bu işin içine girdim. Kaybedersek de onurumuzla kaybederiz.

Çalışma şartları zor, iş veriyor. Ama tabi bizi sindirmişler. Patron ustalar vasıtasıyla işçinin üzerinde müthiş bir egemenlik kurmuştur. Patron seni zaten sindirmiş, seni koparmış. Sen yalnız olduğun için, ‘işimden olurum’ korkusuyla ses çıkaramıyorsun. Ben yıllarca böyle çalıştım. Güvenebilecekleri abileri varsa, davayı koşturacak insanların arkasına düşerlerse, kaybederlerse bile ne kazandıklarını bilirler. Kaybedecekleri bir şey yok.

Yaptığımız iş ortada, yüzlerce kiloluk deriyi kendi tabirimle dans ettiriyoruz. Geçinebilmek için mecbur mesaiye kalıyoruz. 3 aydır mesailerimizi de ödemiyorlar. Baskıyı kuranlar kendisi. Ben gündüz çalışırdım. Şimdi gece çalışıyorum, evime gidemiyorum. Sıkıntılar çok ama mücadeleyle aşılar. Benim şartlarım zor, üç çocuğum var, evim kira. Ben bu mücadeleye girdiysem herkes girebilir. Mücadele

Deri İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz:**“Komite süreci hızlandırdı”**

- Çalışma koşullarından bahseder misiniz?

- Burada 4857 sayılı kölelik yasası dediğimiz yasa dahi uygulanmıyor. O kölelik yasası burada uygulansa insanlar “ne güzel” diyecek durumdalar. Burada kölelik düzeninden

daha kötü çalışma koşulları hakim. Biz Çin’i tartışırken burası Çin’in daha ötesinde bir yer. Çünkü her türlü problem yaşanıyor burada. Gece gündüz, yağmur çamur farketmiyor, işçiler yaya olarak evlerine dönüyorlar. Servis yok. Bir bayanın yaklaşık 3-4 km yürüdüğünü düşünün. Sağında ev yok, solunda ev yok, bir sürü köpek etrafta dolaşıyor üstelik. Menemen’in yakalanmış sokak köpekleri de buraya bırakılıyor çünkü.

“Her hafta komite toplantısı yaptık”

- Sendikalaşma mücadelesinde hangi zorluklarla karşılaştınız ve örgütlenme süreci nasıl gelişti?

- Biz bir sene önceden bu fabrikanın analizini yapmıştık. Bizi sıkan bir konu vardı. Tek firma üzerinden yoğunluğu alırsak bu işveren ben 3 firmayım diye itiraz edecekti. Hedefimiz üç ayrı firmada da yoğunluğu sağlamaktı. Tabi bu çok basit değildi. Geçmişteki örgütlenme deneyimlerim işçiye bilinçlendirinceye kadar sıkıntı yaşandığını gösteriyordu. Bu açıdan her işçiye en az 4-5 saat zaman ayırdık. Şöyle bir şansımız olmadı örgütlenirken, toplu bir şekilde örgütlenmedik. Bilinçsizlik vardı. Bu bilinçsizlikten dolayı bir yerden patlayabilirdi. Mesela ilk Yusuf arkadaşımızla görüşmüştük, ama Yusuf arkadaşımız benim başka bir işçiyle daha görüştüğümü bilmiyordu. İşçilerle tek tek uzun uzun konuştuk. Bu süreçte karşımıza çıkacak her şeyi konuştuk. Tıkandığımız noktada artık

komiteyi oluşturduk. Çünkü işyeri komitesi mutlaka olmalıydı. Üç bölümün en dürüst, en güvenilir işçileriyle işyeri komitesini oluşturduk. Komite işin içerisine girince süreç hızlandı. 3 ayrı firmada yoğunluğu alabilmek ciddi anlamda zordu. Bugün de işverenin algılayamadığı bu. İşveren “ta içimize kadar girdiler nasıl duymazsınız” diyormuş. Zamanı biraz bol kullandık. Bu nedenle zamana yayıldı. Ama gecenin 2 buçuğunda işçiye alıp 4 buçuğa kadar konuşup ertesi gün üyeliğe hazırladık. Yetkiyi beklerken her hafta genel toplantı, her gün ama her gün komite toplantısı yaptık. Ekibimizde görev yapan örgütlü olduğumuz diğer yerlerden de arkadaşlarımız vardı. Ve bugün bu düzeye geldik.

- Yetki başvurusundan sonraki süreçte neler yaşandı? Ne gibi saldırılarla karşı karşıya kaldınız?

- Yaklaşık 15 gündür de kapıda 2 arkadaşımızla direnişteyiz. Bugün de (15 Ağustos) bir arkadaşımız daha kıdem tazminatı verilmeden işten çıkarıldı. Mantık şu, patron “tazminatsız çıkartırsam ekonomik bir baskı yapmış olurum, tazminatlarını kullanamaz olurlar. 2-3 ay sonra iyice bunalırlar ve çekip giderler” gözüyle bakıyor. Bugün çıkartılan arkadaş ustanın 5 dakikada çıkart dediği malı “neden 6 dakikada 7 dakikada çıkarttın, işi yavaşlatıyorsun” diye baskı oluşturmaları sonucu atılıyor. İşçi arkadaşımız da “sen sendikal nedenden dolayı baskı uyguluyorsun, suç işliyorsun” diyor. Ama onlar çıkardıkça insanlar daha da kenetleniyor, meseleyi artık parasal noktadan çıkarttık.

- Bugüne kadar neler yaptınız ve neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Geçen hafta cumartesi günü Menemen’e kadar sendikaya saygı yürüyüşü yaptık. Bu cumartesi de Menemen halkına mektup dağıttık. Tekli kortej halinde sessiz bir şekilde buradan Menemen’e kadar halka ulaştırdık. Her cumartesi bir eylem programımız var artık. Hedef, buranın sendikalaşması. Sendikalı, toplu sözleşmeli bir sürece gelebilmek. Daha demokratik, insanca çalışılabilecek bir yaşam için mücadele ediyoruz.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

edersen kazanırsın.

Patronumuzdur, 7 yıldır çalışıyoruz; tamam. Ama bu kadar haksız yere bu kadar çok para kazanılmaz. Doktorumuz yok. Hastaneye gidersen, rapor alırsın, bir gün sonra işe gelirsın. “Kartal” yani ustalar karşılar seni. Eskiden konuşamazdık. Şimdi böyle bir şey olduğu zaman bizim de kendimize özgüvenimiz geliyor.

Ben şahsen bilmiyordum haklarımı. Sadece öyle bir kurmuşlar ki bizi; geleceksin, çalışacaksın, üç-beş saat mesai yapacaksın, aylığını bir buçuğa getireceksin. Burada işçileri sömürüyorlar. Kullanıp, işverimi düştü mü bir formülünü bulup çıkartıyorlar. Patronun bugün bire birer işçiye dışarı çıkartması, davayı kaybetmesidir. Bence kaybetmiştir. Ben Menemenliyim. Belediye Başkanı’nın da bir gelip işçisine bakması gerekir. Bir yardım istemiyoruz ama ne oluyor burada diye sorması gerekir. Bizi dinlese iyi olurdu.

Benim üç yaşında kızım var, “baba hadi direnişe gidelim” diyor. Yani herkes haksızlığı biliyor.

Biz çıksak da, bu sistem kırılırsa bizden sonra çalışacak insanlar da emekçidir, iyi şartlarda çalışırlarsa ben ne mutlu bana derim.

Kızıl Bayrak / İzmir

Savranoglu’nda dayanışma

Savranoglu Deri fabrikasında her cumartesi yapılan etkinlikler kapsamında, işçiler ve destek veren kurumlar 20 Ağustos günü fabrika önünde biraraya geldi.

İşçilerin fabrikadan çıkmasıyla hep birlikte halaylar çekildi. Çekilen halayların ardından konuşmalara geçildi.

Deri-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz, TÜMTİS İzmir Şube Başkanı Şükrü Günseli ve kurum temsilcilerinin konuşmalarının ardından, geçtiğimiz hafta içerisinde astım krizi geçirerek hastaneye kaldırılan ve etkinliğe katılmak için fabrika önüne gelen Sevinç adlı işçi söz aldı. Direnişe desteğe gelen herkese teşekkür etti.

Eyleme TÜMTİS üyesi ambar işçileri, Deri 2000 işçileri, BDSP, Alinteri, Mücadele Birliği, Kaldıraç, ÜİD-DER, TKP, Nazım Kültür Evi, EMEP ve EDP destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Form Mukavva işçilerine,

Yaşamın sıcaklığını bulamasam da ölümde, Ben onu yaşamak kadar doğal ve bir o kadar da heyecan verici buluyorum.

Tek sıkıntı, saçma bir şekilde ölmek istemem.

Ölmek istemem, bir trafik kazasında yahut amansız bir hastalıktan,

Ya da yumruk kadar kalbime giren ağrıdan.

Ölürsem eğer, bir kavgada ölmek isterim. Veya barikatta...

Bu kavga dişe diş, kana kan olmalı.

Kahpece dövüşse de karşıdaki, sen mert olmalısın.

Ve sıkılı olmalı nasırlı yumruğun, düştüğünde bile yere...

Ü. Altınçağ

Direnisteki Forma Mukavva işçileriyle konuştuk...

“Hangi sınıfa ait olduğumu gördüm”

İzmir Torbalı’da Selülöz-İş üyesi Form Mukavva işçilerinin direnişi sürüyor.

- Direnişe ne zaman başladınız?

- Haziran ayının başında.

- Sizi direnişe iten sorunlar neydi?

- Fabrikada son zamanlar patron ve tayfası tarafından çok yoğun bir şekilde psikolojik baskı görmeye başladık. Bunun yanında, altı ayda bir yapılan zamlarımız senede bire indirildi ve rakam gülünç bir düzeyde kaldı. Mesela ben 6 seneden beri bu fabrikada çalışıyorum, bu sene bana 10 TL zam yaptılar.

-Yapılan psikolojik baskılar neler?

- Bizim burada 4 vardiya çalıştığımız zamanlar oluyordu. Bundan kaynaklı özellikle geceleri bazı arkadaşlarımız üretimde hata yapıyorlardı. Makineler zaten yeniydi, yeni gelen bir makinede hata yapmak çok doğaldır. Ama yapılan her hatada patronun azarlamalarına maruz kalıyorduk. Bizi sindirmeye çalışıyordu ve hatalı malların parasını zorla maaşlarımızdan kesiyordu.

Bunun karşısında bir şey yapamıyorduk. Her an işten atılma korkusu vardı. Onlarca yıl emek verdiğimiz bir yerden atılmak istemiyorduk ve Türkiye’nin şartlarında işsiz kalmak bizi korkutuyordu.

- Peki neden işten atıldınız?

- Artık baskılar çok fazla artmaya başlamıştı ve bu kadarını kendimize yediremiyorduk. Sendikalı olmak istedik. Özellikle geçtiğimiz sene gerçekleşen TEKEL direnişi bizi sendikalı olma yolunda cesaretlendirdi. Arkadaşlarla karar verip sendikayı buraya sokmak ve örgütlü bir şekilde mücadele etme kararı aldık. Sonucu da kapı dışarı atılmak oldu.

- Hepiniz sendikalı olmak istediğiniz için mi işten atıldınız?

- Evet, hepimiz sendikalı olduğumuz için işten atıldık. Patronun bahanesi ise, diğer patronları gibi piyasada iş olmamasıydı. Ama ne hikmettir ki piyasada iş olmamasına rağmen biz vardiyayı dörde çıkardık.

- Direnişe geçtiğinizde ilk yaptığınız şey ne oldu?

- İlk başta merkezden fabrikaya yürüdük. Burada jandarmalar yolumuzu kesti. Jandarma baktı biz direnişimizde kararlıyız, bir daha da gelmedi. Daha sonra Gaziemir’de bildiri dağıttık. Her gün fabrikanın önünde toplandık ve sloganlarla patrona, buradaki diğer işçilere sesimizi duyurmaya çalıştık.

- Direniş çadırı kurmaya ne zaman karar verdiniz?

- Bunu da daha önce televizyonlardan, gazetelerden okumuş ve görmüştük. Direnişe geçen işçiler çadır kuruyorlar, bu şekilde gece-gündüz

direniyorlardı. Biz de sendikayla ve arkadaşlarla oturup konuştuk ve direniş çadırımızı kurduk.

- İnsanların buna tepkisi ne oldu? Burası fabrikalar havzası, diğer fabrikalardaki işçiler ve aileniz buna nasıl tepki verdi?

- Burada binlerce işçi var. Bazı işçi arkadaşlar sabah akşam gelip direnişin nasıl geçtiğini soruyorlar. Bizim yanımızda olduklarını söylüyorlar. Çayımızı içip, bize moral verip tekrar gelmek üzere gidiyorlar. Ailelerimiz ilk başta bu durumdan korktular ama hepsi bizim arkamızda.

- Neler yapmayı düşünüyorsunuz?

- Şimdi ramazan ayındayız, aramızda oruç tutan arkadaşlarımız var. İzmir çok sıcak, arkadaşlarımız yürüyüşlere bu sıcakta dayanamazlar diye düşündük ve ramazan ayı boyuca pasif bir direnişe geçtik. Fakat ramazan bittiğinde ilk işimiz Konak Meydanı’na kadar yürümek olacak. Daha da sonuç alamazsak buradan Ankara’ya yürüyeceğiz aynı Kent AŞ işçilerinin yaptığı gibi.

***

Bir diğer işçi araya girdi ve ekledi: Biz onyedi kişi direnişe geçtik. Patron “ondört tanesini geri alacağım ama diğer üçünü almayacağım” diyormuş. Biz bunu kabul etmiyoruz. Onyedi kişiyi de alıncaya kadar direnişimizi sürdüreceğiz. Bizimle bazı işçiler dalga geçiyor, inanmıyorlar kazanacağımıza. Ama biz kazanacağız! Biz burada sadece kendimiz için değil Türkiye işçi sınıfı adına da direniyoruz. Ben ilkokul mezunuyum, mürekkep yalamamışım ama artık hangi sınıfa ait olduğumu gördüm burada. Biz buraya bütün gazeteleri televizyonları çağırdık ama hiçbirini gelmedi.

Çünkü onlar da patron ve patronlar patronları kollar. İşte biz de işçiyiz. Bütün işçilerin birleşmesi gerektiğini gördük. Çünkü biz birleşmezsek bu devran hep böyle gidecek. Ezilen, sömürülen hep biz olacağız. Dedik ya, biz sadece kendimiz için direnmiyoruz. Bizi patron işe almasa bile biz Form Mukavva’ya sendikayı sokacağız.

- Neden?

- Çünkü bizden sonraki işçiler rahat etsinler. Bizim çalıştığımız kölece ortamda çalışmasın. Biz sadece kendimiz için değil, içerideki işçi arkadaşlarımız için de burada yaz-kış direniyoruz. Artık hak aramak işçilerin gözünde günah gibi bir şey olmuş ama biz işçilerin üzerindeki o ölü toprağını atmak istiyoruz. Bir sınıf olduğumuzu ve en güçlü sınıf olduğumuzu görmelerini istiyoruz. Biz çalışırsak bu fabrika ayakta durur. Yarın, bir gün elimiz şaltire uzanırsa bizim ne kadar güçlü olduğumuzu görürler. Biz varsak bu hayat var.

- Kızıl Bayrak aracılığıyla işçi ve emekçilere ne söylemek istersiniz?

-Bizim yanımızda olsunlar. Memurlar, öğrenciler, işçiler ve diğer ezilen herkes. Çünkü biz onlar için de buradayız. Maddi destek beklemiyoruz, sadece manevi olarak yanımızda olduklarını görmemiz yeter. Biz de direnip hakkımızı, hepimizin hakkını alalım. Korktuğumuz sürece insan gibi yaşama hakkını kazanamayacağız. İşçi sınıfı korkmamalı, birlik olup direnmelidir. Biz anladık ki işçi sınıfının bireyiyiz. Biz değil, partonlar bizden korkmalıdır.

Kızıl Bayrak / İzmir

Mihri Belli ‘Enternasyonal’le sonsuzluğa uğurlandı...

“Yaşasın devrim ve sosyalizm!”

Türkiye sosyalist hareketinin önemli isimlerinden olan, yaşamını devrim ve sosyalizm mücadelesine adanmış Mihri Belli, 18 Ağustos günü binlerce ilerici ve devrimcinin katıldığı kitlesel bir cenaze töreniyle sonsuzluğa uğurlandı. Belli, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları ve Enternasyonal marşı eşliğinde toprağa verildi.

Şişli Camii’nde toplanmaya başlayan devrimci ve ilerici güçler cami avlusuna sığmadı. Dini törenin tamamlanması için bekleyişini sürdüren kitle Belli’nin tabutu başında nöbet tuttu. Aralarında BDSP, ESP, EÖC, Kaldıraç, SDP, SP ve ÖDP’nin de bulunduğu birçok ilerici ve devrimci kurum temsili flamalarla Belli’nin tabutu başındaydı.

Buradaki törenin ardından kitle Feriköy Mezarlığı’na doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş kortejinin en önünde “Yüreğini ferah tut yoldaş” pankartı yer alırken, yol boyunca Şişli sokaklarında devrim ve sosyalizm sloganları atıldı.

Belli’yi mücadele arkadaşı Yazar Vedat Türkali de yalnız bırakmadı. Türkali, ilerlemiş yaşına rağmen tekerlikli sandalyesiyle Feriköy Mezarlığı’na kadar kitleyle beraber yürüdü.

BDP Parti Meclisi üyeleri ile BDP’li milletvekillerinin de katıldığı yürüyüşte DİSK, KESK ve Türk-İş’e bağlı çeşitli sendikaların üye ve yöneticileri de yer aldı. Onlarca kişi Belli’nin tabutuna omuz vererek ona ve bıraktığı değerlere sahip çıkma sözü verdi.

Dostları ve yoldaşları Belli’yi anlattı

Yürüyüşün ardından kitle, Belli için Feriköy Mezarlığı’nda hazırlanan mezarın başında toplandı. Burada dini törenin gerçekleştirilmesinin ardından anma törenine geçildi.

Mihri Belli’nin mezarı başında yapılan konuşmaların ana vurgusu, Belli’nin enternasyonalist devrimci mücadeleye ve Türkiye devrimci hareketine yaptığı önemli katkılardı. Saygı duruşuyla başlayan tören Belli’nin mücadeleye dolu yaşamının önemli eşiklerinin anlatılmasıyla devam etti.

Törende söz alan Vedat Türkali konuşmakta oldukça güçlük çekti. Belli’nin genç kuşaklar tarafından yeterince tanınmadığını söyleyen Türkali, onun yüksek özelliklerini iyi bildiğini belirtti.

Törendeki son konuşmayı ise Belli’nin eşi ve mücadele arkadaşı Sevim Belli yaptı. Sansaryan Han’daki tutukluluk süreçlerinde Belli’yle nasıl tanıştıklarını anlatan Sevim Belli, Mihri Belli’nin en önemli yanının devrimci enternasyonalizmi olduğunu vurguladı. Sevim Belli, eşinin anısını yaşatma çağrısında bulundu.

Anma töreni Grup Yorum’un söylediği ‘Bize ölüm yok’ ve ‘Enternasyonal’ marşlarına tüm kitlenin eşlik etmesiyle son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

AKP’den KHK kurnazlığı

SES’ten tasfiyeye karşı eylem

SES İzmir Şubesi, AKP hükümetinin, Kanun Hükmünde Kararname yetkisini kullanarak Sosyal Hizmetler ve Çocuk Esirgeme Kurumu’nu kapatmasına tepki gösterdi.

24 Ağustos günü SHÇEK İzmir il binası önünde yapılan açıklamayı okuyan SES İzmir Şube Başkanı Veli Atanur, çıkarılan KHK ile Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığı’na bağlı çalışacak personelle il özel idaresine bağlı çalışacak personel arasında maddi ve özlük hakları itibarı ile büyük eşitsizlikler yaşanacağı uyarısında bulundu.

Sosyal Hizmet alanında var olan ücret adaletsizliğinin daha da artacağına dikkat çeken Atanur, İl Özel İdarelerine devredilen personelin “esnek istihdam” modeli ile karşı karşıya kalacağını söyledi.

Yıkımın ağır sonuçlarından birinin de her gün en az 5 kadının katledildiği, yüzlerce kadının, çocuğun şiddete, cinsel istismara maruz kaldığı gerçeği olduğuna değinen Atanur, çıkarılan bu KHK ile Kadın Sığınma Evleri, Kadından Sorumlu Devlet Bakanlığı ve Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü’nün ortadan kaldırıldığını ifade etti.

Gerici kadrolaşmaya da dikkat çeken Atanur, bu saldırıların önüne geçmek için mücadele edeceklerini vurguladı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kentler sınırsız yağmaya açılıyor

Sermaye hükümeti AKP, kentleri ranta açmak için elini kolunu bağlayan tüm engelleri basit bir yolla devre dışı bıraktı. Hükümet kanun hükmünde kararname (KHK) yöntemine başvurarak koruma kurullarını tasfiye etti.

Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Bölge Kurulları ve Yüksek Kurul üyelerinin görevlerine 17 Ağustos tarihi ile son verildi. Yeni oluşturulacak “Kültür Varlıklarını Koruma” kurulları ise Çevre ve Şehircilik Bakanlığı’na bağlandı. Bu kurullara üniversiteden yapılan atamalara son verildi.

Böylece İstanbul, İzmir, Antalya, kıyı kentleri vb.’nin sermayenin talanına açmak için AKP’nin önünde hiçbir engel kalmadı. AKP’nin de desteklediği Haydarpaşa, Galataport gibi pek çok proje, sit alanında gerçekleştirilmek istendiği için bekletilmekteydi. Böylece sınırsız bir kentsel yağmanın da önü açılmış oldu.

Bugüne dek belirlenen tüm doğal sit alanları, korumaya alınmış tabiat varlıkları hakkında değerlendirmeyi artık ‘AKP’nin memurları’ yapacak.

Milli parklar, tabiat parkları, tabiat anıtları, tabiatı koruma alanları, sulak alanlar ve benzeri koruma statüsü bulunan diğer alanların tescil, onay ve ilanına dair usul ve esasları bu kurullar belirleyecek.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Gerze’de termik santral nöbeti

Anadolu Grubu’na bağlı Gerze Enerji’nin (GES) çalışanları Sinop’un Gerze ilçesine bağlı Yaykıl Köyü’nde termik santral kurulacak alanda sondaj yapmak için 22 Ağustos gecesi bölgeye giriş yapmaya çalıştı. Halkın tepkisinden çekinen firmanın jandarma eşliğinde bölgeye gelmesi ise yöre halkına ve destek için gelen çevre örgütlerine geri adım attırmadı.

İş makineleri ve çalışanlara eşlik eden jandarma Yaykıl köylülerine saldırırken, iki köylü çıkan arbedede yaralandı.

Sondajı başlatamayan şirket çalışanları, tepkilerin yoğunlaşması ve protestocu sayısının artması üzerine bölgeyi terk etti.

“SİT ilan edilmeli”

Köylülerin avukatı Cömert Uygur Erdem, santral girişiminin 2009’da başladığını söyledi. Erdem, firmanın ÇED süreci tamamlanmadan, Çevre Bakanlığı’ndan yer ve üretim lisansı olmadan çalışmalarını sürdürdüğü bilgisini verdi. Firmanın sadece valilik izni olduğunu belirtti.

Erdem ayrıca “Roma ve erken Bizans dönemine ait buluntular nedeniyle bölgenin SİT alanı ilan edilmesi gerektiğine” dikkat çekti.

Ovacık’ta siyanür protestosu

Dersim’in Ovacık ilçesinde siyanürle altın arama faaliyetleri 22 Ağustos günü protesto edildi. Cevizlidere Köyü’nde Rio Tinto adlı maden şirketinin siyanürle maden arama çalışmaları yürütmesini protesto eden Cevizlidere Köyü halkı, BDP, EMEP, Partizan, Dersim Dernekleri Federasyonu, Ovacık Kültür Derneği ve birçok demokratik kitle örgütü yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme halk da katılım sağladı.

Yapılan açıklamada, HES’lerin, siyanürlü altın aramalarının 1938 Dersim katliamının devamı olduğu belirtildi. Dersim’i yok etme politikasının devam ettirilmek istendiği ifade edilen açıklamada, yaşanan saldırı karşısında Karadeniz’den Dersim’e kadar ortak mücadelenin önemine dikkat çekildi.

Açıklamada ayrıca, taşeron firma Tunçpınar tarafından ilçe merkezinde faaliyetlerin hızlandırılması için büro tutulduğu ve şirket tarafından altın arama faaliyetleri için çalışmaların başlatıldığı söylendi.

Hacıbektaş Şenlikleri ve bazı gözlemler

Bu yılki Hacıbektaş Şenlikleri’nde iki program öne çıktı. Programların ilki resmi program olarak kayıtlara geçti. Resmi program, son altı yılda olduğu gibi, yine Hacıbektaş Belediye Başkanı ve şürekası tarafından örgütlendi.

Bu yıl öne çıkan ikinci program ise, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği alternatif etkinlikleriydi. Belediye Başkanı’nın programın içeriğini tek başına oluşturması nedeniyle yapılan alternatif program geçen yıla göre zayıflamış olmakla birlikte bu yıl da iddiasını korudu.

Alevi Bektaş Federasyonu ise yaptığı açıklama ile törenlere kitlesel katılım çağrısı yaptı. PSAKD’nin yapacağı etkinlikleri destekleyeceğini de aynı açıklamada belirtti. Öte yandan ise Hacıbektaş Belediyesi’nin 15 Ağustos’ta yapacağı “Değerlendirme Toplantısı’na” katılacağını ifade etti. Bu birbiriyle çelişen tutumlarla ABF kelimenin gerçek anlamıyla oportünist bir yaklaşım sergiledi.

Bu yılki şenliklerde öne çıkan yapılardan biri de “Hacıbektaş Platformu”ydu. Birçok zayıflığı bünyesinde taşımasına rağmen bu çıkış devlet Aleviciliği’nin genelde Aleviler üzerinde, özelde Hacıbektaş Şenlikleri’ne yönelik oyunlarına karşı bir tepkinin ürünü olması nedeniyle anlamlıydı.

Komünistler ise Alevi emekçilerinin dikkatini çeken politik bir çalışma yürüttüler. Devrim ve sosyalizmin propagandasını birçok aracı kullanarak yaygın bir şekilde gerçekleştirdiler. Devrimci hareketin şenliklere dönük ilgisi geçmiş yıllara göre daha da zayıflamıştı.

Belediye yönetimi şenliklerin içini boşaltma politikasını sürdürdü

Şenliklerin içinin boşaltılması ile kültürel sanatsal etkinliklerdeki kısırlaşma çizgisi bu yıl da devam etti. Dört gün süren Hacıbektaş Belediyesi’nin şenlik programı nitelik açısından son derece zayıftı. Hemen hemen her hizmetin rant elde etme anlayışı ile verilmesi yaklaşımı bu yıl daha da belirginleşti.

Belediye Başkanı Ali Rıza Salmanpakoğlu şenliklerin siyasal ve ideolojik içeriğini, daha önceki yıllarda İP ile birlikte şekillendirmeye özen göstermişti. Bu yıl CHP’ye katıldıktan sonra Ergenekon operasyonlarının basıncı altında İP ile arasındaki mesafeyi bilinçli olarak açtı.

İlk olarak şenliklerin içeriğini boşaltmaya çalışan belediye, hiç vakit kaybetmeden bu boşluğu dini öğelerin pazarlandığı bir rant alanına çevirmeye girişti. Kitlelerin maddi ve manevi değerleri dahil olmak üzere her şeyin satılık hale getirildiği Hacıbektaş Şenlikleri’ni inanç turizmine çevirme noktasında epey mesafe alındığı gerçeği tüm çıplaklığı ile ortalığa saçıldı.

Tabloyu tamamlayan başka bir gerçeklik ise, her yıl Cumhuriyet gazetesinin “Hacıbektaş Gönüllüleri” adı altında yürüttüğü belediye destekli çalışmanın bu yıl zayıflamış olmasıydı. Son altı yıldır Cumhuriyet gazetesi şenliğe katılanlara bedava dağıtılırken, belediye başkanının oportünist, AKP hükümetine şirin gözükmeye tutumu nedeniyle Cumhuriyet gazetesinin bedava dağıtılması uygulamasına son verildi.

Devrimci yayınların sergileneceği yerler için gene gözlerden uzak olan bir noktanın dayatılması politikası bu yıl da sürdürüldü. Stand yerleri şenlik alanının uzağındaydı. Komünist ve devrimci yayınlar üzerinde bu yıl da tecrit uygulanmaya çalışıldı.

Hacı Bektaş-ı Veli anma törenlerinin resmi

açılışında dikkat çeken bir dizi gelişme yaşandı. Törenin açılış konuşmasını yapan Hacıbektaş Belediye Başkanı, devrimci güçleri ve alevi örgütlerini provokasyon yapmakla suçladı. Bu yaklaşımı ile Belediye Başkanı konuşmasında sıkça bahsettiği hoşgöründen ne denli uzak olduğunu kanıtladı.

Programı izleyen 5 bin kişilik kitle, Kültür Bakanı Ertuğrul Günay’ı yuhaladı. Kemal Kılıçdaroğlu’na ise yoğun ilgi gösterdi. Tören sırasında bir protokol krizi yaşandı. Kemal Kılıçdaroğlu’nun, Kültür Bakanı konuşmak için kürsüye çıktığında alanı terk etmesi düzenin iki partisi ve sözcüleri arasında sert söz düellolarına yol açtı.

Alternatif şenlikler...

Bir yıl önce Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı, Alevi Bektaş Federasyonu, Avrupa Alevi Birlikleri Konfederasyonu, Pir Sultan Abdal Kültür Derneği, “Serçeşme Buluşması” adıyla Hacıbektaş Veli’yi anma alternatif etkinlikleri düzenlemişti. Bu yıl ilerici Alevi örgütlerinden sadece Pir Sultan Abdal Kültür Derneği 15-16 Ağustos’ta alternatif etkinlikler düzenledi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği bileşenleri 15 Ağustos’ta Hacı Bektaş Veli dergahı önünde toplandı. BDSP’nin de destek verdiği açık hava toplantısında Hacı Bektaş Veli dergahının Alevilere teslim edilmemesi ve dergahın yanına yapılan caminin asimilasyon politikasının parçası olmasına yönelik tepki öne çıktı.

AKP’nin Alevi açılımının Alevilere yönelik bir saldırı olduğu açıklamada dile getirildi. Alevilerin Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde asimile edilmeyi reddedecekleri, devletin Alevisi olmayacakları belirtildi. Hacıbektaş Şenlikleri’nin önemine değinilen açıklamada, Şenlikler üzerindeki Türk-islam zihniyetinin ablukasının mutlaka kırılacağı ifade edildi.

Pir Sultan Abdal Kültür Derneği “Hacıbektaş Dergahının tarihsel süreci” konulu bir panel düzenledi. Panelin konuşmacısı eski belediye başkanlarından Mustafa Özcivan’dı. Panelde dergahın devletin denetiminden çıkarılıp Hacıbektaş halkına bırakılması gerektiği dile getirildi.

“Hacıbektaş Platformu” çıkışı ve bazı zayıflıkları

“Hacıbektaş Platformu” devlet Aleviciliğine ve onun Hacıbektaş’taki yansımalarına karşı bir tepkinin ürünü olarak ortaya çıktı. Hacıbektaş Veli’yi anma etkinliklerinin içinin boşaltılması, ırkçı-gerici anlayışın özelde şenliklere, genelde Hacıbektaş’a verdiği tahribata karşı mücadeleyi örgütlemek hedefi doğrultusunda platform yola koyuldu.

Platformun yaptığı basın açıklaması öncesinde ve sırasında yaşananlar, Hacıbektaş Platformu’nun zayıf ve güçlü yanlarına ışık tuttu. Hacıbektaş Platformu, ilkeli bir duruş sergileyebildiğinde devlet Aleviciliğine ve onun Hacıbektaş’ta yarattığı tahribata karşı bir odak olarak varlığını sürdürebilir. Zira devlet Aleviciliğine karşı kararlı bir mücadele ancak süreçlere devrimci temelde yaklaşan yapılar tarafından örgütlenebilir.

Basın açıklamasında slogan atılmamasını önerenler, platformdaki küçümsenemeyecek reformist eğilime ışık tuttular. Sınıf devrimcileri ise tam bir bilinç açıklığı ile hareket edip slogan yasakçısı, apolitik yaklaşımlarla mücadele ettiler. Platform

devrimcileştiği, devrimci kaygılarla hareket ettiği koşullarda işlevini yerine getirebilecektir.

Şenlikler ve ilerici, devrimci siyasal yapılar

Sermaye devleti bu yılki etkinliklere yönelik ilerici ve devrimci etkiyi sınırlamak için özel bir çaba harcadı. Günler öncesinden güvenlik gerekçesiyle ilçenin giriş çıkışları tutuldu. Belediye Başkanı tarafından her şeyin sorumlusu olarak gösterilen sınıf devrimcileri bu yıl da yakın takibe alındı.

Diğer taraftan Hacıbektaş Şenlikleri’ne devrimci yapıların müdahalesinin zayıflığı bu yıl da sürdü. DHF, tanıtım amaçlı bir faaliyet sürdürdü. Devrimci hareket de tanıtım stantı açtı. Kaldıraç’ın Kayseri yerelindeki güçleri bildiri dağıttı.

Geçen yıl reformist yapılardan TKP ve EMEP tanıtım standı açmış, ayrıca yayınlarının satışını ve referandum bildirilerinin dağıtımını yapmışlardı. Bu yıl ise reformist yapılar şenliklere herhangi bir politik müdahalede bulunmadılar.

Komünistlerin şenliklere müdahalesi

Sınıf devrimcileri şenlik boyunca alternatif etkinliklere katıldılar. Alternatif etkinliklerin devrimcileştirilmesi doğrultusunda çaba harcadılar. Alevi örgütlerinin başına çöreklenmiş ağaların gerçek konumunun anlaşılması açısından da özel bir çaba gösterdiler.

Komünistler ayrıca Hacıbektaş şenlikleri konulu bildirilerin dağıtımını ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde Kızıl Bayrak’ın satışını gerçekleştirdiler. Tanıtım standı açtılar. Standı ziyaret eden emekçilerle düzenin saldırıları ve saldırılara karşı mücadele üzerine verimli tartışmalar yürüttüler.

Komünistler bölgedeki güçlerini çalışmaya kattılar. Bu yıl tüm kısıtlı olanaklara rağmen şenliklere anlamlı bir müdahalede bulunan sınıf devrimcileri, düzenin saldırılarının yoğunlaştığı böylesi bir dönemde gericiliğin dikkatini çeken bir çalışma yürüttüler. Emekçilerle buluşmayı başarabildiler. Önceki yıllara göre Hacıbektaş yerinde politik etki alanlarını genişlettiler.

Kayseri Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu
22 Ağustos 2011

“Savaş politikalarında ısrar etmeyin”

Cumartesi Anneleri 334. defa Galatasaray Meydanı'nda gerçekleştirdikleri eylemle kayıpların bulunması ve faillerin yargılanması konusunda siyasi irade göstermeyen hükümetin savaş politikasında ısrar ettiğini belirttiler.

Bu hafta 1995 yılında Mardin'in Kızıltepe İlçesi'nde gözaltında kaybedilen Abdurrahim Demir'in akıbeti soruldu.

1995 yılında gözaltında kaybedilen Murat Yıldız'ın annesi **Hanife Yıldız**, 16 yıldır Galatasaray Meydanı'ndan seslendiklerini söyleyerek “Ancak sesimizi duymak istemiyorlar” dedi.

1993'te Urfa'nın Siverek İlçesi'nde gözaltında kaybedilen Hüseyin Taşkaya'ın kardeşi **Faik Taşkaya** ise “Sınır ötesi hava harekatı yapılıyor. 30 yıldır bu yapılıyor, arkasında ise gözyaşı bırakıyor. Artık savaş değil barışın konuşulmasını istiyoruz” dedi.

1994 yılında İstanbul'da gözaltına alınan İsmail Bahçeci'nin kardeşi **Umut Bahçeci**, eski özel hareketçi Ayhan Çarkın'ın faili meçhul cinayetlerle ilgili itiraflarda bulunduğunu hatırlatarak davanın takipçisi olacaklarını söyledi.

“Hesap sorulsun”

Konuşmaların devamında basın açıklamasını 1995'te gözaltında kaybedilen Hasan Ocak'ın kardeşi Aysel Ocak gerçekleştirdi. Kayıpların bulunması, faillerin yargılanması için irade göstermeyen hükümetin savaş politikalarında ısrar ettiğini söyleyen Ocak “*Köylerin yakıldığı, köylülerin topraklarından sürüldüğü, işkencenin sürdürüldüğü, insanların topluca gömüldüğü, kuyulara atıldığı 1990'lı yıllara dönüş hazırlığı yapılıyor. Yöntemlerin hepsi denendi. Sonucu ise kaybedilen, katledilen, ölüme gönderilip, bayrağa sarılı tabutlarda geri gelen on binlerce evladımız oldu*” dedi.

1995 yılında Mardin'deki evinden çıktıktan sonra, Mardin-Kızıltepe Şavalet noktasında yapılan aramada otobüsten indirilerek gözaltına alınan Abdurrahim Demir'in, Şavalet Jandarma Karakolu'na götürüldüğünü ifade etti. Olaydan 3 gün sonra Demir'in evinin telefonla aranarak, “Oğlunuz Şavalet Mardin Jandarma Karakolu'nda, gidip alabilirsiniz” denildiğini belirten Ocak, karakola giden kardeşine ise “*Abdurrahim serbest bırakıldı, pasaport verilip yurtdışına gönderildi. Artık bize onunla ilgili bir şey sormayın*” denildiğini ifade etti.

Demir'in akıbetinden dönemin yetkilileri ile Şavalet Jandarma Karakolu'nda görev yapan subayların sorumlu olduğunu belirten Ocak “Artık yeter, kayıpların, toplu mezarların, ölüm kuyularının, ölüm kazanlarının faillerinden hesap sorulsun” dedi.

Diyarbakır'da oturma eylemi

İHD Diyarbakır Şubesi ve kayıp yakınları tarafından Diyarbakır'da Koşuyolu Parkı Yaşam Hakkı Anıtı önünde 132. kez yapılan oturma eylemine, Barış Anneleri İnisiyatifi, KESK'e bağlı sendikaların temsilcileri de katıldı.

İHD Diyarbakır Şube Sekreteri Raci Bilici hava harekatına tepki göstererek şunları söyledi: “*Biz yıllardır kayıplarımızı bulun ailelere hesap verin diyorduk. Ama maalesef bu ülkeyi yönetenler, 'bu kayıplar yetmez, bu kayıpların üzerine bir bu kadar daha eklememiz gerekir' diyerek hareket ediyorlar. İşte son bir haftadır bu ülkenin Başbakanı savaş kararı aldı. Son üç dört gündür halkın çocuklarının üzerine bombalar yağdırılıyor. Bu ülkenin insanları bunu kabul etmez. Biz buradan tekrar söylemek istiyoruz; bu yönteminiz doğru bir yöntem değildir*”

Açıklamanın ardından 5 dakikalık oturma eylemi yapıldı.

Polisten 'itiraz' dayaağı

Balçova Salih İşgören Polis Karakolu'nda gördüğü şiddet yüzünden eczane kalfası olarak çalışan Ahmet Çingil 10 gündür hastanede.

11 Ağustos günü trafik polisleri tarafından durdurulan Çingil, alkol testi yerine kan tahlili isteyince polisler tarafından biber gazı sıkılarak karakola götürüldü. Hakkındaki tutanağı biber gazının da etkisiyle görmediği için imzalamak istemeyen Çingil, azgın polis terörünün hedefi oldu. Polisler küfür ederek Çingil'in üstüne saldırdı. Tekme tokat dövülen, gözüne yumruk darbesi alan Çingil kelepçelenerek nezarethaneye atıldı. Kısa bir süre sonra Çingil'in ağzından köpükler gelmesi üzerine ambulansla hastaneye kaldırıldı.

Polisler karakoldan sedyeye çıkarılan Çingil'in fotoğraflarını çeken kardeşine ve annesine de saldırdılar.

Çingil'in avukatı Veysel Gültaş müvekkilinin götürüldüğü Dokuz Eylül Üniversitesi Hastanesi'nde tedaviye alındığını belirtti.

TMY ve PVSK'dan aldığı güçle, pervasızca terör estiren polis ise saldırıyı yalanladı. Polislerce defalarca kez başvuru “kafasını yere vurdu” yalanını öne süren polisler kendilerini şöyle savundular: “Çingil'in alkollü olarak kaçmak isteyince yakalandığını, kelepçe vurularak karakola götürüldüğünü, burada alkolün etkisiyle trafik polis memurlarına yumruk attığını, etkisiz hale getirilirken de kafasını yere vurduğunu öne sürdü”

Cinayeti işleyenlere sordu

Hrant Dink'in cinayetini bir-iki tetikçinin üzerine yarak bu dosyayı kapamak isteyen devlet cinayetin derin bağlantılarını gizlemeye çalışıyor.

Dink davasında mütalaayı yazmaya başlayan savcılık “Dink cinayeti sanıklarıyla Ergenekon sanıkları arasında somut irtibat olmadığı” görüşünde.

Özel Yetkili Cumhuriyet Savcısı Hikmet Usta, İstanbul Emniyeti'ne “Dink cinayeti sanıklarıyla Ergenekon sanıkları arasında somut irtibat var mı?” diye sordu. Emniyet ise Dink cinayeti davası sanıklarıyla Ergenekon sanıkları arasında somut bir irtibata ulaşılmadığını belirtti.

Emniyetin raporu neticesinde Dink cinayetinin gerisinde “Ergenekon” olmadığına kanaat getiren savcının, mütalaasını 25 Ekim'de görülecek duruşmada okuyacağı ve mahkemeye sunacağı belirtildi.

Oysa ki dava kapsamında yürütülen soruşturmada tüm resmi birimler, delilleri karartmaya çalıştı. Cinayette açık ihmali ve parmağı olduğu bilinen emniyet üst düzey yetkilileri doğrudan soruşturmaya müdahale ederek cinayetin arkasında sermaye devleti olduğu gerçeğini gizledi.

İHD operasyonları protesto etti

İHD 24 Ağustos günü Taksim Tramvay Durağı'nda gerçekleştirdiği basın açıklaması ve oturma eylemiyle Türk devletinin saldırılarını kınadı.

Eylemde “Silahlan sussun barış gelsin / İHD İstanbul Şubesi” pankartı açıldı. Eylemde Türk devletinin Kandil'e yönelik bombardımanında katledilen 7 kişilik ailenin parçalanmış bedenlerinin fotoğrafları da gösterildi. İstanbul Şube Başkanı Abdülbaki Boğa'nın yaptığı açıklama oturma eylemi ile başladı.

Açıklamada hava saldırıları nedeniyle 124 köyün boşaltıldığı, 2 tonluk bombalar ile doğanın yakılarak tahrip edildiğini ve operasyondan kaçmaya çalışırken 7 kişilik bir ailenin katledildiği belirtildi.

Başbakan Erdoğan'ın savaş çılgınlığına da tepki gösterilen açıklamada Kürt sorununu asayiş sorunu olarak ele alan mantığın şiddeti çözüm olarak görmesinin şaşırtıcı olmadığı dile getirildi.

Türkiye'nin bütün halklarının bu savaştan zarar gördüğü belirtilerek barış çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Mücadele Postası

Okurlarla Kızıl Bayrak hakkında...

“Politik hedeflerine uygun bir yayın çizgisi”

- *Kızıl Bayrak’ı ne kadar süredir okuyorsunuz?*

Yaklaşık 13 yıldır takip ediyorum.

- *Gazeteyle hangi kanalla tanıştınız?*

Sol-sosyalist gelenekten geldiğim için gazeteye yabancı değilim. Çıktığı günden beri aşağı yukarı haberdarım.

- *Yayın çizgisini nasıl değerlendiriyorsunuz?*

İşçi sınıfı merkezli bir mücadele çizgisine sahip olan gazete sonuçta. Kendi politik hedeflerine uygun bir yayın çizgisine sahip diye düşünüyorum.

- *Görselliği hakkında neler düşünüyorsunuz, öneriniz var mı?*

Verilmek istenen mesajın en kısa, kestirme ve en yalın biçimde verildiğini düşünüyorum. Biçimin belli yönleri ile önemi var, ancak benim için asıl belirleyici olan izlediği yayın çizgisi ve politikasıdır.

- *Gazetede en çok hangi konuyla ilgili yazılar dikkatinizi çekiyor?*

Benim dikkatimi en çok temel değerlendirmelerin yayınlandığı orta sayfa çekiyor.

- *Gazeteye hangi kanaldan ulaşıyorsunuz?*

Kendi imkânlarımla yayınevlerinden temin etmeye çalışıyorum.

- *Gazetenin yayın periyodu sizce yeterli mi?*

Dünyadaki siyasetin ve günlük olayların hızlı akışını göz önüne aldığımızda periyodu bence uzun, bazen öyle hızlı politik gelişmeler oluyor ki burjuva yayın organları bile sürmanşetlerini birkaç defa değiştirmek zorunda kalıyorlar.

- *Günlük haber sitesini takip edebiliyor musunuz?*

İmkân buldukça takip ediyorum.

- *Gazetenin daha çok okunması için önerileriniz var mı?*

Bence gazetenin daha çok okunması için iki temel olguyu harekete geçirmek lazım. Bunlardan birincisi dağıtım ağını sistematik bir şekilde geliştirmek olmalı. Çünkü sosyalist basının dağıtımını engellemeye yönelik devletin çok ciddi bir çaba içerisinde olduğunu ve bunda da başarılı olduğunu söylemek yerinde olur. İkinci olarak, gündemi arkadan takip eden değil bizzat kendisinin gündemi belirlemesi gerekiyor. Temel bir Marksist önerme var; bu daha çok Lenin’in Rusya’da uyarladığı yöntem ve bence Bolşeviklerin başarı kaynağının en önemli nedenlerinden biri. Başarılı olmanın en önemli yolu doğru bir strateji, kadrolar ve siyaset yapabilme yeteneğidir. Günlük politikalarda ustalaştığın oranda konuşulan ve tartışılan bir yapıya sahip olursunuz.

- *Gazetenin eksik bıraktığı konular sizce var mı? Var ise neler?*

Eğer gazete kitleleri örgütlemenin bir aracıysa, haber gazeteciliğinin ötesinde temel teorik meseleleri de, gazeteyi boğmamak koşuluyla tartışmak gerek bence. Bugünkü dünyanın veya yaşadığımız çağın gerçekliğine uygun yazılar yazılmalı, düşünceler üretilmelidir. Kitleleri kazanmanın en önemli yolu onları gerçekleştirilebilir yeni bir dünyanın umudu etrafında örgütlemektir.

Kızıl Bayrak / İzmir

Aksoy için 8. kez

DÖKH 19 Ağustos akşamı bir kez daha Taksim Meydanı’nda Hediye Aksoy için özgürlük istedi.

Basın açıklamasını gerçekleştiren Jiyan Aydın, Aksoy’un tedavi sürecinin bir işkenceye dönüştüğüne dikkat çekti. Tedavisi için hergün hastaneye gitmesi gereken Aksoy’un mahkemesi olan tutuklularla aynı ring aracında saatlerce bekletildikten sonra hastaneye götürüldüğünü belirtti. Aksoy’un ring aracında askerler tarafından darp edildiğini söyledi.

Bu uygulamanın sorumlusunun AKP hükümeti olduğunu belirtti.

Hediye Aksoy’un avukatı da bir konuşma yaptı. Dışarıdaki baskının önemli olduğuna dikkat çekerek oturma eylemlerinin büyütülmesini istedi.

Tutsaklara saldırı protesto edildi

Bakırköy Kadın ve Çocuk Tutukevi’nde bulunan kadın siyasi tutsakların maruz kaldıkları gardiyan saldırısı 18 Ağustos günü gerçekleştirilen eylemlerle protesto edildi.

ÇHD İstanbul Şubesi’ne üye avukatlar Bakırköy Adliyesi önünde basın açıklaması yaparak gardiyanlar ve hapisane yönetimi hakkında suç duyurusunda bulundular.

BDP’li Kadınlar da Bakırköy Kadın Tutukevi önünde Hediye Aksoy’un durumuna dikkat çekmek ve yaşanan saldırıları kınamak için bir basın açıklaması yaptılar.

BDP İstanbul İl Kadın Meclisi Üyesi Ayşe Berktaş yaşanan saldırıya ilişkin bilgilendirmede bulundu. Berktaş, 12 Ağustos’ta hastaneye götürülen Aksoy’un, adliye önünde ring aracında beklerken aynı araçta bulunan adli tutuklu ve hükümlülerin küfür ve hakaretlerine maruz kaldığını hatırlattı. Aksoy’un ambulansla hastaneye getirilip götürülmesini isteyen diğer siyasi tutsakların bu talepleri için cezaevi müdürü ile görüşmek istediklerini ancak bu taleplerinin reddedildiğini ardından ise kapı dövme eylemleri bahane edilerek saldırıya uğradıklarını belirtti.

Hapishane müdürü: “Kadın-çocuk demeyin!”

Konuşmanın ardından ÇHD İstanbul Şubesi avukatlarından Sevinç Sarıkaya söz alarak, hapishane müdürünün ibretlik konuşmalarını aktardı. Saldırının ardından müvekkilleri görüş yapmak için cezaevine geldiğini ve buradaki bekleme sırasında cezaevi müdürünün asker ve gardiyanlara yaptığı konuşmaya tanık olduğunu söyleyen Sarıkaya, “Benim avukat olduğumu farketmeyen müdür asker ve gardiyanlara, ‘Yarın Cuma sorunlar çıkabilir. Bir sorun çıkarsa önce üst amirimize bildirin, eğer çözülüyorsa kadın-çocuk tanımayın, biz devlet tarafıyız’ ifadelerini kullandı” dedi.

Hopa’ya bir tutuklama daha

AKP’nin 31 Mayıs’taki Hopa mitingi sonrasında devreye sokulan kapsamlı gözaltı ve tutuklama zincirine bir halka daha eklendi. Metin Lokumcu’nun Hopa’daki miting sırasında polislerce katledilmesini Ankara’da protesto edenler arasında bulunan Cüneyt Çakır tutuklandı.

ODTÜ Felsefe Bölümü öğrencisi olan TKP üyesi Cüneyt Çakır 18 Ağustos günü İstanbul’da gözaltına alındı. Çakır, Ankara’daki Hopa protestosuna katıldığı için ‘terör örgütünü destekleyici eylemde bulunmak’ suçlamasıyla tutuklandı.

Çakır ile birlikte, Hopa olaylarına ilişkin şu ana dek tutuklananların toplam sayısı 38’e yükseldi.

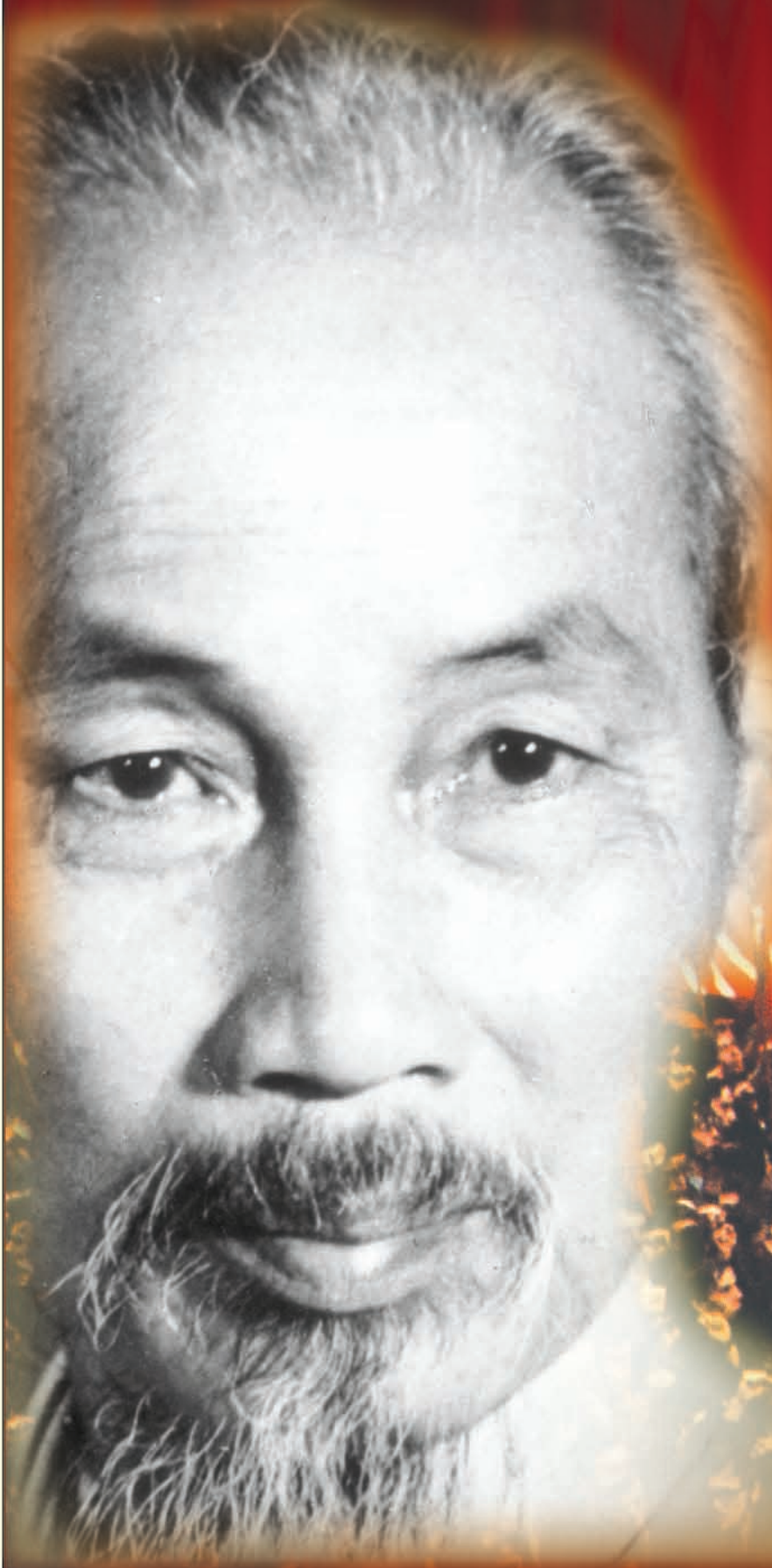
EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94
Ücretsiz PDF-Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kemalpaşa Mh. Otel Asya yanı Vural Apt. No:2 D:3
İzmit / KOCAELİ

Vietnam zaferi 36. yılında!..

***“İki, üç daha fazla
Vietnam!”***